

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

FILOZOFICKÁ FAKULTA

KATEDRA HISTORIE

ARCHIVNICTVÍ

**Dějiny a katalog
historického fondu děkanské knihovny Rokycany**

Bakalářská práce

Vedoucí práce: Mgr. Jana Oppeltová, Ph.D.

Na tomto místě čestně prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně s pomocí níže uvedených zdrojů.

V Olomouci dne 19. 8. 2019

.....

Jan Uhlíř

Chtěl bych zde poděkovat vedoucí práce Mgr. Janě Opletové, PhD. za cenné rady, připomínky a věnovaný čas. Dále bych rád poděkoval pracovníkům NA Praha za jejich ochotu a pomoc při studiu archiválií. Stejně tak bývalé knihovnici Mgr. Lucii Toman, PhD. za její všestrannou pomoc při pobytech a práci v klášteře Teplá. Díky patří také paní ředitelce SOkA Rokycany PhDr. Haně Hrachové, PhD. za její vstřícnost, ochotu spolupracovat a taktéž za poskytnuté cenné informace.

V neposlední řadě bych chtěl poděkovat mé rodině a blízkým přátelům za psychickou podporu a za jejich nekonečnou trpělivost.

Obsah

1	Úvod.....	6
2	Literatura a prameny	8
2.1	Literatura	8
2.2	Prameny	12
3	Historie města Rokycany	14
3.1	Rokycany a Rokycansko – od první písemné zmínky do roku 1498	14
3.2	Přebělohorské Rokycany	17
3.3	Rokycany od 17. století do počátku 20. století.....	18
3.4	Rokycany od 20. století až po současnost	19
4	Historie rokycanského děkanství	21
4.1	Vznik děkanátů a vikariátů jako nových církevních územních celků	21
4.2	Děkanství Rokycany.....	22
4.3	Proboštví augustiniánů kanovníků.....	24
4.4	Děkanství po zrušení kláštera	27
4.5	Přehled duchovních správců v Rokycanech	32
4.6	Kostel Panny Marie Sněžné.....	34
5	Historie knižního fondu	35
5.1	Vývoj nejstarší knihovny v Rokycanech – Knihovna augustiniánů kanovníků.....	35
5.2	Inventáře a soupisy knih.....	38
5.3	Pozůstalosti duchovních správců.....	45
5.3.1	Josef Čečatka.....	45
5.3.2	Šebestián Tomandl	46
5.3.3	Václav Tomandl	47
5.3.4	Josef Kasper	48
5.4	Výkazy o stavu farních knihoven	49
5.5	System signatur.....	50
5.6	Současné uložení	52
6	Současný stav děkanské knihovny a její rozbor	53
6.1	Časové a jazykové hledisko.....	53
6.1.1	Časové zařazení.....	53
6.1.2	Jazyková stránka	54
6.2	Obsahové složení fondu.....	55
6.3	Osoby a místa spojené s vydáním knih	60

6.3.1	Tiskárny a tiskaři (vydavatelé).....	60
6.4	Vnější úprava tisků	65
6.4.1	Vazby knih	65
6.5	Fyzický stav fondu.....	68
6.6	Vlastníci knih a čtenářské poznámky	71
6.6.1	Vlastníci knih	71
6.6.2	Čtenářské poznámky	73
6.7	Rukopisy	81
6.7.1	Časové zařazení, autoři	81
6.7.2	Obsahové složení, jazyk	82
6.7.3	Vazba.....	83
6.7.4	Písmo	87
6.8	Inkunábule	88
6.8.1	Časové zařazení, autoři	88
6.8.2	Obsahové složení, jazyk	89
6.8.3	Vazba.....	89
6.9	Prvotisk RF 84	90
6.10	Konvolut RF 42	91
7	Závěr	93
8	Seznam pramenů a literatury.....	95
8.1	Prameny	95
8.1.1	Tištěné prameny	96
8.1.2	Edice pramenů.....	97
8.2	Literatura	98
8.3	Internetové zdroje	101
9	Résumé.....	104
10	Přílohy	105

1 Úvod

Obsahem této bakalářské práce je historický knižní fond děkanské knihovny v Rokycanech. Tento fond je v současnosti uložen v depozitáři v premonstrátském klášteře Teplá. Práce zahrnuje dějiny města Rokycany, dějiny děkanství, vznik a historický vývoj samotného fondu, obsahové složení a rozbor s popisem jeho současného stavu. Součástí práce je rovněž katalog knihovny, který obsahuje celkem 2113 textových jednotek, včetně rukopisů, inkunábulí, postinkunábulí, starých tisků a tisků po roce 1800.

Téma předkládané práce bylo vybráno ve spojitosti se snahou podpořit ty církevní fondy, které nevynikají svou rozsáhlostí či důležitostí a unikají tak pozornosti odborného oka, jež by je zpracovalo pro další badatelské využití. Mezi tyto nepatrné církevní fondy patří krom farních knihoven notový materiál nebo paramenta, byť knihovny tvoří nejčastěji dochovaný typ historických knižních fondů na našem území. Ve srovnání s archivním materiálem není zpracování farních knihoven věnována dostačující péče. Jako příčina se jeví absence jakéhokoli systematického výzkumu těchto fondů a také neznalost problematiky a s tím spojené určité nedocenění umělecké a hlavně historické hodnoty knih a podmínky pro jejich záchranu. Knihovny jsou tak v mnoha případech uloženy v nevyhovujícím prostředí, čímž dochází k degradaci a jejich význam jako historického celku klesá.¹

Zpracování farních knihoven je především uskutečňováno v českobudějovické a královehradecké diecézi díky práci, kterou vykonává Mgr. Věra Slavíková a Mgr. Jana Oppeltová, Ph.D. Avšak část fondů se vyskytuje na jiných místech, kde často upadaly v zapomnění. Část drobných církevních fondů a farních knihoven je zpracována v rámci

¹ MARTÍNEK, Radek – OPPELTOVÁ, Jana a kol.: *Záchrana a inventarizace drobných církevních fondů. Archiválie, knihy, notový materiál a liturgické textilie*. Olomouc 2008, s. 94–95.

závěrečných prací studentů katedry historie na Univerzitě Palackého v Olomouci.² Krom bakalářské práce Kristýny Mlčochové *Dějiny a katalog historického fondu děkanské knihovny Stříbro*³ se žádná z prací na Univerzitě Palackého v Olomouci doposud nevěnovala západočeské oblasti. O významu tohoto regionu a zejména rokycanské knihovny svědčí fakt, že se o ni zajímal již Josef Dobrovský a další významné osobnosti, například František Michálek Bartoš⁴ či Vladislav Dokoupil,⁵ kteří se zajímali o nejstarší část rokycanské knihovny, a to knihovny augustiniánů kanovníků. Proto rozbor a skladba celého fondu může dát podnět ke zpracování či sledování dalších témat, jako je pastorační a vzdělanostní stupeň duchovních správců v západočeském kraji, často uvedených ve vlastnických poznámkách spolu s jejich osudem. Vzájemnou spojitostí s daným duchovním je možný i náhled do dějin obce či města jeho působení.

Hlavním cílem mé práce bylo shrnutí dějin Rokycan, od jejich vzniku po současnost, včetně rozsáhlé sondy do dějin děkanství, vznik a vývoj knihovny s jejím následným rozbohem a především zpracování jednotlivých exemplářů do katalogu tak, aby obsah tohoto cenného fondu mohl být zpřístupněn veřejnosti.

² TOMANOVÁ, Martina: *Bibliotheca decanalis Altomautensi: historie, rozbor a katalog fondu děkanské knihovny ve Vysokém Mýtě*. Olomouc 2008 (nepublikovaná bakalářská práce). HOLBOVÁ, Šárka: *Děkanská knihovna v Litomyšli (Historie a inventář knihovního fondu včetně katalogu rukopisů a starých tisků)*. Olomouc 2009 (nepublikovaná diplomová práce). UHLÍŘOVÁ, Lenka: *Nástin historie děkanské knihovny v Hořicích*. Olomouc 2018 (nepublikovaná bakalářská práce).

³ MLČOCHOVÁ, Kristýna: *Dějiny a katalog historického fondu děkanské knihovny Stříbro*. Olomouc 2018 (nepublikovaná bakalářská práce).

⁴ BARTOŠ, František Michálek: *Soupis rukopisů Národního musea v Praze, II. díl*. Praha 1927.

⁵ DOKOUPIL, Vladislav: *Soupis rukopisů mikulovské dietrichsteinské knihovny. Soupis rukopisných fondů Univerzitní knihovny v Brně*. Praha 1968.

2 Literatura a prameny

2.1 Literatura

Odborné literatury, článků či diplomových prací týkajících se oblasti Rokycanska, ať už se jedná o jeho osídlení, dějiny a vývoj města, dějiny a vývoj děkanství, vznik a zánik probošství augustiniánů kanovníků a její knihovny aj., existuje nepřehledné množství. Pro potřeby své bakalářské práce jsem čerpal obecné informace o sídlení Rokycanska a vzniku města především z publikace *Středověké osídlení Rokycanska*⁶ od autorského dua Rožmberský – Vařeka, dále z publikací od kolektivu autorů pod vedením doktorky a ředitelky Státního okresního archivu v Rokycanech Hany Hrachové *Rokycany 1110–2010*⁷ a *Rokycany*.⁸ Poslední zmiňovaná kniha *Rokycany* přináší velmi podrobné informace o vzniku a historickém vývoji tamní oblasti a města Rokycany. V publikaci je popsán archeologický výzkum, založení a vývoj města a jeho správa napříč staletími po současnost, vznik a historie církevní správy v Rokycanech (včetně působení augustiniánského kláštera) a nechybí ani exkurz do oblasti školství, průmyslu a kulturního života obyvatel.

Další poznatky ohledně dějin města jsem těžil z knihy *Lexikon historických míst Čech, Moravy a Slezska*⁹ a také z díla *Hrady, zámky a tvrze království českého*¹⁰ od Augusta Sedláčka a v neposlední řadě z článku Václava Stránského *Vyloupení a spálení Rokycan od Švédů roku 1639*.¹¹ Rovněž cenné informace a detailnější exkurz do dějin města, potažmo rokycanské oblasti, přináší dílo Karla Kučy *Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*,¹² jež je přehledně členěno na menší kapitoly.

⁶ ROŽMBERSKÝ, Petr – VAŘEKA, Pavel: *Středověké osídlení Rokycanska*. Praha 2013.

⁷ HRACHOVÁ, Hana – ŠPICL, Slavomír: *Rokycany 1110–2010*. Rokycany 2010.

⁸ HRACHOVÁ, Hana – BOREK, David a kol.: *Rokycany*. Praha 2011.

⁹ POLÍVKA, Miloslav – EBERHARD, Winfried – BÄHLCHE, Joachim (ed.): *Lexikon historických míst Čech, Moravy a Slezska*. Praha 2001.

¹⁰ SEDLÁČEK, August: *Hrady, zámky a tvrze království českého. Díl XIII*. Praha 1998.

¹¹ STRÁNSKÝ, Václav: *Vyloupení a spálení Rokycan od Švédů roku 1639*. Plzeňsko: list pro vlastivědu západních Čech, VIII., 1926, s. 30–32.

¹² KUČA, Karel: *Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. VI. díl*. Praha 2004.

Obecné informace o vzniku a fungování církevní správy děkanátů a vikariátů lze nalézt v rozsáhlé a podrobné příručce *Dějiny správy v českých zemích od počátků státu po současnost* od kolektivu autorů Janák, Hledíková a Dobeš;¹³ dále pak v knize *Svět české středověké církve*¹⁴ od autorky Zdeňky Hledíkové či v článku *Zprávy o stavu far pražské arcidiecéze z roku 1650*,¹⁵ od Zlatuše Kukánové.

Ke kapitole k dějinám děkanství mi krom výše uvedeného díla *Rokycany* posloužily relevantní informace, které uvádí Antonín Podlaha ve svých dvou stěžejních pracích *Posvátná místa království českého*¹⁶ a *Soupis památek historických a uměleckých v království Českém*.¹⁷ Nelze opominout ani útlé publikace *Kostel Panny Marie Sněžné v Rokycanech*¹⁸ a *Náboženské poměry v Rokycanech v době reformační*,¹⁹ jež mi byly poskytnuty SOkA Rokycany a Muzeem dr. Bohumila Horáka v Rokycanech a které byly bohatou studnicí především při sestavování seznamu duchovních správců. Osudům vybraných rokycanských duchovních se věnuje bakalářská práce Jany Cinkeové *Představitelé katolické církve v Rokycanech v letech 1734–2014*.²⁰ Další základní informace o církevním vývoji v Rokycanech přinášejí dvě diplomové práce, první od Jany Havlové²¹ a druhá pak od Kateřiny Maýrové.²²

Pro přehled farností, které spadaly pod rokycanský vikariát, jsem využil poznatků z katalogů kléru *Catalogus universi cleri Archidioecesis Pragensis*. Ty jsou uloženy ve fondu

¹³ JANÁK, Jan – HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – DOBEŠ, Jan: *Dějiny správy v českých zemích od počátků státu po současnost*. Praha 2005.

¹⁴ HLEDÍKOVÁ, Zdeňka: *Svět české středověké církve*. Praha 2010.

¹⁵ KUKÁNOVÁ, Zlatuše: *Zprávy o stavu far pražské arcidiecéze z roku 1650*. In: *Paginae historiae*: Sborník Státního ústředního archivu v Praze, 2, 1994, s. 5–26.

¹⁶ PODLAHA, Antonín: *Posvátná místa království českého I. Arcidiecéze pražská, Díl 4.: Vikariát kolínský a rokycanský*. Praha 1910.

¹⁷ PODLAHA, Antonín: *Soupis památek historických a uměleckých v království Českém od pravěku do počátku XIX. století. IX. díl politický okres rokycanský*. Praha 1900.

¹⁸ HOFMAN, Karel: *Kostel Panny Marie Sněžné v Rokycanech*. Rokycany 1991.

¹⁹ RODR, Miroslav: *Náboženské poměry v Rokycanech v době reformační*. Rokycany 1959.

²⁰ CINKEOVÁ, Jana: *Představitelé katolické církve v Rokycanech v letech 1734–2014*. Plzeň 2015 (nepublikovaná diplomová práce).

²¹ HAVLOVÁ, Jana: *Desky z oltáře z Rokycan v kontextu středoevropského malířství*. Brno 2006 (nepublikovaná diplomová práce).

²² MAÝROVÁ, Kateřina: *Hudební prameny literátského bratrstva v Rokycanech ze XVI. a začátku XVII. století*. Praha 1980 (nepublikovaná diplomová práce).

knihovny v klášteře Teplá, nedochovaly se však v celistvé řadě. K dispozici mi byly poskytnuty katalogy z let 1839–1859; 1861–1868; 1870; 1873–1879; 1882–1884; 1886–1892; 1901; 1903–1909; 1911–1913; 1932; 1936–1938 a 1948. Pro přehled farností a obcí, které v současnosti patří pod Rokycany, jsem využil webových stránek plzeňské diecéze <https://www.bip.cz/cs/katalog/farnosti/rokycany>.

Všeobecné informace o českých středověkých knihovnách lze nalézt v knize Ivana Hlaváčka *Knihy a knihovny v českém středověku*,²³ kde se mimo jiné zmiňuje o rokycanském konventu a jejich rukopisech; dále pak v příspěvku téhož autora ke kulturním českým dějinám *Středověké soupisy knih a knihoven v českých zemích*.²⁴

Podkapitola „Probošství augustiniánů kanovníků“ byla sepsána za pomoci podrobných informací, které uvádí studie Pavla Zahradníka *Kláster augustiniánů řeholních kanovníků v Rokycanech a jeho knihovna*.²⁵ Dalším, kdo se zabýval augustiniánskou knihovnou a jejími rukopisy, byl Karel Hofman v článku *Nejstarší rokycanská knihovna*.²⁶ Jiné informace o probošství poskytly již zmíněné publikace Karla Kučy (*Města a městečka*) a Hany Hrachové (*Rokycany*), dále diplomová práce Jany Havlové (*Desky z oltáře z Rokycan*). Sondu do duchovní správy plzeňské diecéze, potažmo i do rokycanského vikariátu přináší dílo Zikmunda Wintera *Život církevní v Čechách. Kulturně-historický obraz z XV. a XVI. století*.²⁷ V neposlední řadě poskytuje základní informace o klášteře augustiniánů kanovníků v Rokycanech *Encyklopedie českých klášterů*²⁸ od kolektivu autorů Vlček – Foltýn – Sommer.

²³ HLAVÁČEK, Ivan: *Knihy a knihovny v českém středověku (Studie k jejich dějinám do husitství)*. Praha 2005.

²⁴ HLAVÁČEK, Ivan: *Středověké soupisy knih a knihoven v českých zemích. Příspěvek ke kulturním dějinám českých*. In: Acta Universitatis Carolinae. Philosophica et historica. Monographia 11. Praha 1966.

²⁵ ZAHRADNÍK, Pavel: *Kláster augustiniánů-řeholních kanovníků v Rokycanech a jeho knihovna*. In: Bibliotheca Strahoviensis 4.–5., Praha 2001, s. 115–155.

²⁶ HOFMAN, Karel: *Nejstarší rokycanská knihovna*. In: *Minulostí Rokycanska*, č. 3 říjen 1995, s. 23–42.

²⁷ WINTER, Zikmund: *Život církevní v Čechách. Kulturně-historický obraz z XV. a XVI. století. Svazek první*. Praha 1895.

²⁸ VLČEK, Pavel – FOLTÝN, Dušan – SOMMER, Petr: *Encyklopedie českých klášterů*. Praha 1997.

Při práci na vytvoření katalogu knihovny jsem používal postupy uvedené v metodické příručce *Záchrana a inventarizace drobných církevních fondů*,²⁹ vydané kolektivem autorů. Při popisu a rozboru rokycanského knižního fondu jsem rovněž použil informace, především týkající se vazby, vysvětlení pojmů či tiskařů, uvedené v rozsáhlém díle *Encyklopedie knihy*, jejímž autorem je Petr Voit. Ve své bakalářské práci jsem však použil její digitální verzi zveřejněnou na portále www.encyklopedieknihy.cz.

Při popisu středověkých rukopisů uložených ve fondu mi byla nápomocna kniha *Průvodce po rukopisných fondech v České republice Díl IV. Rukopisné fondy centrálních a církevních knihoven v České republice*³⁰ od kolektivu autorů Pavel Brodský – Marta Hradilová – Stanislav Petr a Marie Tošnerová. Díky publikaci doktora Bohumíra Lífky *Exlibris a supralibros v českých korunních zemích v letech 1000 až 1900*³¹ bylo možné určení supralibros patřící Evženu Janu Jindřichu Tyttlovi (1666–1738).

²⁹ MARTÍNEK, R. – OPPELTOVÁ, J. a kol.: *Záchrana a inventarizace drobných církevních fondů. Archiválie, knihy, notový materiál a liturgické textilie*. Olomouc 2008.

³⁰ TOŠNEROVÁ, Marie a kol.: *Průvodce po rukopisných fondech v České republice Díl IV. Rukopisné fondy centrálních a církevních knihoven v České republice*. Praha 2004.

³¹ LIFKA, Bohumír: *Exlibris a supralibros v českých korunních zemích v letech 1000 až 1900*. Praha 1982.

2.2 Prameny

Při sestavování kapitoly, jež se věnuje historii města Rokycany, byly cennou pomůckou středověké listiny, které jako první přinášejí první zmínky z oblasti Rokycanska. Tyto písemnosti jsem využil skrze edici pramenů *Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae*³² od autora Gustava Friedricha. Další informace lze najít v kronikách města dostupných online v digitální podobě na <http://www.portafontium.eu>.

Pro dějiny samotného děkanství představuje důležitý pramen Kosmova Kronika Čechů, kde se vyskytuje úplně první zmínka o biskupském dvorci v Rokycanech, jenž hostil významné osobnosti té doby a byl svědkem důležitého historického aktu. Pro potřeby práce jsem využil její zdigitalizovanou podobu uveřejněnou na portále Národní knihovny v Praze <http://www.manuscriptorium.com/cs>. Další cenné informace přináší pamětní kniha děkanství *Liber Memorabilium Ecclesiae, Capellarum[ue] Rokicanensium*,³³ kterou sepsal rokycanský děkan Johann Coelestin Künstler v době svého tamního působení v letech 1776–1805. Tato pamětní kniha je doposud uložena v budově děkanství. Její digitální kopie mi byla poskytnuta pro potřeby předkládané bakalářské práce Státním okresním archivem v Rokycanech. Ve jmenovaném archivu se nacházejí dva fondy *Děkanský úřad Rokycany I (1547–1998)* a *Děkanský úřad Rokycany II (1875–1947)*, které jsou v současné době bohužel nezpracované a tedy nepřístupné pro badatelské využití. Výčet farností, které rokycanský vikariát spravoval, přináší tištěný pramen *Catalogus universi cleri Archidioecesani Pragensis*.³⁴

³² FRIEDRICH, Gustav: *Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae*. Praha 1904.

³³ KÜNSTLER, Johann Coelestin: *Liber Memorabilium Ecclesiae, Capellarum[ue] Rokicanensium* – Pamětní kniha děkanství (zpřístupněno na CD – digitální kopie pro vědecké účely).

³⁴ *Catalogus universi cleri Archidioecesani Pragensis tum Saecularis, tum Regularis sub glorioso regimine*, 1839–1859, 1861–1868, 1870, 1873–1879, 1882–1884, 1886–1892, 1901, 1903–1909, 1911–1913, 1932, 1936–1938, 1948.

Kapitola zabývající se historií a vývojem knižního fondu děkanské knihovny čerpá především z pramenů získaných v Národním archivu v Praze ve fondech *Archiv pražského arcibiskupství díl I., (1397–1820)* a *Archiv pražského arcibiskupství díl II., (1800)1820 – 1876(1896)*, kde jsem dohledal pozůstalosti duchovních správců spolu s hlášeními o stavu farních knihoven z rokycanského vikariátu. Informace o knihovně augustiniánů kanovníků a jejich rukopisech byly převzaty z již zmíněné pamětní knihy děkanství, kde se nachází jejich výčet, jenž jsem v příloze transliteroval. Další výpovědní hodnotu o této knihovně má i tištěný pramen v podobě článku Josefa Dobrovského uveřejněného v časopise *Böhmische Literatur auf das Jahr 1779*.³⁵ Jisté informace poskytl samotný knižní fond, zejména formou vlastnických poznámek uvedených v knihách.

V neposlední řadě jsou velmi cenným pramenem dva inventáře knihovny. První³⁶ (starší) byl sepsaný pravděpodobně děkanem Künstlerem či jeho předchůdcem Václavem Tomandlem (1763–1779) před velkým požárem v roce 1784³⁷ a přináší soupis 29 knih, kde se jedná převážně o prvotisky, mezi které jsou zahrnuty i tištěné knihy z 16. století. Druhý (mladší) inventář³⁸ pořídil 25. 7. 1937 Msgre. Bohumil Stašek (1886–1948). Ten je žánrově rozčleněn na základě obsahu a druhu knih. Tento výčet pak poskytuje podrobnější informace o knihách, kromě názvu díla také místo, datum vydání a ve většině případů i autora. Oba inventáře mi byly poskytnuty na základě elektronické komunikace se současnou ředitelkou SOkA Rokycany paní doktorkou Hanou Hrachovou.

³⁵ DOBROVSKÝ, Josef: *Bibliothekarische Nachrichten. Von einer alten Klosterbibliothek*. *Böhmische Literatur auf das Jahr 1779*. Prag 1779, Bd. 1, s. 279–290.

³⁶ SOkA Rokycany, Děkanský úřad Rokycany I., bez inv. č., kart. č. 3.

³⁷ Jak naznačuje poznámka napsána tužkou pod soupisem knih.

³⁸ SOkA Rokycany, Archiv města Rokycany III. oddělení, inv. č. 4857, kart. č. 268.

3 Historie města Rokycany

3.1 Rokycany a Rokycansko – od první písemné zmínky do roku 1498

První písemnou zmínku o osídlení dnes již zaniklé obce Drasovice na Rokycansku lze nalézt z roku 1000 v kopii ze 13. století³⁹ – „(...) Piscatores autem Drazowichich (...)“.⁴⁰ Obdobně jako poznámku o Podmoklech v listině z roku 1045⁴¹ – „(...) Podmocli (...)“⁴², kterou však Gustav Friedrich ve svém díle *Codex diplomaticus et epistolaris Regni Bohemiae, Tomus I.*, označil jako falzum. Dochování těchto listin je v zásadě věcí náhody; to je zapříčiněno převážně tím, že církevní instituce měly svůj majetek písemně zajištěny a dokumenty o něm svědomitě uchovávaly.⁴³

Osídlení oblasti Rokycanska a samotná lokace Rokycan byla na důležité obchodní a diplomatické stezce, tzv. norimberské, vedoucí z Prahy přes zemské hranice do Bavorska. Rokycany tak vykonávaly roli hlavního dopravního uzlu mezi dvěma nejdříve spjatými biskupstvími, pražským a řezenským.⁴⁴ Co se týká názvu města, tak dle lingvistů šlo o osadu rokycanů, tedy lidí bydlících u rokytí. Rokyta byla nízká vrba, která tvořila zdejší charakteristický porost.⁴⁵ Ves tak byla založena na soutoku Padrt'ského a Holoubkovského nebo Boreckého potoka, jejichž soutokem vzniká řeka Klabava.⁴⁶ Během staletí se v pramenech vyskytují odlišné podoby zápisů v různých jazycích, například Rokican, Rokezan, Rokycano, Rochesanae, Rokyczanum či Rokitzan.⁴⁷

³⁹ ROŽMBERSKÝ, Petr – VAŘEKA, Pavel: *Středověké osídlení Rokycanska* (dále jen *Středověké osídlení*). Praha 2013, s. 9.

⁴⁰ FRIEDRICH, Gustav: *Codex diplomaticus et epistolaris Regni Bohemiae*. Tomus I. (dále jen *CDB I.*). Pragae 1904, pag. 47.

⁴¹ ROŽMBERSKÝ, P. – VAŘEKA, P.: *Středověké osídlení*, s. 9.

⁴² FRIEDRICH, G.: *CDB I.*, pag. 353.

⁴³ ROŽMEBERSKÝ, P. – VAŘEKA, P.: *Středověké osídlení*, s. 9.

⁴⁴ HRACHOVÁ, Hana – BOREK, David a kol.: *Rokycany*. Praha 2011, s. 20.

⁴⁵ MAKAJ, Tomáš – PROKŮPEK, Petr: *Rokycany a okolí v obrazech*. Hostivice 2018, s. 6.

⁴⁶ ROŽMEBERSKÝ, P. – VAŘEKA, P.: *Středověké osídlení*, s. 119.

⁴⁷ HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 20.

Lze předpokládat, že ves Rokycany patřila pražskému biskupství již v době jeho založení v roce 973. Záhy zde vznikl biskupský dvorec,⁴⁸ který poskytl tehdejší pražský biskup Heřman (episkopát 1099–1122) po zavraždění knížete Svatopluka v září 1109 pro diplomatická jednání mezi Přemyslovci.⁴⁹ Na počátku roku 1110 se dostavil do biskupského dvora římský císař Jindřich V., coby soudce ve sporech synů Vratislava II. – Bořivoje II. a Vladislava I. – o český knížecí trůn. Jindřich V. rozhodl ve prospěch Vladislava I., svou úlohu pravděpodobně sehrálo 500 stříbrných hřiven, které císaři věnoval Vladislav I.⁵⁰ Jména aktérů a výsledek jednání byly vytesány do původního kamenného portálu hlavního vchodu děkanského kostela Panny Marie Sněžné, který byl zničen velkým požárem v roce 1784.⁵¹ Původní podoba portálu se dochovala díky vyobrazení v pamětní knize děkanství (viz Příloha č. 1).

Výše uvedenou událost rovněž zaznamenává Kosmas ve své Kronice Čechů, kde se vyskytuje první písemná zmínka o Rokycanech k roku 1110: „(...) et frater eius Wladizlaus, simul Hermannus presul atque filius Wigberti ceterique Boemie maiores natu occurant sibi ad curtem episcopi in villa ceterique Boemie maiores natu occurant sibi ad curtem episcopi in villa Rokican (...)“⁵², viz Příloha č. 2. V českém znění – „(...) a jeho bratr Vladislav, učiníce příměří, rovněž biskup Heřman a syn Viprechtův a ostatní starší země české přijeli mu naproti do dvora biskupova ve vsi Rokycanech (...)“.⁵³

⁴⁸ O jehož přesné poloze však žádný z dochovaných pramenů nemluví zcela jasně. (ROKYCKÝ, F. S.: *O bývalém dvorci biskupském a tvrzi v Rokycanech*. Časopis přátel starožitností československých v Praze XLVI., 1938, č. 4, s. 187). Karel Kuča však ve svém díle *Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku* uvádí, že stával patrně na místě označovaném v městských knihách z let 1488–1664 jako „Na Dvořišti“, tj. v jihovýchodní části dnešního Malého náměstí a odtud dále k pozdějším městským hradbám. (KUČA, Karel: *Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku* (dále jen *Města a městečka*). Praha 2004, s. 337).

⁴⁹ HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 20.

⁵⁰ HRACHOVÁ, Hana – ŠPICL, Slavomír: *Rokycany 1110-2010* (dále jen *Rokycany 1110*). Rokycany 2010, s. 17.

⁵¹ HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 21.

⁵² Knihovna Národního muzea v Praze, sign. VIII.F.69, fol. 61r. In: https://images.manuscriptorium.com/loris/AIPDIG-NMP_VIII_F_69_2NZEPX1-cs/ID0061R/full/full/0/default.jpg [citováno 25. 3. 2019].

⁵³ HRACHOVÁ, H. – ŠPICL, S.: *Rokycany 1110*, s. 17.

Původní osada se postupem času proměňovala ve významné hospodářsko-správní středisko pražského biskupství, proto někdy mezi lety 1290–1295 Václav II. povolil pražskému biskupovi Tobiáši z Bechyně, aby město Rokycany opevnil dřevěnými příkopy a plaňkami. Tato událost bývá považována za akt povýšení na město.⁵⁴ Není přesně známo datum, kdy bylo město obeháno kamennými hradbami. Údajně se tak stalo před rokem 1399, kdy byla vydána výsadní listina arcibiskupa Olbrama ze Škvorce (arcibiskupem 1396–1402), kterou udělil Rokycanským právo svobodného nakládání s majetkem jako odměnu za nákladnou práci při stavbě a obnově městských hradeb, které byly poškozeny válkami a ohněm.⁵⁵

Během 14. století nahradil dvorec jako sídlo biskupské správy kamenná tvrz, která byla umístována dříve do míst biskupského dvorce: „Z původního dvora biskupova povstala snad v 14. století tvrz, na nižto seděli první úředníci arcibiskupovi (...) a vykonávali práva vrchnostenská a mimo to taková, jež v městech královských rychtáři příslušela“.⁵⁶ Později je tvrz kladena k farnímu kostelu do míst dnešního muzea dr. Bohuslava Horáka, kde byly zachyceny pozůstatky osídlení ze 12. století a kruhová sakrální stavba, snad rotunda, tvořící část dvorce. Jak dvůr zanikl, jeho místo bylo postupně zastavováno měšťanskými domy.⁵⁷

Další hospodářský rozkvět zažily Rokycany po roce 1381, kdy Václav IV. vydal ustanovení, že kupci musí používat pro cesty z Tachova, Klatov, Domažlic a Stříbra přes Beroun na Prahu (a zpět) silnici přes Rokycany, z čehož plynuly zisky nejen arcibiskupství, ale i rokycanským řemeslníkům a obchodníkům.⁵⁸

Během husitských válek a nakrátko po nich se v Rokycanech často střídali majitelé. Zprvu město dobyli v únoru roku 1421 pražané, poté v listopadu téhož roku plzeňští a táborité

⁵⁴ ROŽMEBERSKÝ, P. – VAŘEKA, P.: *Středověké osídlení*, s. 120.

⁵⁵ KUČA, K.: *Města a městečka*, s. 335.

⁵⁶ SEDLÁČEK, August: *Hrady, zámky a tvrze království českého*. Díl XIII. Praha 1998, s. 216.

⁵⁷ KUČA, K.: *Města a městečka*, s. 337.

⁵⁸ HRACHOVÁ, H. – ŠPICL, S.: *Rokycany 1110*, s. 18.

v roce 1424. V roce 1436 postoupil císař Zikmund město Rokycany spolu s tvrzí Janu Malovcovi z Pacova (zastávce husitské strany) a po něm v roce 1446 přešlo do majetku šlechtického rodu Švamberků. Z tohoto poddanského svazku se obyvatelé Rokycan vyplatili částkou 1 200 kop českých grošů roku 1498, kdy využili nepříznivé finanční situace Vladislava II. Jagellonského. Za tuto sumu je král Vladislav nejen vyjmul ze švamberské držby, ale rovněž přislíbil, že město už znovu nepřipadne šlechtě. Privilegium však obsahovalo i podmínku, že při znovuožazení pražského arcibiskupského stolce by mohlo být město vráceno původní vrchnosti – arcibiskupství.⁵⁹

V průběhu 15. a 16. století rostl počet komorních měst, která byla v přímém majetku krále a ve své správě podléhala české komoře.⁶⁰ Tato vlna se nevyhnula ani Rokycanům, které se rovněž staly roku 1498 komorním zbožím panovníka.⁶¹

3.2 Předbělohorské Rokycany

Po neúspěchu povstání českých stavů proti Ferdinandovi I. (1547) čekaly pro účastníky odboje tvrdé postihy. Rokycany však žádné sankce nepostihly. Naopak město díky zachování věrnosti Ferdinandovi I. bylo osvobozeno od placení „posudného“ (daň z piva) a obdrželo privilegium, díky kterému mohlo vybírat clo a mýto do okruhu jedné míle od města.⁶²

Po uplynutí období pražské sedisvakance nastoupil v roce 1561 na arcibiskupský stolec Antonín Brus z Mohelnice (archiepisopát 1561–1580),⁶³ který se snažil o navrácení původního církevního majetku, a Rokycanům tak hrozila ztráta postavení komorního města. Možným východiskem, jak se vyhnout poddanství církvi, bylo povýšení města z komorního na

⁵⁹ HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 51.

⁶⁰ HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – JANÁK, Jan – DOBEŠ, Jan: *Dějiny správy v českých zemích od počátků státu po současnost*. Praha 2005, s. 216.

⁶¹ SEDLÁČEK, August: *Místopisný slovník historický Království českého* (dále jen *Místopisný slovník*). Praha 1998, s. 768–769.

⁶² HRACHOVÁ, H. – ŠPICL, S.: *Rokycany 1110*, s. 19.

⁶³ MIKULEC, Jiří: *BRUS z Mohelnice Antonín 13. 2. 1518 – 27. 8. 1580*. In:

[http://biography.hiu.cas.cz/Personal/index.php/BRUS z Mohelnice Anton%C3%ADn 13.2.1518-27.8.1580](http://biography.hiu.cas.cz/Personal/index.php/BRUS_z_Mohelnice_Anton%C3%ADn_13.2.1518-27.8.1580) [citováno 25. 6. 2019].

královské. Po vleklých jednáních byla snaha Rokycan v dubnu 1584 korunována úspěchem a Rokycany se staly královským městem.⁶⁴ Nyní se mohly účastnit zemského sněmu již s hlasovacím právem (dříve bez tohoto práva) a rovněž mohly bez omezení vařit pivo. Kromě toho vydal 14. května 1562 král Ferdinand I. Habsburský rokycanským znakové privilegium. Došlo tak k polepšení městského erbu o typický prvek pro městskou heraldiku – vyobrazení městského opevnění.⁶⁵ Hlasovacího práva na zemském sněmu si však obyvatelé Rokycan příliš dlouho „neužili“, jelikož roku 1627 bylo vydáno Obnovení zřízení zemské pro Čechy (pro Moravu o rok později), čímž o toto právo přišli.⁶⁶

3.3 Rokycany od 17. století do počátku 20. století

Tricetiletá válka výrazně zasáhla do života města pustošením, epidemiemi, zábory, požáry či emigrací. Roku 1623 byly při konfiskacích zabrány všechny pozemky, avšak o pět let později byla větší část území navrácena.⁶⁷ 23. října 1639 vpadli do Rokycan Švédové, kteří město vydrancovali, stříleli do něj z děl a o dva dny později vypálili. Nepoškozených zůstalo pouze 12 domů.⁶⁸ Město se přesto z válečných ztrát poměrně rychle vzpamatovalo, podíl na tom mělo především železářství a hutě na železnou rudu (železné hutě zde existovaly již od středověku a v první polovině 16. století došlo k jejich rozvoji). Hospodářská situace Rokycan se tak postupně stabilizovala.⁶⁹

Velký zlom ve vývoji měst představovaly josefínské reformy a s nimi spjatý vznik regulovaných magistrátů, avšak v případě Rokycan tomu tak nebylo. Vývoj města k tomu

⁶⁴ POLÍVKA, Miloslav – EBERHARD, Winfried – BAHLCKE, Joachim (ed.): *Lexikon historických míst Čech, Moravy a Slezska*. Praha 2001, s. 479.

⁶⁵ Erb tvoří červený štít, jehož dolní polovinu vyplňuje stříbrná hradba, na ní stojí po stranách dvě stříbrné čtyřhranné věže. Obě mají dole zaokrouhlenou otevřenou bránu, nad ní čtyřdílné okno a nahoře jsou zakončeny cimbuřím o třech stínkách. Mezi věžemi je malý černý štítek se zlatým břevnem uprostřed, který se dotýká spodním okrajem horního konce hradby. Nad štítkem vyrůstá horní polovina těla biskupa (bez rukou) v církevním bílém rouše a s infulí (nahore zakončenou křížkem) na hlavě. (SEDLÁČEK, A.: *Místopisný slovník*, s. 769).

⁶⁶ HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 53-55.

⁶⁷ ROŽMEBERSKÝ, P. – VAŘEKA, P.: *Středověké osídlení*, s. 128.

⁶⁸ STRÁNSKÝ, Václav: *Vyloupení a spálení Rokycan od Švédů roku 1639*. Plzeňsko: list pro vlastivědu západních Čech, VIII., 1926, s. 30.

⁶⁹ HRACHOVÁ, H. – ŠPICL, S.: *Rokycany 1110*, s. 20.

modernímu předurčily daleko více dva velké požáry. První vypukl v roce 1757, druhý z roku 1784 byl téměř devastující a zasáhl celé město, vyhnul se pouze prostoru před Pražskou bránou.⁷⁰ Ta byla jednou ze čtyř bran (mezi další patřily Plzeňská, Nová a Saská), které byly součástí městských hradeb. Dodnes se však žádná z nich nedochovala, například Saská brána byla zbourána v roce 1900 a Plzeňská roku 1950.⁷¹

Při obnově města po požáru, na které se podílel zejména zdejší purkmistr (starosta) Ferdinand Šimon Heyrovský (1796–1839),⁷² ustoupila středověká a barokní zástavba architektury klasicistního typu. Proměnou prošly všechny stavby ve městě, včetně měšťanských domů, začaly se také budovat sociální ústavy a školy. I přes celkovou přestavbu a postupnou likvidaci městských hradeb nebyly tyto zásahy natolik radikální, aby změnily historický půdorys Rokycan.⁷³ V první polovině 19. století došlo k rozkvětu a Rokycany se znovu začlenily mezi výstavní a bohatší česká města. Od druhé poloviny 19. století se zde opětovně rozvíjel průmysl zaměřený na železářskou výrobu. Vznikaly i různé podniky, jako například Hirschovy železárny, Bedřichova huť či městská válcovna. Rovněž se v této době zvyšoval počet obyvatel a Rokycany se začaly rozšiřovat.⁷⁴

3.4 Rokycany od 20. století až po současnost

Slibný rozmach Rokycan však zbrzdila první světová válka. Společenský život ve městě nebyl za válečného střetu bohatý. Konaly se tradiční oslavy jubileí Habsburků a byly pořádány charitativní akce ve prospěch vdov a sirotku po padlých vojácích aj.⁷⁵ Po skončení války však

⁷⁰ HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 116.

⁷¹ MAKAJ, T. – PROKŮPEK, P.: *Rokycany a okolí*, s. 9.

⁷² HRACHOVÁ, H. – ŠPICL, S.: *Rokycany 1110*, s. 23.

⁷³ HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 122.

⁷⁴ HALENKOVÁ, Blanka: *Historie města*. In: <https://www.rokycany.cz/historie-mesta/d-856427/p1=33779> [citováno 26. 3. 2019].

⁷⁵ HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 159.

vznikaly další podniky, které šířily věhlas města i za hranicemi, zejména Hamiro (výroba plyšových hraček) a Marila (výrobce marmelád).⁷⁶

Stavební boom ve stylu funkcionalismu a moderny zaznamenalo město během první republiky. Za vydařené stavební počiny z této doby se považují koupaliště s restaurací ve tvaru parníku a budova spořitelny. Druhá světová válka poté zasáhla do života všech občanů a především židovského obyvatelstva, které zde sice před válkou nežilo ve velkém počtu, ale po ní nezbylo žádné. Rokycany se ke konci války staly městem ležícím na tzv. demarkační linii, která oddělovala osvobozené území kontrolované americkou a Rudou armádou.⁷⁷

Majetkové a společenské poměry v Rokycanech se zásadně změnily po roce 1948. Došlo k zestátnění majetku a ke změnám vzhledu města (bytová výstavba, plošné demolice, při kterých byla zbourána řada měšťanských domů). V šedesátých letech se původní městské železárny sloučily s podnikem Škoda, do kterého byly začleněny i Hirschovy závody. Ve druhé polovině 20. století došlo k výraznému nárustu počtu obyvatel sloučením sousedních obcí, například roku 1980 Litohlavy, Kamenný Újezd, Svojkovice. Díky tomu v roce 1989 dosáhl počet obyvatel svého historického maxima 16 036 obyvatel.⁷⁸ K 1. lednu 2018 zde žilo 14 074 obyvatel.⁷⁹

⁷⁶ HALENKOVÁ, Blanka: *Historie města*. In: <https://www.rokycany.cz/historie-mesta/d-856427/p1=33779> [citováno 26. 3. 2019].

⁷⁷ HRACHOVÁ, H. – ŠPICL, S.: *Rokycany 1110*, s. 25.

⁷⁸ Tamtéž, s. 29.

⁷⁹ In: <https://www.czso.cz/documents/10180/61546986/1300721803.pdf/bcb6d91b-626f-41fd-a705-3f7a49265b4d?version=1.0> [citováno 26. 3. 2019].

4 Historie rokycanského děkanství

4.1 Vznik děkanátů a vikariátů jako nových církevních územních celků

Počátky děkanátů lze spatřit ve druhé polovině 13. století, kdy se vymezovaly hranice jednotlivých farností a ve většině případů navazovaly na hranice velkofarností (nejstarší církevní organizace). Děkanáty vznikaly z potřeby propojení farního kněžstva s centrem biskupa. Děkaní tak zastávali úlohu spojovacího článku mezi klérem svého okrsku a biskupem, rovněž udržovali chod duchovní správy a dbali na dodržování předpisů. První zmínky o existenci děkanátů se dochovaly z Čech a pocházejí z roku 1270. K jejich stabilizaci a vymezení hranic, do kterých spadal určitý počet farních oblastí, došlo v Čechách v polovině 14. století.⁸⁰ Ve stejné době se objevuje v pražské arcidiecézi 53 děkanátů a 6 děkanátů diecéze litomyšlské. Pro území Moravy je přibližný počet děkanátů zaregistrován až v 17. století, tehdy se v olomoucké diecézi nacházelo 33 děkanátů.⁸¹

Porážkou stavů u Bílé hory roku 1620 došlo k podstatnému zvratu ve stávajícím vývoji církevní organizace. Vznikla síť vikariátů, a to pouze v samotných Čechách, jako předpoklad efektivnější správy území. Došlo tak z podnětu arcibiskupa Arnošta Harracha (episkopát 1624–1667). Původní děkanáty již obnoveny nebyly, ty si udržely tradici pouze na Moravě. Na počátku jejich vzniku jich bylo 23, postupně se však jejich počet zvyšoval a organizace se formovala.⁸² V polovině 17. století tak existovaly v západních Čechách tři vikariáty – plzeňský, týnský a tachovský. Rokycany byly zpočátku součástí plzeňského vikariátu.⁸³ Ten byl však v průběhu 18. století rozčleněn na dva samostatné celky – plzeňský a rokycanský. K tomuto

⁸⁰ HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – JANÁK, Jan – DOBEŠ, Jan: *Dějiny správy v českých zemích od počátků státu po současnost* (dále jen *Dějiny správy*). Praha 2005, s. 178.

⁸¹ HLEDÍKOVÁ, Zdeňka: *Svět české středověké církve*. Praha 2000, s. 57.

⁸² HLEDÍKOVÁ, Z. – JANÁK, J. – DOBEŠ, J.: *Dějiny správy*, s. 190–191.

⁸³ KUKÁNOVÁ, Zlatuše: *Zprávy o stavu far pražské arcidiecéze z roku 1650*. In: *Paginae historiae*: Sborník Státního ústředního archivu v Praze, 2, 1994, s. 25.

rozdělení došlo za děkana Šebestiána Tomandla, který byl rokycanským vikářem v letech 1724–1763.⁸⁴

Z dostupných katalogů kléru,⁸⁵ ke kterým jsem měl přístup, lze vyčíst, že rokycanský vikariát měl v letech 1839–1908 celkem 19 farností – Chválenice, Čížkov, Dejšina, Velké Lohovice, Mešno, Mirošov, Nové Mitrovice, Spálené Poříčí, Prusiny, Radnice, Rokycany, Řesohlavy (Hřešíhlavy), Skořice, Štáhlavy, Štěnovice, Horní Stupno, Těnovice, Vosek (Osek), Zvíkovec. V roce 1909 přibyla farnost Újezd u sv. Kříže a od roku 1911 také farnost Čičov.

V současné době má rokycanský vikariát ve správě dvě farnosti – farnost Rokycany, do které patří obce Bušovice, Smědčice, Cekov, Sirá, Dobřív, Ejpovice, Holoubkov, Těškov, Hrádek, Hůrky, Cheznovice, Kamenný Újezd, Kařez, Kařízek, Klabava Litohlavy, Kakejcov, Kornatice, Mešno, Mirošov, Medový Újezd, Mýto, Nevid, Osek, Příkosice, Štítov, Raková, Rokycany, Skořice, Strašice, Svojkovice, Těně, Trokavec, Visky, Veselá, Volduchy. Druhou pak tvoří farnost Zbiroh se 32 obcemi.⁸⁶

4.2 Děkanství Rokycany

Rokycany vznikly jako tržní kupecká osada u Padrtského potoka v tzv. Plzeňské kotlině, kde byla kvůli nepřístupnosti tamních lesů proražena cesta spojující střední Čechy a Plzeňsko.⁸⁷ V rokycanské vsi se nacházel biskupův dvůr, který stál pravděpodobně v místě dnešního Malého náměstí. Zde byly nalezeny pozůstatky osídlení z 12. století a kruhová bohoslužebná stavba patřící zřejmě k biskupskému sídlu.⁸⁸ Tento dvůr, jak bylo v předchozí

⁸⁴CINKEOVÁ, Jana: *Představitelé katolické církve v Rokycanech v letech 1743–2014* (dále jen *Představitelé v Rokycanech*). Plzeň 2015, s. 17 (nepublikovaná diplomová práce).

⁸⁵ *Catalogus universi cleri Archidioecesis Pragensis tum Saecularis, tum Regularis sub glorioso regimine*, 1839–1859, 1861–1868, 1870, 1873–1879, 1882–1884, 1886–1892, 1901, 1903–1909, 1911–1913, 1932, 1936–1938, 1948.

⁸⁶ In: <https://www.bip.cz/cs/katalog/farnosti/rokycany> [citováno 28. 3. 2019].

⁸⁷ MAÝROVÁ, Kateřina: *Hudební prameny literátského bratrstva v Rokycanech ze XVI. a začátku XVII. století* (dále jen *Hudební prameny*). Praha 1980, s. 8 (nepublikovaná diplomová práce).

⁸⁸ VLČEK, Pavel – SOMMER, Petr – FOLTÝN, Dušan: *Encyklopedie českých klášterů* (dále jen *Encyklopedie*). Praha 1997, s. 621.

kapitole zmíněno, je doložen v roce 1100 v Kosmově *Chronica Bohemorum*, která zmiňuje pouze biskupský dvůr v Rokycanech, ale lze předpokládat, že v něm stál i kostel.⁸⁹

Po smrti knížete Svatopluka (1109) měl spor bratrů Bořivoje a Vladislava rozhodnout německý král Jindřich V., který byl do Čech povolán roku 1110. Byly to právě Rokycany a jejich biskupský dvůr, jenž hostil výše zmíněné účastníky. Vladislav se zde dostavil s biskupem Heřmanem a Bořivoj se svým synovcem Václavem Grojským. Německý král nakonec přisoudil všechno právo Vladislavovi a Bořivoje spolu s jeho synovcem nechal zatknout a odvézt na hrad Hammerstein v Porýní.⁹⁰

I přes to, že nejstarší zpráva o biskupském dvorci pochází z roku 1110, tak první doložený rokycanský duchovní správce, který zde pobýval, je až roku 1175⁹¹ – „(...) Sdezlaus archidiaconus Rokzanensis (...)“.⁹² Jedná se však o jedinou zmínku rokycanského arcijáhna, poté jsou zmiňováni arcijáhni plzeňští, stejně jako výše uvedený Zdeslav byl už v roce 1177 titulován jako arcijáhen plzeňský.⁹³ Rokycanská farnost tak nepochybně byla beneficiem arcijáhna plzeňského okrsku.⁹⁴

Po smrti krále Přemysla Otakara II. v bitvě u Suchých Krut na Moravském poli (1278) nastal všeobecný rozvrat právního řádu a v této nejisté době nechal Tobiáš z Bechyně (pražský biskup působící v letech 1278–1296) na svých panstvích postupně opevnit všechny hrady a kostely. Na základě privilegia, uděleného Václavem II., byl roku 1295 v Rokycanech

⁸⁹ HOFMAN, Karel: *Kostel Panny Marie Sněžné v Rokycanech* (dále jen *Kostel P. M. Sněžné*). Rokycany 1991, s. 1.

⁹⁰ PODLAHA, Antonín: *Posvátná místa království českého I. Arcidiecéze pražská, Díl 4.: Vikariát kolínský a rokycanský* (dále jen *Posvátná místa*). Praha 1910, s. 232.

⁹¹ ROŽMBERSKÝ, Petr – VAŘEKA, Pavel: *Středověké osídlení Rokycanska*. Praha 2013, s. 119.

⁹² FRIEDRICH, Gustav: *Codex diplomaticus et epistolaris Regni Bohemiae*. Tomus I. Pragae 1904, pag. 251.

⁹³ HOFMAN, K.: *Kostel P. M. Sněžné*, s. 1.

⁹⁴ PODLAHA, A.: *Posvátná místa*, s. 233.

vybudován příkop kolem kostela Panny Marie Sněžné a fary spolu s palisádovým plotem („blancis et fossatis“ = plaňkami a příkopem).⁹⁵

Dalšími doloženými rokycanskými duchovními byli Matouš, zmiňován jako svědek v listině z roku 1329, Václav Syfridův z Dušníků, jmenovaný roku 1342.⁹⁶ Z poloviny 14. století je doloženo, že rokycanský farář platil 5 věrduňků,⁹⁷ tj. 1 ¼ kopy papežských desátků, což znamená více než dvě jiné farnosti v celém děkanství dohromady. To byl pravděpodobně jeden z důvodů, proč první pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic povýšil s papežským svolením farní kostel v Rokycanech na kolegiální a ustanovil při něm konvent řeholních kanovníků řádu sv. Augustina.⁹⁸ Obecně ve 14. století nebylo neobvyklé, aby kláštery tohoto řádu vznikaly povýšením místní fary na proboštství. Krom Rokycan byl takto založen konvent sv. Marie v Roudnici nad Labem (1333), sv. Marie v Kladsku (1349/50), sv. Karla Velikého a Nanebevzetí P. Marie na Karlově na Novém Městě Pražském (1350), sv. Marie v Jaroměři (1349/56), sv. Apolináře v Salské (1362), sv. Jiljího v Třeboni (1367) a později také sv. Mikuláše a sv. Kateřiny v Lanškrouně (1380).⁹⁹

4.3 Proboštství augustiniánů kanovníků

V dubnu 1361 požádal Arnošt z Pardubic papeže Inocence VI. (na stolci 1352–1362) o založení augustiniánského kláštera v Rokycanech. Svolení papeže však nebylo zlistiněno z důvodu jeho brzké smrti. Teprve jeho nástupce na papežském stolci Urban V. (1362–1370) stvrdil rozhodnutí předešlého papeže a povolil Arnoštovi dne 8. 11. 1362 zřídit z farního kostela

⁹⁵ ROKYCKÝ, F. S.: *O bývalém dvorci biskupském a tvrzi v Rokycanech*. Časopis přátel starožitností československých v Praze XLVI., r. 1938, č. 4, s. 187.

⁹⁶ HRACHOVÁ, Hana – BOREK, David a kol.: *Rokycany*. Praha 2011, s. 24–25.

⁹⁷ Jako věrduň se označovala čtvrtina kopy, tedy méně než 16 grošů. (KYSUČAN, Lubor: *Listiny krále Jana Lucemburského v Archivu města Olomouce (1314–1331)*. In: <https://archivy.olomouc.eu/archivy/detail-archivalie/22190> [citováno 29. 3. 2019]).

⁹⁸ ZAHRADNÍK, Pavel: *Klášter augustiniánů-řeholních kanovníků v Rokycanech a jeho knihovna* (dále jen *Klášter augustiniánů*). In: *Bibliotheca Strahoviensis* 4.–5., Praha 2001, s. 116.

⁹⁹ HAVLOVÁ, Jana: *Desky z oltáře z Rokycan v kontextu středoevropského malířství* (dále jen *Desky z oltáře*). Brno 2006, s. 3, s. 13 (nepublikovaná diplomová práce). BUBEN, Milan M.: *Encyklopedie řádů, kongregací a řeholních společností katolické církve v českých zemích. II. díl, I. svazek: Řeholní kanovníci* (dále jen *Encyklopedie řádů*). Praha 2003, s. 21. ŠVÁBENSKÝ, Mojmir: *Augustiniánské kláštery. I. díl*. Brno 1959, s. 9–10.

řádové probošství – nesoucí název Domus St. Mariae in Rokiczano – pro šest kanovníků augustiniánského řádu. Pražský arcibiskup Jan Očko z Vlašimi chválil svého pokladníka Michala za jeho dosavadní horlivou činnost a povolil mu koupit domy, jenž byly potřebné pro výstavbu domu pro probošta a bratry.¹⁰⁰ První řeholníci sem přišli z roudnického konventu Narození Panny Marie, založeného už pražským biskupem Janem IV. z Dražic roku 1333.¹⁰¹ Na rozdíl od jiných řádů se řehole svatého Augustina vzdávala soukromého majetku. Její příslušníci nosili bílý talár s cingulem (provaz, kterým je roucho převázáno), doplněný černou mozetou (pláštěnka s krátkou kapucí).¹⁰²

Souvislou řadu proboštů z předhusitského období, jež stáli v čele rokycanského kláštera, lze sledovat na základě konfirmačních knih pražského arcibiskupství. Prvním z nich byl již zmíněný pokladník Michal. Roku 1368 byl rokycanským proboštem Blažej (ve funkci 1368–1380), po jeho smrti v roce 1380 byl zvolen Domaslav, zvaný Dománek (představený 1380–1397). Ten roku 1397 rezignoval a vedení konventu se ujal Václav Faulfiš (probošt 1397–1405), jehož bratr Mikuláš Faulfiš jako jeden z prvních přinesl z Anglie do Čech Viklefovy spisy.¹⁰³ Z neznámých důvodů rezignoval probošt Faulfiš a místo něj byl do čela potvrzen řeholník Mikuláš. Roku 1407 ho nahradil další z řádových bratří, Jakub. V červenci 1408 byl povolán Jan z Radnice, který ve funkci setrval patrně až do února 1421, kdy byl rokycanský klášter vyvrácen táborskými husity pod vedením Jana Žižky.¹⁰⁴ Dle kroniky Vavřince z Březové husité zajali jednoho z kněží (pravděpodobně se jednalo o Jana z Radnice), zabežnili ho do sudu a uprostřed kostela upálili. Zbylé řeholníky poté oběsili. Tím byla na dlouhou dobu

¹⁰⁰ KUČA, Karel: *Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku* (dále jen *Města a městečka*). Praha 2004, s. 337.

¹⁰¹ ZHRADNÍK, P.: *Kláster augustiniánů*, s. 116. BUBEN, M. M.: *Encyklopedie řádů*, s. 33.

¹⁰² HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 26.

¹⁰³ HOFMAN, Karel: *Nejstarší rokycanská knihovna* (dále jen *Nejstarší knihovna*). Minulostí Rokycanska, r. 1995, č. 3, s. 32.

¹⁰⁴ PODLAHA, A.: *Posvátná místa*, s. 233–234.

činnost rokycanského konventu přerušena. Správu zdevastovaného probošství převzali za husitství duchovní správci. V tomto období je charakteristické jejich časté střídání.¹⁰⁵

Naneštěstí se nedochovaly téměř žádné prameny, které by umožnily lépe zmapovat některé z osobností proboštů či ostatních řeholníků, s výjimkou pozdějšího husitského arcibiskupa Jana z Rokycan, který krátce pobýval v klášteře jako novic do doby, než byl vyloučen.¹⁰⁶

Po skončení husitských nepokojů docházelo k pokusům o obnovu konventu. První snahu lze spatřit v době, kdy město vlastnili jako zástavu členové katolického rodu Švamberků. Roku 1445 byl jako probošt v Rokycanech potvrzen jeden z prominentních členů řádu Matěj, zvaný Beran, z roudnické kanonie. Jeho jmenování však obnovu konventu nezajistilo.¹⁰⁷ K dalšímu pokusu o obnovení kláštera došlo v šedesátých letech 15. století. V této době působil v čele kláštera řeholník Jiří, označovaný někdy jako převor, jindy jako probošt. Po jeho skonu, v polovině 70. let 15. století, dochází k opětovnému zániku konventu. Po tomto zániku kláštera přestal rokycanský farář užívat farního, bývalého klášterního kostela a své působení přenesl do menšího kostela sv. Petra a Pavla, který byl v minulosti inkorporován ke klášteři.¹⁰⁸

K obnovení probošství augustiniánů kanovníků došlo ke konci 15. století, kdy byla získána část bývalého pozemku kláštera, o který přišel v letech 1436–1446 kvůli Švamberkům. Ti získaly Rokycany jako zástavu a zároveň se nezákonně zmocnily i některých klášterních statků. Dne 26. května 1497 rozhodl komorní soud v Praze za účasti krále Vladislava II. v majetkoprávním sporu ve prospěch konventu a král nařídil, aby Zdeněk ze Švamberka do dvou týdnů klášterní majetek navrátil. V této době byl proboštem pravděpodobně Jodocus (Jošt), známý z královské listiny z roku 1501. V čele konventu stál v letech 1505–1541 převor Václav.

¹⁰⁵ HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 30.

¹⁰⁶ BOUBÍN, Jaroslav – ZACHOVÁ, Jana: *Žaloby katolíků na Mistra Jana z Rokycan*. Rokycany 1997, s. 8–10.

¹⁰⁷ HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 31.

¹⁰⁸ ZAHRADNÍK, P.: *Kláster augustiniánů*, s. 123.

Na počátku 16. století docházelo k stále častějším sporům mezi klérem a měšťany. Tyto spory byly vedeny ohledně uložení pokladnice, knihovny konventu a celkové správy klášterního majetku. K těmto neshodám přispíval i fakt, že větší část obyvatel byla již v naprosté většině utrakvistická, tudíž katolický klášter ve městě působil nepatříčně.¹⁰⁹

Počátkem února 1544 nařídil Ferdinand I. nejvyššímu sudímu, aby zajistil provoz rokycanského probošství, ve kterém mezitím vymřeli všichni jeho členové. Kvůli obecnému rozvrácení augustiniánského řádu patrně nebylo možné Rokycany obsadit novými kanovníky.¹¹⁰ Majetek konventu bylo proto nutné zabezpečit. V souvislosti se šmalkaldskou válkou se město rychle chopilo příležitosti a spolu s několika dalšími městy poskytly Ferdinandovi I. půjčku ve výši pět tisíc kop českých grošů. Díky této štedrosti jim panovník zastavil roku 1546 všechn klášterní majetek. To bývá považováno za zánik rokycanského kláštera, jenž byl definitivně potvrzen roku 1575, kdy město odkoupilo od Maxmiliána II. zbylý majetek bývalého probošství, klášterské vesnice a dědičné lidi za 4742 kop a 42 grošů českých. Naproti tomu se Plzeň tiskla k protestanství v témže roce, v sousedních Rokycanech ve stejné době zaniklo katolictví docela. Pouze dvě osoby se hlásily k tomuto náboženství: chudý krejčí a farář Andreas Piessinus.¹¹¹

4.4 Děkanství po zrušení kláštera

Po uplynutí období pražské sedisvakance se v roce 1561 objevila snaha o znovuzískání předchozích bohatých církevních statků Příbrami, Pelhřimova a Rokycan. Ve stejné době byly Rokycany brány jako katolické město, avšak už v roce 1564 zde byly konány bohoslužby pod obojím způsobem. Po zániku probošství se musela městská rada zavázat, že nebude přijímat faráře bez vědomí arcibiskupa a že jej a jeho žáky budou živit. Pražští arcibiskupové začali záhy

¹⁰⁹ HAVLOVÁ, J.: *Desky z oltáře*, s. 8 (nepublikovaná diplomová práce).

¹¹⁰ HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 72.

¹¹¹ WINTER, Zikmund: *Život církevní v Čechách. Kulturně-historický obraz z XV. a XVI. Století. Svazek první (dále jen Život církevní)*. Praha 1895, s. 166–167, s. 701.

využívat svého práva dosazovat do města faráře, proto zde působili pouze katoličtí kněží a odmítali možnost, aby v Rokycanech sloužili kněží podobojí. I přesto, že katoličtí duchovní byli do Rokycan dosazováni arcibiskupy, měšťané často zasílali stížnosti na faráře,¹¹² kteří dle jejich tvrzení požívali alkoholu – „(...) načež opilý s čeládkou děkanovou až do krvavení se pral a zlořečil (...)“,¹¹³ nebo věřili různým pomluvám a nepatřičně se vyjadřovali ve svých kázáních o víře podobojí a víře augsburské. Arcibiskup však nikdy proti těmto stížnostem nezakročil příliš přísně, naopak před svůj soud poháněl ty duchovní, kteří sloužili obyvatelům utrakvistickým způsobem. Další případ se stal roku 1570, kdy obyvatelé Rokycan žalovali pražskému kanovníkovi Jiřímu Netolickému, že farář Diviš v Čížkově, zapsal do knih křtů o čížkovských lidech pomlouvačné řeči – „teď prý ti prostí lidé naříkají a prosí o nápravu“. Diviš za to dostal potrestání od arcibiskupa.¹¹⁴

Rokem 1609 končí převážná většina sporů ve prospěch Rokycan, kdy se zdejší děkan Daniel Rejsek přihlásil k České konfesi, tedy k protestanství. Od tohoto roku až do roku 1624 byli ve funkci děkana kněží podobojí. Majestát Rudolfa II. vydaný v červenci roku 1609, jenž zaručoval právní ochranu náboženských svobod, přijali Rokycanští s nadšením, avšak fara spolu s kostelem i nadále patřily pražskému arcibiskupovi.¹¹⁵ Protestanté nyní však měli právo si vybudovat vlastní kostel. Tím se stal kostel sv. Trojice (dnes Nejsvětější Trojice), jehož vznik, dle A. Podlahy, bývá nejčastěji datován rokem 1609. Miroslav Rodr¹¹⁶ však s tímto rokem nesouhlasí – „(...) Je vyloučeno, aby byl postaven za čtvrt roku. A delší doba by tehdy nezbývala. Vždyť byl Majestát podepsán 9. 7. 1609, 12. 7. vydán stavům a 22. 7. vložen do

¹¹² Například rokycanský děkan Matěj, který roku 1566 kázal o konšelích, se na to pokaždé napil nebo kněz Mikuláš Kužel po vysvěcení roku 1582 utekl v noci do Plzně a tamní arcibiskup ho přijal za kaplana. (WINTER, Z.: *Život církevní*, s. 446., s. 894).

¹¹³ RODR, Miroslav: *Náboženské poměry v Rokycanech v době reformační* (dále jen *Náboženské poměry*). Rokycany 1959, s. 17.

¹¹⁴ WINTER, Z. *Život církevní*, s. 588.

¹¹⁵ RODR, M.: *Náboženské poměry*, s. 21–23.

¹¹⁶ Farář Českobratrské církve evangelické v Rokycanech v letech 1951–1972. (In: https://www.evangelnet.cz/cce/kazatel/1026-miroslav_rodr [citováno 1. 4. 2019]).

zemských desk, čímž teprve nabyl moci práva (...)“. Jako pravděpodobnější rok vzniku uvádí letopočet 1615, který se nachází na oltáři v kapli svaté Rosálie, jež je součástí kostela.

Po stavovském povstání na Bílé hoře, kdy byly téměř celé Rokycany vypáleny, došlo v letech 1621–1623 k rozsáhlé konfiskaci majetku města, byly odňaty všechny jeho statky a část rokycanského majetku dostal klášter v Plasích. Na obnově duchovní správy se od roku 1624 podíleli již katoličtí kněží (prvním z nich byl Šebestián Bartoloměj Kryšpín), kteří dostali pod svou správu všechny zdejší kostely, včetně kostela sv. Trojice. S přihlédnutím k omezenému počtu obyvatel po třicetileté válce plně postačoval děkanský chrám Panny Marie Sněžné, proto se z protestantského kostela stal kostel hřbitovní, užívaný jen při pohřbech.¹¹⁷ Výjimečně se v něm konaly bohoslužby ke konci 17. století (a to v době moru pro účastníky z venkova) a také po požáru v roce 1784 do té doby, než byl 30. května 1787 položen základní kámen k obnově původního kostela, jenž byl vysvěcen 12. září 1789.¹¹⁸

Roku 1659 nastoupil do funkce děkana Mistr Jakub Jaroň z Rozensteinu (křížovník s červenou hvězdou), který na nařízení pražského arcibiskupa Arnošta Harracha téhož roku založil nejstarší křestní rokycanskou matriku. V letech 1664–1698 zde působil děkan Ladislav Frozín Hrezyna Březnický,¹¹⁹ jenž roku 1673 na základě buly papeže Klimenta X. založil Bratrstvo blahoslavené Panny Marie Sněžné.¹²⁰ Během vypuknutí moru v Čechách v 80. letech 17. století, kdy se nákaza velmi rozmohla v Praze, byl přeložen apelační soud i zemské desky do Rokycan. Zde zasedal soud plných šest měsíců, teprve 21. ledna 1681 byl přesunut zpět do Prahy.¹²¹

¹¹⁷ RODR, M.: *Náboženské poměry*, s. 27., s. 30–32.

¹¹⁸ HOFMAN, K.: *Kostel P. M. Sněžné*, s. 13.

¹¹⁹ SVĚTLÍK, Jiří: *Nejstarší rokycanské matriky*. *Minulostí Rokycanska*, r. 1974, č. 12, s. 44.

¹²⁰ Zrušeno na základě dekretu Josefa II. 22. května 1783. (HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 73.).

¹²¹ PODLAHA, A.: *Posvátná místa*, s. 239.

Za působení děkana Šebestiána Tomandla (1724–1763) byl plzeňský vikariát v roce 1734 rozdělen na plzeňský a rokycanský. Tomandl se tak téhož roku stal prvním rokycanským vikářem. Tehdy mu bylo podřízeno 14 farností (do roku 1910 počet vzrostl na dvacet). V roce 1728 došlo k požáru, při kterém převážně dřevěný děkanský dům vyhořel. O jeho obnovu se rovněž postaral Š. Tomandl.¹²²

V letech 1776–1805 zastával úřad děkana Johann Coelestin Künstler, který založil mimo jiné pamětní knihu kostela a rokycanských kaplí – *Liber memorabilium ecclesiae capellarumq[ue] Rokicanensium*. Rovněž udržoval přátelský styk s Josefem Dobrovským, jenž se zabýval studiem augustiniánských rukopisů a objevil zde jediný dochovaný středověký životopis pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna, který vydal pod názvem *Vita Joannis de Jenczenstein, arch. Prag. tertii etc Ex Msto Rokyczanensi coaevo nunc primum edita notisque illustrata*. Praegae 1793. J. C. Künstlerovi a rokycanskému magistrátu (jako patronovi) připadl roku 1784 náročný úkol – postarat se o obnovu kostela a jeho zařízení, které v témže roce v odpoledních hodinách vyhořelo.¹²³

Děkan Künstler zemřel roku 1805, tehdy po něm přebral úřad Ondřej Polák, který udržoval společenské kontakty s rodinou hrabat ze Šternberka. Za činnosti Poláka byl kostel značně finančně poškozen, jelikož v roce 1810 musel na rozkaz státu odevzdat do státní mincovny své cennosti.¹²⁴ Roku 1831 jmenovala městská rada novým děkanem Františka Suchého. Ten se výrazně angažoval v bohaté činnosti divadelních ochotníků v Rokycanech a rovněž hostil profesora Josefa Františka Smetanu a jeho synovce Bedřicha Smetanu při pobytu v Rokycanech.¹²⁵ Významně se do rokycanských dějin zapsal další z řady děkanů Josef Kasper (1862–1886). V listopadu 1844 nastoupil v Rokycanech jako kaplan, od roku 1851 působil jako

¹²² HOFMAN, K.: *Kostel P. M. Sněžné*, s. 24.

¹²³ HOFMAN, K.: *Nejstarší knihovna*, s. 25.

¹²⁴ PODLAHA, A.: *Posvátná místa*, s. 241.

¹²⁵ HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 126–127.

učitel náboženství a ředitel hlavní školy a reálky. V polovině 19. století město na čas opustil a roku 1862 se vrátil již jako děkan.¹²⁶

Po skonu děkana Kaspera nastoupil roku 1886 kaplan Eduard Raus, který byl postupně jmenován vikářem a nesídelním vyšehradským kanovníkem. Usilovně se zasazoval o zřízení gymnázia v Rokycanech, rovněž byl členem okresní školní rady v Plzni a okresní školní rokycanské rady. Za děkana Rause působil v Rokycanech dva roky (v letech 1888–1890) kaplan ThDr. Antonín Podlaha, který projevoval nevšední zájem o církevní památky. Rausovým nástupcem se stal Ignác Zahradník, jenž roku 1926 přešel z Čížkova do Rokycan, kde ve funkci děkana a vikáře setrval až do své smrti 24. září. 1945.

Posledním rokycanským děkanem, který byl ještě podle starých zvyklostí jmenován patronem kostela, v tomto případě městem Rokycany, se stal Jaromír Rýzner. Zvolen byl roku 1947 na plenárním zasedání městského národního výboru, kde pro něj hlasovali zástupci všech politických stran, proti byli jen komunisté. Po internaci děkana Rýznera v roce 1950 sloužil v Rokycanech sám kaplan Rudolf Kurek, který však o rok později dostal povolávací rozkaz k vojenské službě v Libavé. V letech 1951–1968 proto děkana Rýznera zastupoval administrátor P. Pavel Grimmig. V říjnu 1968 se do pozice děkana vrátil opět J. Rýzner, který ve funkci vytrval do roku 1990, kdy ze zdravotních důvodů odstoupil.¹²⁷

¹²⁶ HOFMAN, K.: *Kostel P. M. Sněžné*, s. 28.

¹²⁷ Tamtéž, s. 30–35.

4.5 Přehled duchovních správců v Rokycanech¹²⁸

V následující tabulce je obsaženo jméno a rok nástupu (působení) duchovních od první doložené zmínky do počátku 15. století, které uvádí Antonín Podlaha ve svém díle *Posvátná místa království českého I. – Arcidiecéze pražská, Díl 4.: Vikariát kolínský a rokycanský*, na straně 233.¹²⁹

Jméno	Rok
<i>Arcijáhen Zdeslav</i>	1176
<i>Farář Matouš</i>	1329
<i>Farář Václav Syfridův z Dušníku</i>	1342
<i>Mikuláš¹³⁰</i>	1363
<i>Probošt Blažej</i>	1368/1373 ¹³¹
<i>Probošt Domaslav</i>	1380
<i>Probošt Václav Faulfiš</i>	1397
<i>Probošt Mikuláš</i>	1405
<i>Probošt Jakub</i>	1407
<i>Probošt Jakub z Radnic</i>	1408

Další tabulka obsahuje jména duchovních od husitské reformace do roku 1624, resp. do r. 1658, s datem jejich nástupu (působení). Uvedeni jsou i členové řádu augustiniánů kanovníků, jelikož také obstarávali duchovní správu.¹³²

Jméno	Rok
<i>Probošt Jan</i>	1421
<i>Kněz Petr</i>	1422
<i>Kněz Laurentius</i>	1423
<i>Augustinián Matyáš, řečený Beran</i>	1441
<i>Kněz Jiřík</i>	1474
<i>Nejmenovaný kněz podobojí</i>	1484
<i>Probošt Jošt</i>	1501
<i>Probošt Václav</i>	1505
<i>Děkan Václav (probošt Arnošt ze Šlejnic)</i>	1530

¹²⁸ Uvedeno chronologicky, od nejstarší zmínky po současnost, tj. rok 2019.

¹²⁹ PODLAHA, A.: *Posvátná místa*, s. 319.

¹³⁰ Doplněno z článku Pavla Zahradníka uveřejněného ve sborníku *Bibliotheca Strahoviensis 4.–5.* vydaného v Praze 2001, na straně 116. (ZAHRADNÍK, Pavel: *Klášter augustiniánů-řeholních kanovníků v Rokycanech a jeho knihovna*. In: *Bibliotheca Strahoviensis 4.–5.*, Praha 2001, s. 115–145).

¹³¹ V dostupné literatuře uváděna obě data.

¹³² RODR, M.: *Náboženské poměry*, s. 33.

<i>Kněz Václav</i>	1540
<i>Probošt Václav (převor Brikcí)</i>	1541
<i>Děkan Matěj</i>	1566
<i>Ondřej Pěšín</i>	1570
<i>Děkan Václav (Rakovnický?)</i>	1573
<i>Kaplan Mikuláš Kužel</i>	1582; 1584
<i>Děkan Jan z Volyně</i>	1583
<i>Diviš Hostounský</i>	1583–1587
<i>Děkan Václav Rakovnický</i>	1587–1594
<i>Jakub Franěk Slezák</i>	1594–1595
<i>Děkan Pavel Clementis</i>	1596
<i>Jan Scultetus</i>	1597
<i>Děkan Daniel Rejsek</i>	1609
<i>Děkan Matěj Passonides</i>	1612; 1616
<i>Farář Jan Bireš</i>	1617
<i>Lucas Novenarii Táborenius</i>	1618
<i>Matěj Cultrarius</i>	1619
<i>Farář Šebestián Bartoloměj Kryšpín</i>	1624–1658

V následujícím přehledu je výčet jmen duchovních od roku 1659 po současnost s datem jejich působení.¹³³

Jméno	Rok
<i>Jakub Jaroň z Rozenšteinu</i>	1659–1663
<i>Ladislav Frozín Březnický</i>	1664–1689
<i>Jiří Stanislav Ridl</i>	1689–1704
<i>František Vít Beck</i>	1704–1707
<i>Daniel Ridl</i>	1707–1723
<i>Šebestián Tomandl</i>	1724–1763
<i>Václav Tomandl</i>	1763–1779
<i>Jan Coelestin Künstler</i>	1779–1805
<i>Ondřej Polák</i>	1805–1831
<i>František Suchý</i>	1831–1851
<i>Josef Kreisinger</i>	1851–1861
<i>Josef Kasper</i>	1862–1886
<i>Eduard Raus</i>	1886–1926
<i>Ignác Zahradník</i>	1926–1945
<i>P. Jaromír Rýzner</i>	1947–1989
<i>Mons. Josef Žák</i>	1989–1993
<i>P. Ján Ďuriga</i>	1993–1994 ¹³⁴

¹³³ HOFMAN, K.: *Kostel P. M. Sněžné*, s. 22–35 (po Mons. Josefa Žáka, 1989–1993).

¹³⁴ In: <http://www.farnostrokycany.cz/> [citováno 1. 4. 2019] (od P. Jána Ďurigy po současnost).

<i>P. Petr Franta</i>	1994–1996
<i>P. Jaroslav Hülle</i>	1996–2012
<i>P. Samuel Wegrzyn</i>	2012–2016
<i>P. Petr Konopík</i>	2016–2017
<i>P. Mgr. Marek Winiarski</i>	2017–do současnosti (tj. do roku 2019)

4.6 Kostel Panny Marie Sněžné

Není známo přesné datum zřízení farního kostela v Rokycanech, avšak roku 1110 jej zde založil český kníže Vladislav. Roku 1295 nechal kostel opevnit biskup Tobiáš z Bechyně a v roce 1362 na místě dosavadní fary arcibiskup Arnošt z Pardubic založil klášter řeholních kanovníků sv. Augustina. Za husitských nepokojů byl však klášter vypleněn a definitivně zanikl roku 1575.¹³⁵

Roku 1784 došlo k rozsáhlému požáru, který zdevastoval téměř celý děkanský dům spolu s kostelem. Ještě v témže roce bylo rozhodnuto o obnově děkanství a kostela. Nový kostel byl postaven na původních gotických základech. Pamětní kniha děkanství latinsky popisuje podobu kostela před požárem „(...) kostel P. Marie Sněžné je stará rozsáhlá bazilika, u níž je (...) dlouhé a příjemné presbyterium (...). Obdiv diváků vzbuzuje gotický strop, vysoký 14 sáhů (tj. 25 m), umělecký zbudovaný z velkého množství dřeva (...)“. Z tohoto popisu lze vyvodit, že původní kostel byl před požárem vyšší než ten dnešní, který měří 18,5 metru. Pod kostelem se nacházela a doposud zůstává krypta, do níž se pohřbívalo do roku 1784, kdy Josef II. zakázal pohřbívání do kostelních krypt a nechal je vyklidit. Převážně v 70. a 80. letech 20. století došlo k dalším opravám děkanského kostela, především interiéru, a rovněž byla provedena elektrifikace zvonů.¹³⁶

¹³⁵ PODLAHA, Antonín: *Soupis památek historických a uměleckých v království Českém od pravěku do počátku XIX. století. IX. díl politický okres rokycanský*. Praha 1900, s. 87–88.

¹³⁶ HOFMAN, K.: *Kostel P. M. Sněžné*, s. 2–19.

5 Historie knižního fondu

5.1 Vývoj nejstarší knihovny v Rokycanech – Knihovna augustiniánů

kanovníků

Roku 1361 požádal Arnošt z Pardubic papeže Inocence VI. (na stolci 1352–1362) o založení augustiniánského konventu v Rokycanech. Svolení papeže však nebylo právně uskutečněno z důvodu jeho brzké smrti. Teprve jeho nástupce papež Urban V. (1362–1370) stvrdil rozhodnutí předešlého papeže a povolil Arnoštovi koncem roku 1362 zřídit řádové probošství pro šest kanovníků augustiniánského řádu.¹³⁷

Výše uvedený konvent vznikl již dříve v Čechách, a to ve městě Roudnici nad Labem (1333), po Rokycanech byl dále založen klášter augustiniánů ještě v Třeboni roku 1367. Augustiniánská probošství v Čechách si pořizovala při svém založení (nebo krátce po něm) poměrně rozsáhlé knihovny. Obdobně tomu tak bylo i v rokycanském případě. První zmínka o donaci pochází z konce roku 1406, kdy král Václav IV. povoluje klášteru poničeného požárem 24 kop věčného platu „pro reparacione dicti cenobii seu ecclesie ipsorum (...) necnon et recuperatione librorum suorum“¹³⁸; v českém znění „na opravu řečeného kláštera a jeho kostela (...) a na obnovu jeho knih“.¹³⁹

I přesto, že byl konvent zdevastován táborskými husity pod vedením Jana Žižky,¹⁴⁰ objevil zde na konci sedmdesátých let 18. století Josef Dobrovský řadu rukopisů (celkem 44) ze 14. a 15. století a 15 tištěných knih z 15. – 16. století, které byly řádění husitů ušetřeny. Cituji: „Man fand eine nicht geringe Anzahl von Handschriften in einer gewölbten Kammer über der Sakristen der Pfarrkirche, die jemals die regulirten Chorherren in gottesdienstlichen

¹³⁷KUČA, Karel: *Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku* (dále jen *Města a městečka*). Praha 2004, s. 337.

¹³⁸HOFMAN, Karel: *Nejstarší rokycanská knihovna* (dále jen *Nejstarší knihovna*). In: *Minulostí Rokycanska*, č. 3 říjen 1995, s. 23.

¹³⁹Tamtéž, s. 23.

¹⁴⁰PODLAHA, A.: *Posvátná místa*, s. 233–234.

Verrichtungen versahen. Zum Glücke ist der Ort trocken, dass die Handschriften keinen Schaden litten. (...) Es scheint eine sehr beträchtliche Bibliothek gewesen zu seyn, wie es leicht aus den beygeschriebenen Buchstaden und Zahlen zu vermuthen ist. So heisst es z. B. A. VI. G. IX. I. 4. C. 10. K. 8. u. s. w. (...).¹⁴¹ V českém překladu: „Nalezl jsem nemalý počet rukopisů v klenuté komoře za sakristií farního kostela, který kdysi řádoví kanovníci spravovali. Na štěstí je toto místo suché, takže rukopisy neutrpěly žádnou škodu. (...) Zdá se, že to byla velmi rozsáhlá knihovna, jak se dít tušit z připsaných písmen a číslic, např. A VI, G IX, I 4, C 10, K8 atd. (...).“¹⁴² To Dobrovský netušil, že zbytek klášterní rokycanské knihovny získal už v 16. století Ferdinand Hoffman z Grünpühelu¹⁴³ a Střechova (1540–1607), jenž patřil k předním osobnostem rudolfínského dvora. Od roku 1576 působil jako dvorní rada a o čtyři roky později se stal prezidentem Dvorské komory. Díky svému bibliofilství byl v tehdejší době vlastníkem jedné z největších a nejbohatších soukromých knihoven. Své knihy nechával nejčastěji vázat do zeleného pergamenu jako narážku na svůj přídomek – grün = zelený. Knihám z Rokycan však ponechal původní vazbu.¹⁴⁴

Po Hoffmanově smrti roku 1607 přešla knihovna do rukou jeho potomků. Avšak už roku 1664 vymřel rod Hoffmanů po meči, proto ji poslední dvě dědičky roku 1678 darovaly svému poručníkovi knížeti Ferdinandu z Dietrichsteinu. Jezuitský řád z ní v tehdejší době vyčlenil přes 840 kacířských knih. Tyto knihy se po zrušení řádu dostaly do dnešní Vědecké knihovny v Olomouci. Zbývá část knihovny zůstala v majetku Dietrichsteinů v Mikulově,¹⁴⁵ kde byla i

¹⁴¹ DOBROVSKÝ, Josef: *Bibliothekarische Nachrichten. Von einer alten Klosterbibliothek*. In: *Böhmische Literatur auf das Jahr 1779*. Prag 1779, Bd. 1, s. 279–280. <https://play.google.com/books/reader?id=ExlkAAAACAAJ&hl=cs&pg=GBS.PA279> [citováno 12. 8. 2019].

¹⁴² HOFMAN, K.: *Nejstarší knihovna*, s. 25.

¹⁴³ Objevují se různé varianty přízviska: z Grünbüchlu, z Grünbühle, z Grünpichlu aj., stejně jako Hofman nebo Hoffmann. (GLONEK, Jiří – KRUŠINSKÝ, Rostislav: *Jazyk a řeč knižních vazeb z hlediska majitele. Sbirka Ferdinanda Hoffmana z Grünpühelu ve Vědecké knihovně v Olomouci* (dále jen *Jazyk a řeč*). In: RADIMSKÁ, Jitka (ed.): *Jazyk a řeč knihy. K výzkumu zámeckých, měšťanských a církevních knihoven*. České Budějovice 2009, s. 481).

¹⁴⁴ GLONEK, J. – KRUŠINSKÝ, R.: *Jazyk a řeč*, s. 482.

¹⁴⁵ Především se jednalo právníká díla, legendy českých světců, díla českých autorů, světové klasici, díla o zemědělství či přírodovědná.

nadále rozšiřována. Ta byla v letech 1933–1934 rozprodána v dražbách v Luzernu a ve Vídni. Tím se značná část dostala do zahraničí. 117 bohemikálních rukopisů a 208 prvotisků poté odkoupilo ČSR zpět a tyto knihy byly roku 1944 převezeny do současné Moravské zemské knihovny v Brně (MZK Brno). Z výše uvedeného počtu svazků se do dnešní doby dochovalo pouze 13 rukopisů v MZK, kde u šesti rukopisů je přímo napsáno, že patřily do rokycanského konventu. U dalších sedmi tento záznam chybí, avšak původní signatura odpovídá způsobu, jakým své knihy číslovali rokycanští kanovníci.¹⁴⁶

Co se dělo s knihovnou po návštěvě Dobrovského v roce 1779(?), dalo by se předpokládat, že byla zničena devastujícím požárem v září 1784, jenž prakticky zničil celé město, kostel i první patro budovy děkanství. Knihy však i tuto pohromu přečkaly. Již koncem roku 1819 byly dva svazky z kolekce rokycanských rukopisů darovány děkanem Ondřejem Polákem knihovně tehdejšího Vlasteneckého muzea. Do téže knihovny bylo v letech 1835–1836 věnováno dalších 38 rukopisů; tuto donaci zařídil děkan František Suchý.¹⁴⁷

V současné době je z klášterní knihovny známo 55 rukopisů – 40 z nich je uloženo v Knihovně Národního muzea v Praze, z těchto darovaných děl je však v Bartošově soupisu¹⁴⁸ uvedeno pouze 39 svazků. 13 rukopisů se nachází v Moravské zemské knihovně v Brně (avšak u sedmi z nich je rokycanská provenience sporná) a dva jsou stále součástí knihovny rokycanského děkanství. Knižní fond byl však v rámci projektu „budování Knihovny plzeňského biskupství“ přesunut do depozitářů premonstrátského kláštera Teplá někdy mezi léty 2005–2008. Přesné datum ani okolnosti převozu nejsou bohužel známy. Deponovány zde byly knihy z celkem 15 farností – Bečov nad Teplou, Blovice, Bochov, Dobřany, Cheb, Jáchymov, Litice, Mnichov, Pernink, Pístov, Plánice, Rokycany, Stříbro, Vejprnice a

¹⁴⁶ HOFMAN, K.: *Nejstarší knihovna*, s. 24.

¹⁴⁷ ZAHRADNÍK, Pavel: *Klášter augustiniánů-řeholních kanovníků v Rokycanech a jeho knihovna* (dále jen *Klášter augustiniánů*). In: *Bibliotheca Strahoviensis* 4.–5., Praha 2001, s. 126.

¹⁴⁸ BARTOŠ, František Michálek: *Soupis rukopisů Národního muzea v Praze, II. díl*. Praha 1927, s. 260, 361.

Zdebořice. Děkanství Rokycany a Stříbro pak tvoří nejvíce ucelené knihovny. Ve zbylých případech se jedná spíše o torzálně dochované celky (buď staré tisky, nebo knihy z 19. a 20. století). Výjimku pak představuje knihovna chebských františkánů, jež byla jako výjimečně cenný celek zakoupena Národní knihovnou v Praze. Projekt „Knihovna Plzeňského biskupství“ byl však v roce 2008 přerušen, avšak knihy v depotu v Teplé už zůstaly, včetně dvou již zmíněných rokycanských rukopisů.¹⁴⁹

Podrobněji se augustiniánskou knihovnou zabýval ve svém článku Karel Hofman, a to zvláště na stranách 27–35, kde je popsán rozbor jednotlivých rukopisů. Nové a relevantní informace přináší studie Pavla Zahradníka z roku 2001 *Klášter augustiniánů-řeholních kanovníků v Rokycanech a jeho knihovna*, za pozornost pak stojí důležité poznatky na stranách 125–151. Obě práce jsou citovány v poznámkách pod čarou a uvedeny v Seznamu pramenů a literatury.

5.2 Inventáře a soupisy knih

Nejstarší inventář kostelních knih rokycanské knihovny pochází z 9. září roku 1660 a byl součástí knihy *Liber varium rerum memorabilium ab anno 1660*. Tento seznam knih vytvořil děkan Jakub Jaron z Rozenštejnu, který v době svého působení v letech 1659–1663 sepisoval inventář kostela a celé beneficium dával do pořádku po třicetileté válce.¹⁵⁰ Výše uvedená kniha obsahovala 77 listů a vzhledem k poškozené vazbě jich bylo mnoho volně vloženo a nepopsáno. Právě takto volně vložené folio 3 obsahovalo seznam 51 knih. Zápisy byly heslovité, nebyl uveden rok ani místo tisku.¹⁵¹ Ve většině šlo o knihy tištěné, pouze v jediném případě lze s jistotou tvrdit, že se jednalo o rukopis, a to pod. č. 32 *Život svatých*, psaný česky velkými zlacenými literami na pergamenu. Tento rukopis pravděpodobně brzy

¹⁴⁹ Poděkování patří dnes již bývalé tepelské knihovnici Mgr. Lucii Toman, PhD., za poskytnuté informace ohledně převozu knihovny do depozitáře Teplá, na základě e-mailové komunikace ze dne 11. 4. 2018 a 19. 7. 2018.

¹⁵⁰ KADLEC, Karel: *Z archivu děkanství v Rokycanech* (dále jen *Z archivu*). Věstník společnosti sv. Cyrila a Metoděje, 12, 1931, s. 57.

¹⁵¹ HOFMAN, K.: *Nejstarší knihovna*, s. 24.

z knihovny zmizel, jelikož děkan J. C. Künstler (1779–1805) ho neuvedl v soupisu rukopisů, který zanesl do své pamětní knihy.¹⁵²

Pro přehled o druhu knih a jejich počtu zanesených v nejstarším inventáři knih rokycanského děkanství uvádím níže tabulku, která vychází z článku Karla Hofmana.¹⁵³

Druh knihy	Počet svazků
<i>Agenda</i> (popis bohoslužebných obřadů)	1
<i>Breviář</i>	2
<i>Ciceronovy dopisy</i>	2
<i>Církevní historie</i>	1
<i>Herbář</i>	1
<i>Katechismus</i>	2
<i>Kázání a výklady bible</i>	33
<i>Matematická kniha</i>	1
<i>Opis bible</i>	2
<i>Provinciální statuta</i>	1
<i>Ptolemaiov zeměpis</i>	1
<i>Slovník</i>	3
<i>Život svatých</i> (rukopis)	1

Výše uvedený pramen *Liber varium rerum memorabilium ab anno 1660* se ještě v roce 1989 nacházel v budově děkanství, kdy zde Karel Hofman prováděl výzkum o nejstarší rokycanské knihovně. Při pokusu o zjištění, zda se tento zcela unikátní pramen i v současné době nachází v budově děkanství, mi při komunikaci s tamním děkanským úřadem nebyla poskytnuta žádná uspokojivá odpověď, která by potvrzovala jeho současnou existenci. Lze předpokládat, že tato kniha je stále v budově děkanství, avšak opominuta nebo byla pravděpodobněji předána do Státního okresního archivu Rokycany do fondu *Děkanský úřad Rokycany I (1547–1998)*, fond je však nezpracovaný, a tedy nepřístupný.

¹⁵² KADLEC, K.: *Z archivu*, s. 57.

¹⁵³ HOFMAN, K.: *Nejstarší knihovna*, s. 24–25.

Další inventář knih, respektive rukopisů, pořídil děkan Johann Coelestin Künstler při sepisování pamětní knihy děkanství *Liber Memorabilium Ecclesiae, Capellarum[ue] Rokicanensium*,¹⁵⁴ v době svého působení na pozici děkana v letech 1779–1805, ve které se mimo jiné nachází informace týkající se města Rokycan a významných historických událostí do té doby. Onen výčet je zaznamenán na foliích 17.–21., která jsou uvedena v Příloze č. 3/I.–3/V. Jejich mnou provedená transliterace se nachází v Příloze č. 4/I.–4/V. Soupis rukopisů obsahuje celkem 44 svazků, z nichž 40 bylo darováno v letech 1819, 1835 a 1836 knihovně dnešního Národního muzea v Praze. Ze zbylých čtyř rukopisů se ve fondu nacházejí pouze dva.¹⁵⁵ Obsahově se jednalo především o liturgické knihy – misál, breviář, instrukce k bohoslužbám, sekvencionář, zlomky žaltáře či graduálu a úryvky z částí bible, biskupská statuta, sbírky kázání a homilie. Z nenáboženských spisů lze uvést vysokoškolské učebnice, světové kroniky, lékařská pojednání, spis o zemědělství či přírodopisná a zeměpisná pojednání.

Jiný soupis knih rokycanské knihovny přináší tzv. *Starší inventář*,¹⁵⁶ jehož transliteraci uvádím v Příloze č. 5/I.–5/IV. O tomto pramenu, jenž mi byl zaslán po elektronické komunikaci paní doktorkou H. Hrachovou, není příliš známo. Není zde uveden autor ani datum zápisu. Jisté vodítko by mohla poskytnout poznámka psána tužkou na konci seznamu „Inventář knihovny děkanského úřadu v Rokycanech/ (patrně ještě před požárem r. 1784)“,¹⁵⁷ avšak ani ta toho příliš neprozrazuje. Dle uvedené indicie by autorem mohl být již zmiňovaný Künstler, který v té době zastával úřad děkana (1779–1805). Nicméně porovnáme-li písarské ruce obou dokumentů, je na první pohled zjevné, že se značně liší. Pro srovnání písarských rukou uvádím níže ukázky obou pramenů.

¹⁵⁴ KÜNSTLER, Johann Coelestin: *Liber Memorabilium Ecclesiae, Capellarum[ue] Rokicanensium* – Pamětní kniha děkanství (zpřístupněno na CD – digitální kopie pro vědecké účely).

¹⁵⁵ ZAHRADNÍK, P.: *Kláster augustiniánů*, s. 126.

¹⁵⁶ SOkA Rokycany, Děkanství Rokycany I., bez inv. č., kart. č. 3.

¹⁵⁷ Poznámka napsána pravděpodobně členem děkanského úřadu Rokycany.

N° XXVIII. Grammatica Philippi
 Melinthonis Lüneburgi 1544.
 N° XXIX. deo Previa^{Frageha} unum
 de Ho/1492. et alterum sine Ho.
 Antiquorum Cantus
 Chores, ~~plurimorum~~
 numero 50. 40. partes.

Starší inventář¹⁵⁸ – vytvořen neznámým písařem neznámo kdy (duktus písma je místy neúhledný, některé litery či slova přeškrtnuty a tudíž špatně čitelné nebo téměř nečitelné).

De Origine
 Ecclesie Decanalis P^{ro}xyhanensis D^{omi}nⁱ V^{irginis} Marie ad Nives.
 Ecclesia Decanalis D^{omi}nⁱ V^{irginis} Marie ad Nives est intra mœnia
 Civitatis vetusta non minus quam ampla Basilica, penes quam
 Presbiterium duobus gradibus elevatum, et longum et jucundum,
 est, tectum antiquo Germanicum, quatuordecim orgias altum, in
 genti congerie lignorum artificioso constructum, videntibus
 admirationem movet.
 Utrum ante Basilicam hanc aliud quoddam Templum aut Sacellum
 saltem precesserit in loco isto, ignoro, unum scio. Basilicam hanc
 Anno post Christum natum 1170. a Ladislas Bohemorum Duce, et
 Hermanno Pragensium Episcopo erectam, fundatam, consecratam.
 videntur enim horum duo consecrationis signa: unoque sacro o-
 te ditatam fuisse tunc. Quoniam tota Civitas P^{ro}xyhana Episcopis
 Pragensibus a Ladislas transcriberetur, quod et legerebatur Por-
 te Majori e crudo et lecto lapide, minus tamen polite insculpta.

Pamětní kniha děkanství¹⁵⁹ – sepsána děkanem Johannem C. Künstlerem v době jeho působení v Rokycanech (duktus písma je úhledný, litery i slova dobře čitelné).

Výše uvedené nabízí možnou tezi, že *Starší inventář* sepsal některý z Künstlerových předchůdců, jimiž byli Šebestián Tomandl (1724–1763) nebo následně jeho bratr Václav Tomandl (1763–1779). Není nereálná ani myšlenka, že seznam mohl vytvořit některý z kaplanů působících v té době na děkanství. Co je nepatrně zářející, je to, že tento seznam Künstler nezahrnul do své „pamětnice“. Kdyby jej sám vytvořil, jistě by byl součástí pamětní knihy. Pokud byl však sepsán dříve, jako možné vysvětlení se nabízí skutečnost, že mu prostě nebyl

¹⁵⁸ SOkA Rokycany, Děkanství úřad Rokycany I., bez inv. č., kart. č. 3., f. 4.

¹⁵⁹ KÜNSTLER, J. C.: *Liber Memorabilium*, f. 1.

znám. Tuto problematiku by jistě více osvětlilo a snad i vyřešilo zpracování fondu *Děkanský úřad Rokycany I (1547–1998)*, v němž se daný soupis nachází.

Nicméně i přesto nabízí tento inventář důležité informace o stavu knihovny. Je na něm zaznamenáno 29 knih, z nichž 23 je datováno a zbylých šest je uvedeno bez datace. Devět svazků pochází z 15. století – nejstarší dílo je z roku 1476 (pod č. III.) a nejmladší pak z roku 1499 (pod č. I.). Zbylých čtrnáct děl je z 16. století – nejstarší kniha pochází z roku 1510 (pod č. XIV.) a naopak nejmladší dílo z roku 1580 (pod č. XIX.). Ze soupisu však není zcela jasné, ve kterých případech se jedná o rukopisy, prvotisky či staré tisky. Díky níže uvedenému přehledu a provedené komparaci se současným stavem lze alespoň u sedmi děl zjistit, že v pěti případech se jedná o prvotisky a ve dvou o staré tisky.

Ze Staršího inventáře se v současném fondu děkanské knihovny nachází zmíněných sedm svazků, kdy u dvou není zcela jasné, zda se jedná o stejné dílo. Následující tabulka vykazuje knihy, které se dochovaly do současné rokycanské knihovny, spolu s názvem díla, původní signaturou, současnou signaturou z katalogu a druhem knihy.

Název díla (zkrácený)	Původní signatura (Starší inventář)	Současná signatura (Katalog knihovny)	Druh knihy, rok vydání
<i>Glossa continua super (...)</i>	N[umero]: III	RF 260	Prvotisk; 1476
<i>[Opuscula] de vera religione, et de clericorum vita (...)</i>	N[umero]: XVI	RE 7	Prvotisk; 1484
<i>Confessionale sive interrogatorium (...)</i> [?]	N[umero]: IX [?]	RF 42[?]	Prvotisk; 1485
<i>Breviarius ista horaru[m] canonicaru[m] (...)</i>	N[umero]: XXIX	RF 52	Prvotisk; 1492
<i>Opus Biblie illustratum concordantijs (...)</i> <i>ordinis minorum fratris Nicolai de Lyra</i>	N[umero]: VI	RF 84	Prvotisk; 1497

<i>Expositio Guillermi super evangelia et dominicarum (...)</i>	N[umero] XV	RE 8 a, b	Starý tisk; 1513
<i>Postilla seu enarratio evangeliorum (...)</i> [?]	N[umero]: XVII [?]	RC 84 [?]	Starý tisk; 1569

Děkan František Suchý během svého působení v letech 1831–1851 celou knihovnu znovu uspořádal a svědomitě podle oborů roztřídil. Vzhledem k tomu, že nových knih stále přibývalo jednak z pozůstalostí děkanů (viz kapitola „Pozůstalosti duchovních správců“) a jednak koupí, proto mnohé z nich nebyly zapsány a označeny. Z toho důvodu bylo třeba knihovnu znovu uspořádat a zkatalogizovat.¹⁶⁰ Toho se ujal ThDr. Karel Kadlec, který roku 1926 pořídil lístkový katalog knihovny. Měl přes 1400 signatur, textových jednotek však bylo patrně více, protože jedna signatura vykazovala až 13 svazků. Dále obsahoval četné tisky z 16. až 19. století, včetně přibližně třech rukopisů a třinácti prvotisků. Tento katalog má však své chyby, jelikož u některých starých tisků neuvedl rok vydání.¹⁶¹ Kadlecův lístkový katalog však v archivu uložen není.¹⁶²

Neocenitelným pramenem je pak *Kostelní inventář*,¹⁶³ jenž sepsal dne 25. července roku 1937 Msgre. Bohumil Stašek (1886–1948). Jeho transliteraci pak uvádím v Příloze č. 6. Soupis vyniká především svým podrobným zpracováním oproti výše uvedeným inventářům knih. Obsahuje podrobnější informace o knihách, krom názvu díla také místo, datum vydání a ve většině případů i autora.

¹⁶⁰ KADLEC, K.: *Z archivu*, s. 57.

¹⁶¹ HOFMAN, K.: *Nejstarší knihovna*, s. 27.

¹⁶² Děkuji paní PhDr. Haně Hrachové, Ph.D., za poskytnuté informace ohledně rokycanské knihovny a děkanského fondu, na základě e-mailové komunikace v časovém rozmezí květen 2016–duben 2019.

¹⁶³ SOKA Rokycany, Archiv města Rokycany III. oddělení, inv. č. 4857, kart. č. 268.

Seznam knih je mimo jiné žánrově rozčleněn na 17 částí na základě obsahu a druhu knih; jejich přehled spolu s počtem signatur uvádím níže v tabulce.

Název oddílu v inventáři	Počet signatur¹⁶⁴
<i>Theologie I. – Bible, concordance</i>	14 sign.
<i>Theologie II. – Asketická díla</i>	68 sign.
<i>Theologie III. – Kanonická díla</i>	53 sign.
<i>Theologie IV. – Katechetické spisy</i>	33 sign.
<i>Theologie V. – Dogmatická díla</i>	42 sign.
<i>Theologie VI. – Exegetická hermeneutická díla</i>	20 sign.
<i>Theologie VII. – Historická díla</i>	73 sign.
<i>Theologie VIII. – Homiletická díla</i>	152 sign.
<i>Theologie IX. – Liturgické spisy</i>	19 sign.
<i>Theologie X. – Morální díla</i>	45 sign.
<i>Theologie XI. – Pastorální spisy</i>	27 sign.
<i>Theologie XII. – Polemická díla</i>	46 sign.
<i>Theologie XIII. – Smíšená díla</i>	52 sign.
<i>Světské I. – Profánní spisy</i>	8 sign.
<i>Světské II. – Profánní spisy lékařské</i>	4 sign.
<i>Světské III. – Filologie</i>	24 sign.
<i>Světské IV. – Rozmanité spisy</i>	23 sign.
<i>Křestní matriky 1659–1903</i> <i>Oddací matriky 1736–1898</i> <i>Matriky zemřelých 1704–1894</i> <i>Vojenské matriky (křestní, oddací, zemřelých) 1840–1878</i>	odevzdány do SOkA Rokycany

V *Kostelním inventáři* je ve finálním součtu zaznamenáno 826 knih, z nichž se v dnešním rokycanském fondu děkanské knihovny dochovalo 574 svazků. Srovnání bylo provedeno na základě komparace inventáře z roku 1937 sepsaného panem Staškem a katalogu knihovny, jenž je součástí této práce. Pramen obsahuje také zásadní informaci pro vývoj knižního fondu, kterou zaznamenal Msgre. B. Stašek v kolonce „Poznámky“ a to, které knihy byly děkanství darovány z pozůstalosti Josefa Kaspera, který zastával děkanský úřad v letech 1862–1886 (viz kapitola „Pozůstalosti duchovních správců“).

¹⁶⁴ Počet signatur neodpovídá skutečnému počtu knih, jelikož pod jednou signaturou je vedeno i více svazků.

5.3 Pozůstalosti duchovních správců

Značné množství knih bylo rovněž součástí soukromých knihoven duchovních správců. Do vlastnictví jiného duchovního se knihy mohly dostat po jejich smrti; tehdy mohly být rozprodány třeba v dražbě. Mnohdy byly přenechány konkrétním osobám nebo i institucím, které s osobou zemřelého měly blízký vztah. Poměrně novým „trendem“ bylo odkazování knižních souborů jako celku nebo jeho částí kostelu, který spravoval jeho nástupce. Tento jev se začal šířit zejména v polovině 19. století, kdy se o farní, potažmo děkanské a vikariátní knihovny začaly zajímat především církevní, ale i světské úřady.¹⁶⁵

5.3.1 Josef Čečatka

Značnou část rokycanského fondu tvoří knihovna Josefa Čečatky, který byl patrně v polovině 18. století kaplanem v Brandýse nad Labem. Bohužel jsem nenalezl žádné zdroje, které by přinášely informace o jeho osobě. Jediným mně známým dostupným pramenem je jeho osobní pozůstalost uložená v Národním archivu v Praze ve fondu *Archiv pražského arcibiskupství, Praha (1221–1950)*.¹⁶⁶ Z data úmrtí v prosinci roku 1761 lze tedy předpokládat, že před svým skolem zastával funkci kaplana v Brandýse nad Labem a vykonavatelem jeho poslední vůle byl tamní děkan Karel Vendelin. V testamentu se nachází soupis jeho majetku, který začíná výčtem – „na hotových penězích, na kapitálu, na stříbře, od mosazi, od cínu, od obrazu, od dřeva, od šatstva, od knih“. Byly to právě knihy, jež tvořily notnou část jeho majetku.

¹⁶⁵ OPPELTOVÁ, Jana: *Historie, pořádání a katalogizace farních knihoven*. In: MARTINEK, Radek a kol.: *Záchrana a inventarizace drobných církevních fondů*. Olomouc 2008, s. 98–99.

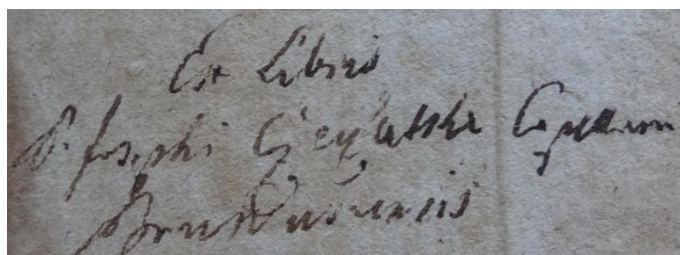
¹⁶⁶ NA Praha, Archiv pražského arcibiskupství díl I., (1397–1820), inv. č. 4334, sig. E 17/1–10, kart. č. 3058, spis Josef Czechatka (1761, 31. 12.).

Vzhledem k tomu, že disponoval knihami různého formátu a v různém počtu, uvádím následující tabulku pro přehled.

Formát knihy	Počet svazků
<i>Foliový</i>	80
<i>Kvartový</i>	218
<i>Osmerkový (vč. menších formátů)</i>	71

Celkem Josef Čečatka vlastnil na 369 titulů, z nichž se v současném rokycanském fondu nachází téměř polovina, přesněji 145 knih obsahujících jeho vlastnickou poznámku. Té užíval v podobě rukopisného exlibris, nejčastěji na titulním listu nebo předním přideštím. Jakým způsobem se však jeho knihovna z Brandýse dostala až do dnešní rokycanské knihovny, není prozatím známo. Na tuto problematiku je třeba dalšího bádání.

Vlastnická poznámka J. Čečatky v podobě rukopisného exlibris na předním přideštím (Sign. RA 115). V přepisu „Ex Libris P. Josephi Czeczatka Capellani Brundusienensis“.

5.3.2 Šebestián Tomandl

Zastával úřad děkana v Rokycanech mezi léty 1724–1763. Během jeho působení došlo v roce 1734 k rozdělení plzeňského vikariátu na rokycanský a plzeňský. Tím se stal Š. Tomandl ve stejném roce vikářem a spravoval 14 farností na Rokycansku a Blovicku.¹⁶⁷ Jeho pozůstalost je uložena v NA Praha ve stejném fondu.¹⁶⁸ Z ní je možné vyčíst jeho majetek, včetně nemalého počtu knih – celkem 63 titulů (23 foliového, 12 kvartového a 28 osmerkového formátu). Na základě vlastnických poznámek však z tohoto počtu svazků nebyl v rokycanském fondu

¹⁶⁷ HOFMAN, K.: *Kostel P. M. Sněžné*, s. 24.

¹⁶⁸ NA Praha, APA I., inv. č. 4336, sig. E 17/1–10, kart. č. 3064, spis Šebestián Tomandl (1763).

zaznamenán žádný. Je pravděpodobné, že své knihy neoznačoval, a tak vplynuly do běžného itineráře děkanství.

5.3.3 Václav Tomandl

Působil jako rokycanský děkan v letech 1763–1779. Byl mladším bratrem předešlého děkana Šebestiána Tomandla. Velmi se angažoval v opravách interiéru kostela Panny Marie Sněžné – nechal postavit nové varhany, dřevěný kůr nechal nahradit zděným, byla nově upravena krypta, položena kamenná dlažba a kostel byl vybílen.¹⁶⁹ V testamentu Václava Tomandla lze najít *Consignatio Librorum Bibliothacae post Defunctum Wenceslaum Tomandl Rokiczanensem Decanum et Vic.*,¹⁷⁰ tedy volně přeloženo seznam¹⁷¹ knih po zesnulém rokycanském děkanu a vikáři Václavu Tomandlovi. Právě bibliotéka představovala značnou část jeho majetku.

Vzhledem k tomu, že disponoval knihami různého formátu a ve velkém počtu, uvádím následující tabulku pro přehled.

Formát knihy	Počet svazků
<i>Foliový</i>	100
<i>Kvartový</i>	278
<i>Osmerkový (vč. menších formátů)</i>	251

Celkem Václav Tomandl vlastnil enormní počet knih – 629 kusů. Avšak stejně jako jeho bratr Šebestián, ani on neopatřoval své knihy vlastnickou poznámkou, proto je nyní těžké určit přesný počet knih, které se dochovaly. Vzhledem k tak vysokému množství titulů lze předpokládat, že poměrná část zůstala v knižním fondu uložená dodnes.

¹⁶⁹ HOFMAN, K.: *Kostel P. M. Sněžné*, s. 24.

¹⁷⁰ NA Praha, APA I., inv. č. 4352, sig. E 22/1–10, kart. č. 3168.

¹⁷¹ *Consignatio* = úředně ověřený, zpečetěný.

5.3.4 Josef Kasper

Další z řady děkanů Josef Kasper nastoupil v listopadu 1844 v Rokycanech jako kaplan, od roku 1851 působil jako učitel náboženství a ředitel hlavní školy a reálky. V polovině 19. století město na čas opustil. Vrátil se však počátkem roku 1862, kdy v březnu na zasedání královského města Rokycan byl zvolen děkanem a v této funkci setrval až do roku 1886.¹⁷² Díky *Kostelnímu inventáři*, jenž pořídil Msgre. Bohumil Stašek a o kterém bylo pojednáno v předchozí kapitole „Inventáře a soupisy knih“, známe knihy darované z pozůstalosti J. Kaspera. Takto darované knihy pak zaznamenal pan Stašek v kolonce „Poznámky“.

Zásluhou pečlivě provedeného soupisu knih, lze sestavit tabulku, která ukazuje přehled o původním počtu knih v roce 1937 a počtu v současné knihovně uložené v depozitáři kláštera Teplá; obojí žánrově rozčleněné dle obsahu knih.

Název oddílu v inventáři	Původní počet (r. 1937)	Současný počet (r. 2019)
<i>Theologie VII. – Historická díla</i>	63	51
<i>Theologie VIII. – Homiletická díla</i>	94	88
<i>Theologie IX. – Liturgické spisy</i>	12	12
<i>Theologie X. – Morální díla</i>	14	10
<i>Theologie XII. – Polemická díla</i>	13	10

Z výše uvedeného vyplývá, že při sepisování kostelního inventáře v roce 1937 bylo v knihovně 196 Kasperových knih. V současném fondu děkanské knihovny je z tohoto počtu uloženo 171 titulů.

¹⁷² HOFMAN, K.: *Kostel P. M. Sněžné*, s. 28.

5.4 Výkazy o stavu farních knihoven

Ve fondu *Archiv pražského arcibiskupství*¹⁷³ lze dohledat pravidelná hlášení o stavu vikariátních knihoven z let 1830–1864, včetně farních knihoven.¹⁷⁴ Výkazy pro rokycanský vikariát, které jsem v tomto fondu dohledal, pocházejí z let 1829,¹⁷⁵ 1830,¹⁷⁶ 1832,¹⁷⁷ 1835,¹⁷⁸ 1836–1838¹⁷⁹ a 1839–1841.¹⁸⁰ Přehledy z let 1829 a 1830 obsahují pouze počet knih v děkanské knihovně Rokycany. Naopak výkaz z roku 1832 je veden duplicitně. Přestože rokycanský vikariát spravoval v letech 1829–1908 celkem 19 farností, soupis knih je uveden pouze u šesti až osmi z nich. Jedná se o farnosti Chvalenice, Mirošov, Prusiny, Radnice, Spálené Poříčí, Starý Plzenec, Stupno a Vosek (Osek).

Tabulka zobrazuje počet knih v uvedených farních knihovnách za jednotlivé roky, včetně děkanské knihovny Rokycany.

Farní knihovna	Počet knih za uvedená léta					
	1829	1830	1832	1835	1836–1838	1839–1841
<i>Chvalenice</i>			102	74	74	74
<i>Mirošov</i>				42	42	42
<i>Prusiny</i>			103	98	98	98
<i>Radnice</i>			170	115	115	115
<i>Rokycany</i>	97	97	158	285	285	285
<i>Poříčí</i>			100	186	186	186
<i>Plzenec</i>			77	77	77	77
<i>Stupno</i>			66	26	26	
<i>Vosek</i>			102	108	108	

¹⁷³ NA Praha, Archiv pražského arcibiskupství díl II (1800)1820 – 1876(1896), kart. č. 47–52.

¹⁷⁴ OPPELTOVÁ, Jana – SLAVÍKOVÁ, Věra: *Zapomenuté bibliotéky ve věku rozumu. Farní, děkanské a vikariátní knihovny východní části královehradecké diecéze*. Nepublikováno.

¹⁷⁵ NA Praha, APA II., kart. č. 51, spis Uibersicht des Standes der Bibliotheken des Kuratklerus in der Pfarren Erzdiözes Rokitzanem Vikariats des Jahres 1829.

¹⁷⁶ NA Praha, APA II., kart. č. 48, spis Uibersicht des Standes der Bibliotheken des Kuratklerus in der Pfarren Erzdiözes Rokitzanem Vikariats des Jahres 1830.

¹⁷⁷ Tamtéž, spis Uibersicht des Standes der Bibliotheken des Kuratklerus in der Pfarren Erzdiözes Rokitzanem Vikariats des Jahres 1832.

¹⁷⁸ Tamtéž, spis Uibersicht des Standes der Bibliotheken des Kuratklerus in der Pfarren Erzdiözes Rokitzanem Vikariats des Jahres 1835.

¹⁷⁹ NA Praha, APA II., kart. č. 55, spis Uibersicht des Standes der Vikariat=und Pfarrbibliotheken der Seelsorger Geistlichkeit in der Prager Erzdiözese für den Jahren 1836, 1837, 1838.

¹⁸⁰ Tamtéž, spis Uibersicht des Standes der Vikariat=und Pfarrbibliotheken der Seelsorger Geistlichkeit in der Prager Erzdiözese für den Jahren 1839, 1840, 1841.

5.5 Systém signatur

V současném fondu rokycanské děkanské knihovny se vyskytuje čtvrtý systém signatur. Nejstarší signatura se v databázi Access nachází v kolonce „Jiná signatura B“ a v katalogu je brána jako „Jiné signatury“. Signatura je vždy tvořena velkým písmenem abecedy a po něm hned římskou číslicí s puntací. Toto označení knihy se nejvíce nachází na předním přideštlí či versu přední předsádky. Tímto způsobem jsou ve fondu značeny čtyři tisky se současnou signaturou RF 150, RE 7, RE 8a, RF 84. Stejně značení knih používali i augustiniáni kanovníci, je tedy možné, že zmíněné tisky patřily někdejšímu rokycanskému konventu.

Nejstarší typ signatury – prvotisk 1484
(Sign. RE 7)

Další typ značení knih je v podobě papírového štítku nalepeného nejčastěji v dolní části hřbetu knihy. Signatura se vyskytuje dvojího druhu – první typem je značení římskou číslicí, po které následuje číslice arabská (např. „II. 10“, „XII. 5“); druhý typ představuje velké písmeno abecedy, po něm druh díla ve zkratce a poté následuje arabská číslice (např. „A. Dogm. 52“, F. Histor. Biogr. 17“). Tato signatura se v databázi Access nachází v kolonce „Jiná signatura C“ a v katalogu je brána jako „Jiné signatury“. Tímto systémem je označeno přes 400 tisků.

Papírový štítek nalepený v dolní části hřbetu
se signaturou „II. 10.“ – prvotisk 1484
(Sign. RE 7)

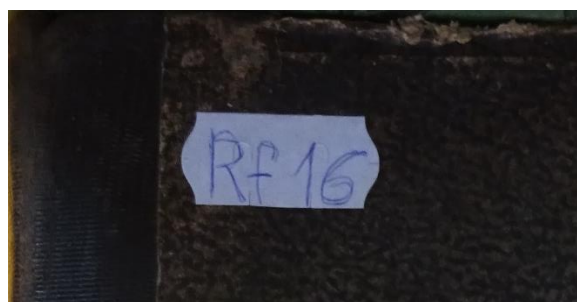
Děkanská signatura je pak v databázi Access brána jako výchozí v kolonce „Jiná signatura A“, v katalogu je uvedena jako „Jiná signatura“. Má podobu modrého razítka s nápisem „Archiv děkanství v Rokycanech/ Sign. _____“, kde je poté ručně zapsáno signaturní číslo ve formě – velké písmeno abecedy, římská číslice, malé písmeno abecedy a arabská číslice (např. „B VII b 20“, „B III d 16“). Tento typ signatury je ve fondu zastoupen v nadpoloviční většině, přibližně u 1370 tisků.

Děkanská signatura v podobě modrého razítka se signaturou „A IV c 1“ (Sign. RA 3)

Poslední typ signatury byl uměle a nahodile vytvořen při svozu knihovny do depozitáře kláštera Teplá brigádním pracovníkem, který nerespektoval původní signaturní systém. Má podobu papírového štítku nalepeného vždy v levém horním rohu přední desky. Skládá se z velkého písmene „R“ jako Rokycany, následuje malé písmeno abecedy a–f (pro rukopisy písmeno „m“ jako „manuscriptum“) a poté arabská číslice.

Uměle vytvořená signatura zhotovená po převozu knihovny a jejím následným uspořádáním do polic (Sign. RF 16)

Vzhledem k časové náročnosti a rozsáhlosti knižního fondu jsem tento umělý systém řazení knih ponechal.

5.6 Současné uložení

V současné době je rokycanský fond uložen jako deponát v premonstrátském klášteře Teplá. Není známo přesné datum převozu knih do kláštera z děkanství. Patrně to bylo uskutečněno mezi léty 2005–2008, kdy knihovna byla v rámci projektu „budování Knihovny plzeňského biskupství“ přesunuta právě do klášterního depozitáře. Svoz knihoven probíhal z celkem 15 farností – Bečov nad Teplou, Blovice, Bochov, Dobřany, Cheb, Jáchymov, Litice, Mnichov, Pernink, Pístov, Plánice, Rokycany, Stříbro, Vejprnice a Zdebořice. Ve většině případů se jedná spíše o torzálně dochované celky (buď staré tisky, nebo knihy z 19. a 20. století). Výjimky pak představují knihovny děkanského úřadu Rokycany a Stříbro, které tvoří nejvíce ucelené fondy, a dále knihovna chebských františkánů, jež byla jako výjimečně cenný celek zakoupena Národní knihovnou v Praze. Projekt „Knihovna Plzeňského biskupství“ byl však v roce 2008 přerušen, avšak knihy v depotu v Teplé už zůstaly.

Současný fond děkanské knihovny Rokycany čítá odhadem okolo dvou tisíc knižních titulů. Jelikož je pod jednou signaturou vedeno více svazků či děl, narostl počet knih na 2113 textových jednotek, které zahrnují rukopisy, inkunábule, postinkunábule, staré tisky a tisky vydané po roce 1800. Vše bylo řádně a pečlivě zpracováno do katalogu, jenž je součástí této práce.

6 Současný stav děkanské knihovny a její rozbor

6.1 Časové a jazykové hledisko

6.1.1 Časové zařazení

Časové zařazení zahrnuje veškeré textové jednotky knihovny – rukopisy, prvotisky, staré tisky,¹⁸¹ včetně podkategorie „postinkunábule“,¹⁸² a tisky po roce 1800. V závěru se to může jevit jako neobjektivní přístup, zejména pokud je několik svazků spojeno v jeden celek a jednotlivé části byly vydány ve stejném roce a na stejném místě. Opačný příklad tvoří konvoluty, které obsahují více svazků, kde byla každá část (díl) vydána v jiném roce, případně i v jiné tiskárně a poté byly všechny části vydány (svázány) jako jeden celek. Z těchto důvodů obsahuje níže uvedená tabulka vyšší počet textových jednotek, než je skutečný stav knih v rokycanské knihovně.

Nejstarší část fondu tvoří středověké rukopisy datované na základě vnějších znaků do let 1366–1400 se signaturou RM 24–26. Na ty navazují prvotisky, z nichž nejstarší je inkunábule z roku 1476 *Glossa continua super quatuor evangelias* se signaturou RF 260.¹⁸³ Nejmladší kniha ve fondu pochází z roku 1946, uložená pod signaturou RF 237.¹⁸⁴

Speciální skupinu textových jednotek tvoří akefalické svazky nebo poškozené, u kterých není možnost skutečného datování tisku. Jejich název, autor nebo datum tisku je určeno na základě shodných znaků¹⁸⁵ s tisky, které byly následně dohledány v digitalizované podobě. Takto určených akefalických tisků je 50.

¹⁸¹ Knihy vydané v letech 1501–1800. (In: <https://text.nkp.cz/sbirky/podle-typu-dokumentu/rukopisy-inkunabule-a-stare-tisky/stare-tisky> [citováno 17. 4. 2019]).

¹⁸² Tisky vzniklé v letech 1501–1520. Jedná se o období, kdy tisky vykazovaly některé formální znaky prvotisků. (In: <https://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Postinkun%C3%A1bule> [citováno 17. 4. 2019]).

¹⁸³ Sign. RF 260 AKVINSKÝ, Tomáš: *Glossa continua super quatuor evangelias*. 1476.

¹⁸⁴ Sign. RF 237 KŘELINA, František: *Děti své doby, jak se jeví v slohových zápiscích žákůň měšťanských škol pražských*. Praha 1946.

¹⁸⁵ Části úryvky textů.

Následující tabulka zachycuje přehled textových jednotek vztahujících se k časovým rozmezím děkanské knihovny v Rokycanech.

Časové rozmezí	<i>Rukopisy (1366–1400)/ Rukopisy</i>	<i>Inkunábule (knihy do roku 1500)</i>	<i>Postinkunábule (knihy 1501–1520)</i>	<i>Staré tisky (knihy 1521–1799)</i>	<i>Tisky po roce 1800</i>
Počet knih	3/26	5	3	921	1155

6.1.2 Jazyková stránka

Po jazykové stránce je fond z dominující části německý, více jak tisíc titulů je vytištěno právě v německém jazyce. To je dáno jednak polohou města, díky které mělo blízko k německému prostoru, a na straně druhé bylo město v průběhu 16. a 17. století převážně tvořeno německy mluvícím obyvatelstvem.

S přihlédnutím k tomu, že se jedná o děkanskou knihovnu, druhým početně zastoupeným jazykem je latina, která se vyskytuje u více než 630 tisků. Tímto jazykem jsou tištěné především staré tisky a nábožensky orientované knihy – teologická díla, knihy církevního práva, asketická díla, katechismy a církevní historie.

Fond také obsahuje řadu knih vydaných v češtině (okolo 416 svazků). Malou skupinu tvoří deset francouzských knih¹⁸⁶ a jednotlivě se zde vyskytuje tisk v italském jazyce (Sign. RF 7.), v řečtině (RF 47) a také v jazyce Lužických Srbů (RC 183).

¹⁸⁶ Sign. RA 113; sign. RA 168; sign. RC 24; sign. RC 93; sign. RC 258; sign. RC 368; sign. RD 142; sign. RE 305; sign. RE 311; sign. RF 251.

6.2 Obsahové složení fondu

Vzhledem k charakteru knihovny je třeba na úvod zmínit elementární náboženskou knihu Bibli, která se ve fondu vyskytuje ve čtrnácti případech. Nejčteněji jsou zde zastoupena vydání v latinském jazyce, z nichž nejstarším je tisk z roku 1618 *Biblia sacra vulgatae editionis Sixti V. pont. max. ussu recognita atque edita*.¹⁸⁷ Nejmladší vydání Bible pak reprezentuje tisk v českém jazyce¹⁸⁸ z roku 1863 *Biblia sacra, tj. Bibli svatá aneb všecka Svatá písmata starého i nového Zákona*.¹⁸⁹ Pouze v jediném případě se vyskytuje jazyk německý, a to v novém vydání Lutherova překladu *Biblia, das ist die ganze heil Schrift alten und neuen Testaments* z roku 1742.¹⁹⁰

Další důležitou skupinu tvoří knihy, které upravují konání bohoslužeb, udílení svátostí, modlitby a další obřady. Tyto knihy reprezentují především breviáře a misály,¹⁹¹ často společně s jinými druhy liturgik. Nejstarší z nich jsou dva středověké rukopisné misály *Missale de sanctis*¹⁹² a *Missale de sanctis. Ab Agnetis usque omnium sanctorum*¹⁹³, oba datované na základě vnějších znaků a paleografického rozboru do druhé poloviny 14. století.¹⁹⁴ Jiným nejstarším zástupcem misálu je tisk z roku 1576 *Missale Romanum, ex decreto sacrosancti concilii Tridentini restitutum, Pii V. pont. max. ussus editum*.¹⁹⁵ Nejmladší knihu pak představuje *Římský misál* z roku 1947 vydaný v českém jazyce.¹⁹⁶ Jako nejstarší breviář ve fondu je uložen středověký rukopisný *Breviarium de tempore A quadragesimali usque Penthecosten*,¹⁹⁷ opět datován na základě paleografického rozboru do druhé poloviny 14. století

¹⁸⁷ Sign. RF 200.

¹⁸⁸ Ve fondu zastoupen ve čtyřech tiscích (Sign. RD 342; RE 82; RF 40; RF 54 a, b), co se Bible týče.

¹⁸⁹ Sign. RF 54 a.

¹⁹⁰ Sign. RA 141.

¹⁹¹ Ve fondu uloženo přibližně 45 exemplářů, včetně rukopisů.

¹⁹² Sign. RM 25.

¹⁹³ Sign. RM 26.

¹⁹⁴ Kodexy neobsahují vročení.

¹⁹⁵ Sign. RF 67.

¹⁹⁶ Sign. RD 168.

¹⁹⁷ Sign. RM 24.

Hojný počet titulů, přibližně okolo 50 svazků, se vyskytuje v oblasti kázání, ať už jde o kázání příležitostná, sváteční nebo nedělní. Často jsou zastoupeni právě autoři, kteří psali tato kázání. Jedním z nich byl kněz a biskup thermiinský Jan Rychlovský (1752–1811), který byl roku 1796 zvolen za kaplana a kazatele na Pražském hradě. Za svého života byl velmi oblíbený kazatel, jehož Pražané srdečně a s radostí poslouchali a při jeho kázáních byl arcibiskupský chrám přeplněný.¹⁹⁸ Jeho příležitostná a nedělní kázání jsou ve fondu zastoupena ve 4 svazcích.¹⁹⁹ Dalším zástupcem, jenž sice nebyl autorem kázání uložených ve fondu, ale přeložil do češtiny kázání francouzských duchovních M. Reguise a J. J. Hollanda, byl František Heilmann (1733–1799).²⁰⁰ Mezi léty 1775–1778 vyšel Heilmannův čtyřdílný překlad Reguisova *Hlas pastýře*,²⁰¹ který se v knihovně vyskytuje pouze ve třech dílech (jarní, podzimní a zimní). Od Hollanda pak přeložil *Krátká kázání na postní neděle z rozličných slovných kazatelů vztyčená a k užtku venkovského lidu zřízená*, která jsou uložena pod signaturou RC 482.

Zajímavým autorem, který je ve fondu zastoupen pouze dvěma tisky *Die Worte der Feinde Christi*²⁰² a *Festpredigten zumeist in einer Doppelreihe*,²⁰³ je Johann Emanuel Veith (1787–1876). Veith byl původně doktorem medicíny, avšak roku 1828 se rozhodl pro dráhu kazatele a vystudoval teologii ve Vídni. Byl velmi oblíbený díky svým kázáním, které obohacoval o různé žerty a ve svých pojednáních prosazoval vědecký přístup.²⁰⁴

Z rokycanských děkanů, kteří byli autorsky činní a jejichž díla se dochovala v knihovně, byli Josef Kreisinger (1807–1861) s dílem *Handbuch der biblischen Geschichte für die*

¹⁹⁸ HORČICE, Josef Prokop: *Poslaupnost kapitolních děkanů při neystarozitnějšm kollegiátnjm kostele SS. Kosmy a Damiána w Staré Boleslawi*. Časopis pro katolické duchovenstvo, 1841, č. 14, sv. 1, s. 143–144.

¹⁹⁹ Sign. RA 2; RC 36; RF 28 a, b; RF 31 a.

²⁰⁰ In: <http://www.duchcov.cz/noviny/dn0498/zhisto.htm> [citováno 8. 8. 2019].

²⁰¹ Sign. RC 480; RC 481; RE 73.

²⁰² Sign. RC 357.

²⁰³ Sign. RD 428.

²⁰⁴ POSKOČILOVÁ, Markéta: *Dějiny a katalog historického fondu farní knihovny Žulová* (dále jen *Žulová*). Olomouc 2014, s. 50 (nepublikovaná diplomová práce).

*katholische Jugend in Fragen und Antworten*²⁰⁵ a Josef Kasper (1817–1886) se svými rukopisy zabývajícími se včelařstvím,²⁰⁶ světovými dějinami²⁰⁷ a instalací duchovních správců v berounském a rokycanském vikariátu.²⁰⁸

Oblast práva je ve fondu zastoupena v obojí podobě, církevní a světské. K významným autorům církevního práva patří jezuita a kontroverzní spisovatel Vitus Pichler (1670–1736). Proslavil se především v oblasti kanonického práva, které vyučoval v Dillingenu, Ingolstadtu, Augsburgu a v Mnichově. Kontroverzní z toho důvodu, že polemizoval o základech teologie a poukazoval na chyby reformátorů. Tyto práce byly ve velké oblibě během 18. století, zatímco jeho knihy o kanonickém právu se používaly jako učebnice na univerzitách.²⁰⁹ Z jeho děl jsou v knihovně uložena tři – *Candidatus abbreviatus iurisprudentie sacrae (...)*²¹⁰ a *Candidatus, iurisprudentiae sacrae, seu iuris canonici (...)*²¹¹.

Světské právo zde představuje belgický právník a protestantský spisovatel Matthäus Wesenbeck (1531–1586) svým dílem *Matthaei Wesembecii in pandectas iuris civilis et codicis iustiniani libros VIII.*,²¹² které bylo vytištěno roku 1597 v dnešním Lyonu u tiskaře Huguese Gazeau (1584–1611). Část jeho práce byla dána na *Index Librorum Prohibitorum (Seznam zakázaných knih)*, inkvizice byla především proti jeho učení o manželském právu a možnosti rozvodu či rozluky v případě nevěry nebo úmyslného opuštění.²¹³

V rokycanské knihovně se vyskytuje čtrnáct filozofických spisů *Die Philosophie der Religion* z dílny vídeňského profesora filozofie a jezuita Sigismunda von Storchenau (1731–1798), jenž má podobné závěry jako mnozí němečtí jezuité té doby a naopak ve svých

²⁰⁵ Sign. RC 217.

²⁰⁶ Sign. RM 17.

²⁰⁷ Sign. RM 18 b, c.

²⁰⁸ Sign. RM 22.

²⁰⁹ In: <https://www.catholic.org/encyclopedia/view.php?id=9336> [citováno 8. 8. 2019].

²¹⁰ Sign. RA 24; RD 183.

²¹¹ Sign. RD 169.

²¹² Sign. RB 107 a, b.

²¹³ In: https://de.wikipedia.org/wiki/Matthias_Wesenbeck [citováno 8. 8. 2019].

apologetických spisech se vymezuje proti anglickým deistům²¹⁴ a indiferentismu.²¹⁵ Dalšíh osm filozoficky orientovaných děl pochází od Marca Tulia Cicera (106 př. n. l. – 43 př. n. l.), jedná se především o tisky *M. Tullii Ciceronis philosophicorum*,²¹⁶ *M. Tullii Ciceronis epistolarum familiarium libri XVI. summorum virorum industria (...)*²¹⁷ a *M. Tullii Ciceronis epistolarum ad atticum*,²¹⁸ vydané především na přelomu 17. a 18. století.

Významná jsou také některá historická díla pojednávající nejen o církevních, ale i o světských dějinách. V osmi dílech je zde uložen soubor *Historia de haeresi iconoclastarum, in compendium reducta*²¹⁹ od Maxmiliána Větrovského (1660–1737), jenž byl členem řádu jezuitů, katolický duchovní, kazatel a učitel.²²⁰ Církevní historií se rovněž zabýval dominikán, profesor teologie a rektor Univerzity Karlovy v Praze Cosmas Schmalfus (1730–1811)²²¹ v dílech *Historia religionis et ecclesiae christianae periodus IV. pars III. et IV. de aliis christianis coetibus (...)*²²² a *Historia religionis et ecclesiae christianae iustis limitibus circumscripta (...)*.²²³ Z českých autorů se církevní historií zabýval katolický kněz Tomáš Vlastimil Novák (1834–1876) v díle *Obrazy z dějepisu církve Páně*²²⁴. Dále také profesor církevního práva Klement Borový (1838–1897), který se věnoval církevní historii v knize *Dějiny diecéze pražské*,²²⁵ vydané v roce 1874.

²¹⁴ Názor připouštějící existenci Boha, který svět pouze stvořil, ale dále do něj nezasahuje. (In: <https://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/deizmus-deismus> [citováno 8. 8. 2019]).

²¹⁵ Lhostejnost, nevšímavost, netečnost, vlažnost, nerozhodnost (zpravidla ve věcech veřejných, morálních a náboženských). (In: <https://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/indiferentismus-indiferentizmus> [citováno 8. 8. 2019]).

²¹⁶ Sign. RA 59.

²¹⁷ Sign. RA 65; RC 32.

²¹⁸ Sign. RA 90; RB 91; RB 92; RB 93; RC 96.

²¹⁹ Sign. RF 116 a, b, c, d, e, f, g, h.

²²⁰ In: <http://provenio.net/authorities/15074?locale=de> [citováno 8. 8. 2019].

²²¹ In: <http://provenio.net/authorities/18839?locale=en> [citováno 8. 8. 2019].

²²² Sign. RA 174.

²²³ Sign. RA 175.

²²⁴ Sign. RB 7; RD 232; RD 233.

²²⁵ Sign. RC 356.

Z českých zástupců světské historie je ve fondu uložen František Palacký (1798–1876) a jeho stěžejní dílo *Dějiny národu českého v Čechách a v Moravě*,²²⁶ uložené v knihovně ve třech exemplářích. Dále profesor českého jazyka a literatury, literární vědec a historik František Martin Pelcl (1734–1801) se spisem *Kurzgefasste Geschichte des Böhmens, von den ältesten bis auf die neuesten Zeiten*,²²⁷ z roku 1779. Jako praktické dílo mohly sloužit chronologicky zpracované dějiny od dějepisce a jezuity Františka Pubičky (1722–1807) *Chronologische Geschichte Böhmens*,²²⁸ zachované ve čtyřech svazcích.

Určitou část v dochovaném knižním souboru zaujímají učebnice, lexikony a slovníky. Příkladem mohou být lexikony s biblickými reáliemi *Biblisches Real-Lexicon über biblische und die Bibel erläuternde alte Geschichte (...)*,²²⁹ které jsou dílem německého teologa a knihovníka Friedricha Wilhelma Hezela (1754–1824). Dále česko-německo-latinské slovníky (např. Sign. RA 47, RC 325) a okolo 22 německo-latinských slovníků. Mezi školní učebnice lze zařadit *Dějepis katolické církve pro dospělejší mládež gymnasiální*,²³⁰ od dvojice autorů František Doucha (1810–1884) a Prokop Václav Dvorský (1806–1890). V neposlední řadě rovněž dílo *365 Fragen aus den Gebieten der Geografie, Naturgeschichte, Naturlehre, Arithmetik und Chemie (...)*,²³¹ jehož autor Löwy Humpoletz byl učitel přírodních věd činný v 19. století.

Přestože se jedná o děkanskou knihovnu, lze v ní nalézt také různé jednotliviny, jako např. známou kuchařku Magdaleny Dobromily Rettigové (1785–1845) *Mladá hospodyňka v domácnosti, jak sobě počínati má, aby své i manželovy spokojenosti došla*²³² aj.

²²⁶ Sign. RA 183; RD 418; RE 315.

²²⁷ Sign. RE 42.

²²⁸ Sign. RD 293; RF 55; RF 56; RF 57.

²²⁹ Sign. RE 36; RE 74; RE 75; RE 76.

²³⁰ Sign. RA 6.

²³¹ Sign. RC 69; RC 358

²³² Sign. RA 1.

6.3 Osoby a místa spojené s vydáním knih

6.3.1 Tiskárny a tiskaři (vydavatelé)

Vzhledem k enormnímu počtu²³³ textových jednotek (dále jen „t. j.“) uložených ve fondu jsem následující podkapitolu rozdělil na dvě hlavní části – zahraniční a tuzemskou. S přihlédnutím k tomu, že více jak polovinu katalogu rokycanské knihovny, přibližně 1120 t. j., tvoří tisky zahraniční provenience, začínám s tímto popisem, ve kterém je dominující zemí Německo se svými více jak šestistý svazky. Kvůli vysokému množství německých měst, uvádím níže tabulku pro srozumitelný přehled.

Zahraníční provenience

Německo

Počet tisků	Název města
<i>30 a více svazků</i>	Augšpurk (133); Kolín nad Rýnem (78); Lipsko (68); Řezno (35); Altenburg (34); Frankfurt nad Mohanem (33); Vircepurk (30)
<i>29–10 svazků</i>	Freiburg im Brisgau (29); Dillingen (25); Mnichov (15); Ingolstadt (15); Bamberk (13); Mohuč (12); Tübingen, Stuttgart(12); Norimberk (11); Berlin (10)
<i>10 a méně svazků</i>	Münster (8); Reutlingen (7); Hamburg, Řezno, Kempten (5); Pasov, Cáchy, Sulzbach-Rosenberg (4); Halle, Landshut, Aschaffenburg (3); Wittenberg, Wuppertal, Drážďany, Bonn, Göttingen, Darmstadt (2); Worms, Brunšvik, Mannheim, Lemgo, Hannover, Waldsassen, Gotha, Giessen, Paderborn, Frankfurt nad Odrou, Kostnice, Žitava, Offenbach am Main, Karlsruhe, Eberswalde, Heidelberg, Amberg (1)

²³³ 2113 t. j.

Německý prostor reprezentuje několik nakladatelství, mezi které patří zejména *J. G. Cotta'sche Buchhandlung*, založené roku 1659 Johannem Georgem Cottou v Tübingenu, působící dodnes pod názvem *Ernst Klett–J. G. Cotta'sche Buchhandlung Nachf. GmbH*.²³⁴ V Lipsku působilo v letech 1762–1787 knihkupectví a nakladatelství *Weidmanns Erben und Reich*.²³⁵ Roku 1694 vzniklo v Halle vydavatelství, které založil teolog August Hermann Francke (1663–1727) pod názvem *Buchhandlung des Waisenhauses*. Jedná se o jedno z nejstarších německých specializovaných nakladatelství působící dodnes.²³⁶ Ve Freiburgu im Breisgau a v Augšpurku působila firma *Wagner'sche Buchhandlung* mezi léty 1749–1855.²³⁷ Knihkupectví *Joseph Wolffische Buchhandlung* (1748–1892) provozovalo činnost nejen v německém Aušpurku, ale i v rakouském Innsbrucku.²³⁸

Kvůli početnému zastoupení tiskařů jako fyzických osob uvádím pro přehled tabulku nejčastěji vyskytujících se osob v rokycanské knihovně.

Jméno tiskaře	Životní data/ data činnosti	Město působení
<i>Bencard, Johann Caspar</i>	1649–1720	Dillingen
<i>Happach, Martin</i>	činný 1705–1727	Augsburg
<i>Herder, Benjamin</i>	1818–1888	Freiburg im Breisgau
<i>Huisch, Johann Wilhelm</i>	činný 1722–1759	Köln
<i>Manz, Josef Georg</i>	1808–1894	Würzburg; Regensburg
<i>Pierer, August Heinrich</i>	1794–1850	Altenburg
<i>Schönwetter, Johann Gottfried</i>	1609–1657	Frankfurt am Main; Mainz
<i>Stahel, Ludwig</i>	1810–1848	Würzburg
<i>Veith, Martin</i>	činný 1734–1755	Augsburg; Würzburg

²³⁴ In: <http://provenio.net/authorities/69349> [citováno 15. 4. 2019].

²³⁵ In: <http://provenio.net/authorities/68501> [citováno 15. 4. 2019].

²³⁶ In: <http://provenio.net/authorities/66652> [citováno 16. 4. 2019].

²³⁷ In: https://aleph.nkp.cz/F/3ATNR98R46H8IMJKR44S7NSVXD6CY9GPFBKRUEMLQBPP1XCK6G-17515?func=full-set-set&set_number=144799&set_entry=000004&format=999 [citováno 16. 4. 2019].

²³⁸ In: https://aleph.nkp.cz/F/?func=find-b&local_base=AUT&find_code=WRD&request=J.+Wolffische+Buchhandlung [citováno 16. 4. 2019].

Výše uvedený přehled uvádí tiskaře, kteří jsou ve fondu zastoupeni více jak deseti svazky. Je samozřejmé, že osob německé provenience se zde vyskytuje více, ale vzhledem k časové náročnosti a fyzické rozsáhlosti fondu, nelze uvést všechny.²³⁹

Rakousko

Další početně zastoupenou zemí je Rakousko se svými přibližně 310 svazky uloženými v knihovně. Více jak polovinu těchto svazků, 213 t. j., tvoří tisky vydané ve Vídni. Druhým hojně zastoupeným městem je Štýrský Hradec s 36 t. j., dále Innsbruck a Linec s dvaceti svazky. Méně se vyskytují tisky ze Salcburku (12 t. j.), Sankt Pöltenu (5 t. j.), Kremže (3 t. j.) a pouze jedna textová jednotka byla vytištěna v Gmündu.

Mezi významné knihtiskaře působící ve Vídni patřil Anton Doll (1772–1812), činný v letech 1796–1799.²⁴⁰ Dále dvorní nakladatel, knihkupec a univerzitní tiskař Johan Thomas Trattner (1717–1798), činný mezi léty 1748–1798.²⁴¹ V Innsbrucku působila také pobočka knihkupectví *Joseph Wolffische Buchhandlung* (1748–1892) Josefa Wolffa.²⁴²

Další země zastoupené v katalogu knihovny²⁴³

Země	Město a počet textových jednotek
<i>Belgie</i>	Antverpy (9); Mechelen, Brusel, Mons (1)
<i>Dánsko</i>	Kopenhagen (2)
<i>Francie</i>	Paříž (9); Lyon (5); Strassburg (2); Orléans (1)
<i>Itálie</i>	Benátky (15); Řím (11); Padova (7); Bolzano (6); Florencie (2); Foligno, Verona (1)
<i>Maďarsko</i>	Budapešť (9); Eger (7)
<i>Nizozemsko</i>	Amsterdam (3)
<i>Polsko</i>	Vratislav (29); Sulechów (4); Kladsko, Gdaňsk, Nisa, Poznaň (1)
<i>Slovensko</i>	Trnava (7); Košice (6); Bratislava (5)

²³⁹ Viz katalog knihovny.

²⁴⁰ In: <http://provenio.net/authorities/37144> [citováno 17. 4. 2019].

²⁴¹ In: https://aleph.nkp.cz/F/IADYHAJQPT9768RA2LQBPBHANGEPRGHPFJT8A45UV4LD9ELDK8-18680?func=full-set-set&set_number=132407&set_entry=000001&format=999 [citováno 17. 4. 2019].

²⁴² In: <https://www.wissner.com/stadtlexikon-augsburg/artikel/stadtlexikon/j-wolffsche-verlagsbuchhandlung/5922> [citováno 6. 8. 2019].

²⁴³ Uvedeno od nejvyššího počtu svazků.

<i>Spojené státy americké</i>	New York (5); Cincinnati, St. Louis (4)
<i>Švýcarsko</i>	Basilej (6); Schaffhausen (2)

Ze zahraničních knihtiskáren, vyjma Německa a Rakouska, se ve fondu nejčastěji vyskytuje také *Typographia Balleoniana*, působící v Benátkách, která byla založena roku 1716 italským tiskařem a editorem Paolem Baglionim a svou činnost ukončila pravděpodobně roku 1860.²⁴⁴ Mezi další patří *Dessain Firme* založená nejprve v Remeši roku 1719 Gabriele Dessainem (1685–1767), roku 1758 byla přenesena jeho synem do Lutychu v Belgii, kde působila do roku 1988.²⁴⁵ Další tiskárnou je *Typis J. M. Trattner-Károlyianis*, působící v letech 1829–1863 v Pešti.²⁴⁶

Signet Johanna Thomase von Trattnera (1717–1798). Jedná se o zosobněnou Typografii v tiskařské dílně s nápisem „Labore et Favore“, nad tiskárnou je letící pták s páskou v zobáku a na ní nápis „Altius“, jenž představuje vševidoucnost.²⁴⁷

České země

Z české provenience je dominantní Praha s 873 t. j. Za hlavním městem pak následují Brno (27), Hradec Králové (15), České Budějovice (13), Olomouc (8), Litoměřice (7) a Jindřichův Hradec (5). Další česká města jsou pak zastoupena pouze jedním či dvěma svazky

²⁴⁴ In: <http://provenio.net/authorities/4062> [citováno 17. 4. 2019]. In: <http://drukkers.library.uu.nl/node/59353> [citováno 17. 4. 2019].

²⁴⁵ In: <https://data.cerl.org/thesaurus/cnc00019247> [citováno 17. 4. 2019].

²⁴⁶ In: <https://data.cerl.org/thesaurus/cni00041935> [citováno 6. 8. 2019].

²⁴⁷ POSKOČILOVÁ, M.: *Žulová*, s. 55 (nepublikovaná diplomová práce).

– Tábor, Čáslav, Opava, Mladá Boleslav, Plzeň, Klatovy, Znojmo, Chomutov, Pardubice, Kroměříž, Litomyšl a Horšovský Týn.

V českých zemích působilo několik knihtiskáren a nakladatelství, jež jsou součástí fondu, mezi něž patřilo *Dědictví svatojánské* (1831–1946) založené v Praze.²⁴⁸ V letech 1619–1774 působila *Akademische Druckerei/Typographia Universitatis Carolo-Ferdinande* – institucionální tiskárna v režii jezuitů a pražské univerzity. Tiskárna sídlila v letech 1635–1636 v Karolinu. Poté se mezi léty 1636–1639 přestěhovala a fungovala v Klementinu. Po zrušení jezuitského řádu roku 1773 byla tiskárna postátněna. Změnila svůj název dle svého sídla, které zůstalo v Klementinu, a začala být označována jako *Tiskárna klementinská*.²⁴⁹ Další čteně zastoupenou knihtiskárnou ve fondu je *Normalschulbuchdruckerei* působící v Praze v letech 1776–1860.²⁵⁰ Dále nakladatelství *Cyrillo–Methodějská knihtiskárna a nakladatelství V. Kotrba* působilo v Praze v letech 1871–1929.²⁵¹

Následující tabulka obsahuje přehled početně nejvíce zastoupených tiskařů ve fondu působících v Praze, co se textových jednotek týče. Tiskařů se v knihovně vyskytuje přirozeně více, avšak kvůli časové náročnosti a fyzické rozsáhlosti fondu nelze uvést všechny.²⁵²

Jméno tiskaře	Životní data/ data působení
<i>Haase, Bohumil</i>	činný 1798–1824
<i>Haase, Bohumil (synové)</i>	činnost 1824–1888
<i>Hladký, František Karel</i>	činný 1746–1758
<i>Höger, Adam Matthias</i>	činný 1728–1739
<i>Hraba, Jan Karel</i>	činný 1738–1790
<i>Jeřábek, František</i>	1737–1799
<i>Kotrba, Václav</i>	1871–1929
<i>Pospíšil, Jan Hostivít</i> ²⁵³	1785–1868
<i>Řivnáč, František</i>	1807–1888

²⁴⁸ In: https://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/D%C4%9Bdictv%C3%AD_sv._V%C3%A1clava [citováno 17. 4. 2019].

²⁴⁹ In: https://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Jezuitsk%C3%A1_tisk%C3%A1rna_%E2%80%93_Praha [citováno 17. 4. 2019].

²⁵⁰ In: <http://provenio.net/authorities/71747> [citováno 17. 4. 2019].

²⁵¹ In: <http://provenio.net/authorities/44149> [citováno 17. 4. 2019].

²⁵² Viz katalog knihovny.

²⁵³ Působil také v Hradci Králové.

<i>Spurný, Jan</i>	1818–1860
<i>Stýblo, Bedřich</i>	1817–1891
<i>Vetterlová z Wildenbrunu, Josefa</i>	činná 1819–1848
<i>Wickhart, Wolfgang</i>	činný 1717–1726
<i>Widtmann, Kašpar</i>	1745–1815/ činný 1784–1815

6.4 Vnější úprava tisků

6.4.1 Vazby knih

Dominujícím typem vazby²⁵⁴ ve fondu děkanské knihovny je běžná verze pokryvu – papírová, a to ve variantě, kdy jsou lepenkové desky potaženy papírem (celopapírová vazba) nebo se jedná o kombinovanou podobu (polokožená vazba). Ta spočívá v ochraně nejvíce fyzicky namáhaných míst knihy (rohů desky, hřbet, kloub a přilehlé části) odolnějším materiálem – usní. Dalším čtým typem jsou lepenkové/dřevěné desky potažené hnědou kůží, nejčastěji se jedná o teletinu nebo hovězinu. Tato useň je obvykle mořená, barevná škála se pak pohybuje od světle hnědé až po tmavou či černou.

Ve fondu se vyskytují i desky potažené bílou kůží, v tomto případě jde obvykle o vepřovici.²⁵⁵ Své zastoupení má i vazba z bílého pergamenu, pro kterou je typické, že původně dřevěné desky nahradily lepenkové a mají plochý hřbet. V některých případech jsou tyto desky opatřeny zelenými stuhami v různém stupni dochování.

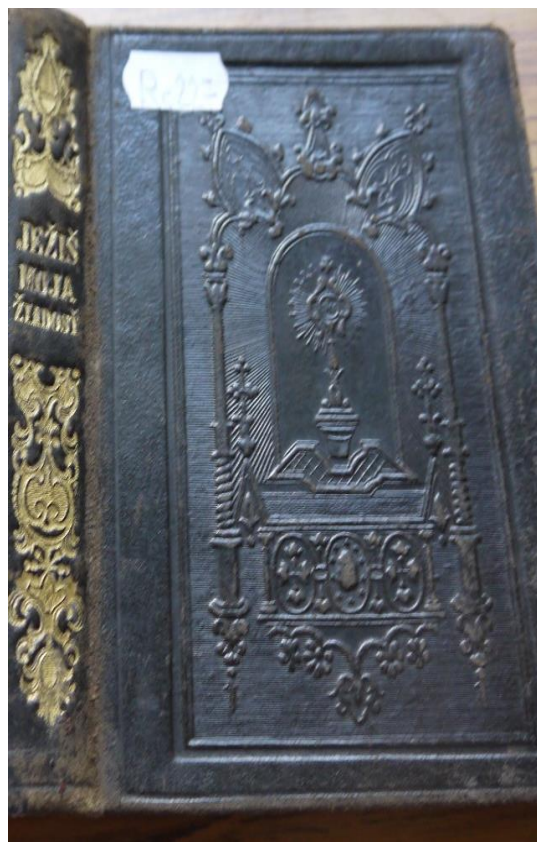
²⁵⁴ Na základě tisků vydaných po roce 1800, kterých je ve fondu zastoupeno nejvíce, tj. 1155 text. jednotek.

²⁵⁵ OPPELTOVÁ, J.: *Farní knihovny*, s. 41.

Krom výše zmíněných typů vazeb, lze v děkanské knihovně nalézt i vazby honosnějšího typu, jejichž příklady uvádím níže.

Vazba bílá kožená zdobená renesanční slepotiskovou rámovou kompozicí. V nejširším pásu jsou použity figurální motivy s proroky a sentencemi – ECCE VIRGO CONCIPIET (Izaiáš), MARIA MATER GRACIE (Madona s Ježíškem), DE FRVCTV VENTRIS TVI (král David), APARVIT PENIGNITA[S] (evangelista Lukáš). Lze rozeznat dvě utržené háčkové spony (Sign. RF 47)

Vazba je kožená, přední i zadní deska zdobená slepotiskem, který vystupuje reliéfně. Jedná se o architektonické členění desky, uprostřed ozdobně pojatého výklenku je monstrance s Nejsvětější svátostí (Sign. RC 227)

Rokycanský fond obsahuje také jednu velmi unikátní vazbu, kterou je opatřen tisk RF 259. Jedná se o typ soukromé vazby českého šlechtice a fundátora umění Františka Antonína hraběte Šporka.

Sign. RF 259

Vazba je bílá kožená zdobená slepotiskem s opačným reliéfem. Na borduře jsou alegorické postavy – nahoře Apollon, po stranách alegorie Justica a Veritas, dole alegorie Caritas. Jako dominanta je použit znak vlastníka, erb Františka Antonína hraběte Šporka. V oválné kartuši najdeme úplný znak. Na čtvrceném štítě připomínající polský štít je srdeční štítek, na něm převýšená listová koruna a hlava Turka s turbanem kosmo. Na prvním a čtvrtém poli se nachází orel s korunami na

obou hlavách, na druhém a třetím poli dvouocasý lev ve skoku s korunou na hlavě, který drží v předních tlapách korouhev. Ve druhém poli je kosmo umístěna žerd' korouhve vlající doleva. Ve třetím poli je lev zpět směřující, žerd' korouhve je šikmo a směřuje doprava. Na štítě vidíme pět turnajových korunovaných helmů s bohatými rozvilinovými příkryvadly. Na prvním helmů je to klenot v podobě orla z pole štítu, na druhém helmů lev s korouhví také jako ve štítu, pouze vyskakující. Klenot třetího helmů tvoří vyskakující postava Turka držícího v ruce maršálskou hůl, jako klenot čtvrtého helmů slouží paví kýta, v pátém helmů je obrněné rámě držící meč směřující hrotem kosmo dolů.

6.5 Fyzický stav fondu

Na stav knihovny má největší dopad způsob a místo uložení. Nevhodné podmínky, jako přítomnost světla, prašnost a vlhkost ve vzduchu, mohou vést k degradaci knih. Dalším problémem je výskyt bakterií, drobného hmyzu a hlodavců. V neposlední řadě je neméně důležité počínání lidí ke knihám, kteří je vlastní a pracují s nimi.

Během zpracování knih do katalogu bylo možné pozorovat řadu poškození jak na vazbě, tak i na knižním bloku samotném. Nejčastěji se jednalo o plíseň, kterou způsobila vlhkost v místě uložení v některé z předešlých institucí. Tento problém se podařilo alespoň dočasně odstranit pomocí technického lihu, který jsem během pořizování fotografií aplikoval na postižená místa. V některých případech lze nalézt i zvlněné strany či desky.

Knihovně se nevyhnul ani výskyt hmyzu, především červotočů (dřevěné desky) a kožojedů (kožený povrch desek), jehož působením²⁵⁶ došlo ke znehodnocení svazku, které lze spatřit na povrchu či uvnitř knihy. V ojedinělých případech byla poškození zapříčiněna i hlodavci, což se nejčastěji projevuje okousáním knižního bloku nebo desek knih.

U starších děl (staré tisky, inkunábule) se místy vyskytovalo oddělení vazby od knižního bloku nebo poškození hřbetu knihy vlivem četného užívání. V případě dřevěných desek bylo nalezeno menší množství jejich nalomení, nejčastěji v půli desky. Další „kosmetickou“ závadou bylo odchlípující se přední či zadní přideštlí nebo nepřítomný (mnohdy nečitelný) štítek na hřbetu knihy se zkráceným názvem díla. U některých exemplářů chyběla vazba úplně a byl zachován jen knižní blok.

Svou roli hraje i lidský element, kvůli kterému chybí v knihách i několik listů, zejména pak titulní strany (takové svazky se označují jako akefalické). Vliv lidského působení lze vidět na vazbách, které v případě některých svazků chybí částečně (např. je zachován hřbet knihy a

²⁵⁶ Vytváření chodbiček v povrchu knihy nebo v knižním bloku.

přední či zadní deska) anebo úplně. Fyzický stav fondu negativně ovlivnilo i časté vpisování vlastnických poznámek (na titulní list nebo přideštit knih), které byly u některých exemplářů přeškrtnuty nebo dokonce i vyříznuty.

Až na výše uvedené lze celkový stav fondu s přihlédnutím k jeho rozsáhlosti, stáří a původnímu místu uložení hodnotit jako dobrý (ucházející) či v přiměřeném stavu. V každém případě je stav knihy vždy popsán v katalogu v kolonce „Stupeň zachování knihy“.

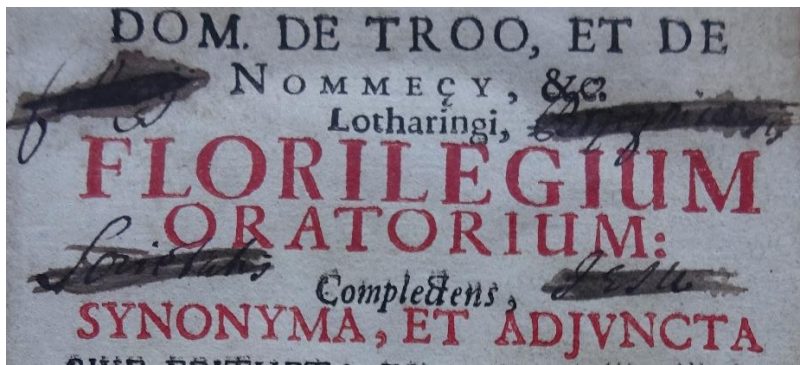
Příklady poškození

Chybějící hřbet a vazba (Sign. RD 20)

Přední deska poškozena plísní (Sign. RD 70)

Lidský faktor – vlastnická poznámka hrubým způsobem přeškrtnána (Sign. RA 60)

Zlomená zadní deska a odchlípnutá vazba od knižního bloku (Sign. RF 189)

Chybějící část vazby zadního pokryvu a horní části hřbetu (Sign. RB 107)

6.6 Vlastníci knih a čtenářské poznámky

6.6.1 Vlastníci knih

Vlastnické poznámky odhalují různé držitele knih, nicméně jejich osoba nebyla v četných případech vypatrána. Někdy je známo celé jméno, někdy jen část jména nebo iniciály. Kompletní seznam vlastníků knih, včetně institucí, uvádím na konci této kapitoly. V přehledu je uvedeno jméno, doprovodný údaj (většinou titul, který napomáhá bližší charakteristice pisatele), datum zápisu (případně životní data) a signatura knihy, ve který byl údaj nalezen.

Vlastníci jsou v dílech různorodě zapsáni. Nejčastěji jsou tyto vlastnické poznámky psány tužkou či perem na titulním listu nebo přidešti knihy. Výjimku pak tvoří grafická podoba ve formě exlibris a supralibros.

Exlibris je přiznání vlastnictví, umístěné uvnitř knižního bloku. Nejrozšířenější forma je rukopisná, avšak poutavěji se jeví ve své graficky řešené podobě – značky, která byla vevázaná naproti titulnímu listu nebo častěji nalepena na přidešti. Měla funkci ochranou, ale i ozdobnou. Její motiv byl často shodný s rodovým nebo osobní znakem vlastníka.²⁵⁷ V rokycanské děkanské knihovně se exlibris vyskytuje pouze v rukopisné podobě a všechna tato vlastnická označení jsou zaznamenána v katalogu knihovny v kolonce „Vlastnické poznámky“.

V knihovně jsou uloženy dva tisky, pod signaturou RF 7 a RF 201, které jsou opatřené supralibros – způsob označení (nejčastěji v heraldické podobě) vlastnictví exempláře soukromou osobou či institucí. Vyskytuje se na vazbě, hřbetu, ořízce knihy či sponách.²⁵⁸ V rokycanském fondu jsou obě supralibros vyznačena na přední desce. U tisku RF 7 má heraldickou podobu spolu s vrocením „1737“ (viz níže). Ve druhém případě u tisku RF 201 se

²⁵⁷ In: <https://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Exlibris> [citováno 8. 8. 2019].

²⁵⁸ In: [https://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Supralibros_\(ti%C5%A1t%C4%9Bn%C3%A1_kniha\)](https://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Supralibros_(ti%C5%A1t%C4%9Bn%C3%A1_kniha)) [citováno 1. 7. 2019].

jedná o iniciály „S. M. P. S.“, rovněž s vrocením „1620“. V knize se vykytuje několik poznámek souvisejících s těmito iniciálami,²⁵⁹ kdy se pravděpodobně jedná o pokusy vysvětlit význam těchto iniciál supralibros.

Supralibros v horní části na přední desce v podobě iniciál „S. M. P. S.“ (Sign. RF 201)

Sign. RF 7

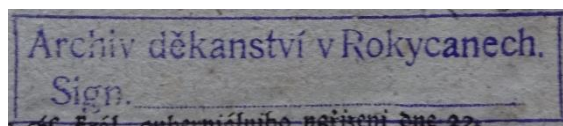
Supralibros patří Evženu Janu Jindřichu Tyttlovi (1666–1738) opatu cisterciáckého kláštera v Plasích v letech 1714–1738²⁶⁰. Jedná se o oválný čtvrcený štít se srdečním štítkem. Ten obsahuje písmeno T, kombinované s arabskou číslicí dvě. První modré pole nese šesticípou hvězdu, druhé a třetí pole pak plnou pětilistou růží, na červeném čtvrtém poli je vyobrazena přepásaná lilie. Štít je položen na jetelovém kříži, v jehož ramenech se nacházejí písmena „MORS“ a je součástí kartuše s florálními motivy. Za štítem jsou zkřížené dvě berly, závity směrem od sebe. Mezi nimi je umístěna mitra, po stranách jsou písmena F[rater] E[ugenius] A[bbas] P[lasensi] P[repositus] L[ipensis] V[isitor] V[icarius] G[eneralis]. Doplněno nahoře i dole vrocením „Anno 1737“.

Vzhledem k tomu, že tato grafická značení byla postupem času s nárůstem knih poněkud neekonomická, byla časem nahrazena výhodnějšími a časově úspornějšími razítky.

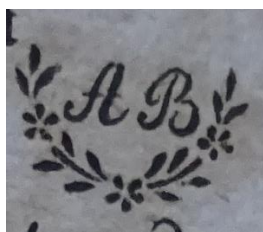
²⁵⁹ Na předním přidešti a titulním listu.

²⁶⁰ LIFKA, Bohumír: *Exlibris a supralibros v českých korunních zemích v letech 1000 až 1900*. Praha 1980, s. 150–151.

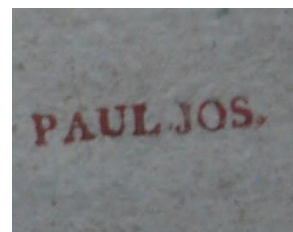
Nejvíce zastoupeným razítkem ve fondu je modré s nápisem „Archiv děkanství v Rokycanech. Sign.“, které se vyskytuje u více jak poloviny knih (přibližně okolo 1300 exemplářů). V průběhu 19. století začaly razítka užívat také soukromé osoby. V knihovně jsou tato razítka zastoupena dvěma osobami – farářem Vojtěchem Baborem a Josefem Paulem.

Modré razítko s nápisem „Archiv děkanství v Rokycanech. Sign.“ (Sign. RA 23)

Černé razítko s písmeny "AB" obklopené ve spodní části květinovým ornamentem (Sign. RA 91)

Červené razítko s nápisem „PAUL JOS.“ (Sign. RC 198)

6.6.2 Čtenářské poznámky

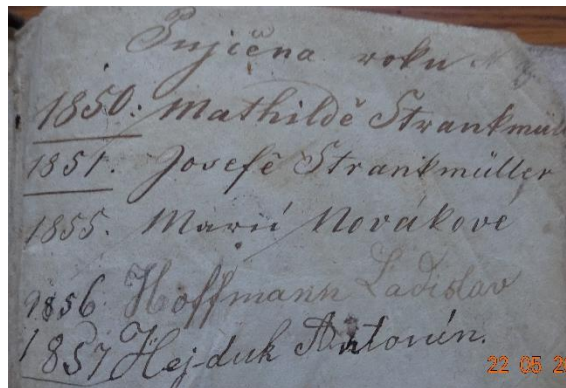
V rokycanské knihovně se čtenářské poznámky vyskytují velmi četně. Nejčastěji lze spatřit v textu potřzená slova a po okrajích marginálie, ojediněle jsou poznámky psány do textu mezi řádky.

V dílech, nejčastěji na předešlích a předsádkách, kde je velká psací plocha, lze najít mnohdy celé texty, vztahující se k obsahu díla nebo výpisky z jiných děl. Vzhledem k tomu, že vlastníky byli především duchovní, poznámky se ve většině případů tykají různých druhů modliteb. Avšak někdy lze spatřit údaje světského rázu (historické poznatky nebo různé kresby,

záznamy o výpůjčkách, kostelní účty aj.). Mezi cenné poznatky patří informace o cenné knihy a pokyny pro knihvazače.

Kresba tužkou na předním přideščí (Sign. RA 20)

Záznamy o výpůjčce knihy na rectu zadní předsádky (Sign. RA 85)

Seznam vlastníků knih

Jméno vlastníka	Doprovodné údaje	Datum	Signatura
<i>Angorus[?], Gregor/Simon</i>			RA 22 a, b
<i>Babor, Adalbert (razítko)</i>	Pfarrer zu Czimelitz		RA 91; RA 119; RB 19; RB 50; RB 64; RB 103; RB 110; RC 36; RC 129; RC 155; RC 185; RC 189; RC 200; RC 201; RC 202 a, b; RC 203; RC 204; RC 205; RC 222; RC 376; RC 381; RC 391; RC 392; RC 393; RC 432 a, b; RC 482; RC 483; RD 112; RD 124; RD 143; RD 144; RD 154; RD 219; RD 239; RD 398; RE 123; RE 204; RE 214; RE 230; RE 252; RE 281; RE 344; RE 345; RF 6; RF 145; RF 146 a, b; RF 164; RF 210; RF 226 a, b; RF 243; RM 15; RM 16
<i>Beznekr, Josef</i>	duchovní, katecheta	1879–1946	RD 108; RD 64

<i>Bibliotheca Majoris Collegii S. JESU Praga ad S. Clementem in Seriphus</i>		1749; 1741; 1748; 1746	RE 41; RF 120; RF 127; RF 129; RF 130
<i>Bibliotheca Praga Scholarum Piarum</i>		1754	RC 183
<i>Bibliotheca Seminarii Pragensis Clericarum regularium in Comune Viventium</i>			RC 304
<i>Bibliothecae Collegia Societatis JESU Glattovicensis/ Glattoviae</i>		1769; 1725; 1759; 1760; 1768	RA 117; RC 25; RF 39; RF 116 a; RF 197; RF 200
<i>Bibliothecae Collegii S. J. Ottatoviensis</i>		1759	RD 387
<i>Blaha, Amandus</i>	O[rdo] S[ancti] B[enedicti]	1717–1781	RC 62; RD 141; RD 222; RF 259 a, b, c, d, e; RA 123
<i>Bohatz, Daniel</i>		1636	RC 340
<i>Bolzer, Franciscus</i>	P[atris]	1805; 1804	RA 52; RA 66; RA 94; RA 170; RC 209; RD 439
<i>Brandlstein, Franciscus</i>	Capellanus Pardubicensis		RF 63
<i>Brscheck, Joannes</i>			RB 35
<i>Collegii Societatis JESU Kutenbergensis</i>		1771; 1755; 1766	RB 20; RC 109; RC 410 a
<i>Collegii Societatis JESU Monachii</i>		1690	RF 92
<i>Collegius Brzeznicii Societatis JESU</i>		1739	RA 60
<i>Congragationis Im[m]aculatae Conceptionis B. V. hoc tabe Conceptiae Cuttie</i>			RA 71 a, b, c
<i>Conventus S. Michaeli Pragrae</i>			RF 6
<i>Cysař/Cysarz, Joannes</i>	Capellanus Caslavici		RA 11; RC 386; RD 14; RE 80 a, b, c
<i>Czczatka, Joseph</i>	Capellanus Brundusiensis	1757; 1743	RA 24; RA 49; RA 61; RA 80; RA 84; RA 95; RA 97 a, b, c, d; RA 108; RA 111; RA 115; RA 116; RA 121 a, b; RA 148; RA 157; RA 194; RB 2; RB 6; RB 17; RB 25; RB 27; RB 105; RC 1; RC 19; RC 40; RC 51; RC 55; RC 60; RC 102; Rc 121; RC 121; RC

			134; RC 145; RC 145; RC 159; RC 161; RC 194; RC 261; RC 266; RC 276; RC 279 a, b; RC 281; RC 290; RC 301; RC 302; RC 303; RC 338; RC 375; Rc 415; RC 423; RC 472; RD 2; RD 3; RD 8; RD 16; RD 34; RD 44; RD 46; RD 65; RD 71; RD 75; RD 78; RD 83; RD 84; RD 88; RD 90 a, b; RD 91; RD 98 a, b; RD 115 a, b; RD 116 a, b; RD 118; RD 123; RD 163; RD 164; RD 169; RD 183; RD 236; RD 241; RD 272; RD 273 a, b; RD 274; RD 276; RD 287; RD 288 a, b, c, d; RD 290; RD 294; RD 297; RD 332; RD 348; RD 355; RD 397; RD 406; RD 458; RE 1; RE 10 a, b, c; RE 11; RE 13; RE 14; RE 15; RE 17; RE 38; RE 50 a, b; RE 134; RE 161; RE 165; RE 185; RE 189 a, b, c; RE 217; RF 1; RF 4; RF 11 a, b; RF 12; RF 14; RF 17; RF 18; RF 20 a, b; R F21 a, b, c; RF 37; RF 38; RF 44; RF 45; RF 53; RF 74 a, b; RF 90; RF 91 a, b; RF 97; RF 115; RF 119; RF 124; RF 125; RF 127 a, b; RF 132; RF 147; RF 155; RF 165; RF 182; RF 184; RF 198; RF 205; RF 207; RF 256 a, b, c; RF 257; RF 258 a, b
<i>Czerny, Josephus</i>	P[atris] S[ocietas] J[esu]	1739–1764	RC 154
<i>Čabaun/Czabaun/Cabaun, Antonín</i>	Capellanus Neumetelem		RA 37; RA 191; RB 3; RC 163; RC 224; RC 236; RC 386; RE 195; RE 296; RF 3; RC 89 a,

			b; RC 155; RC 186; RC 200; RD 31; RD 32
<i>de Budwais, Martinus</i>	Fr[atris] ordinis predica[torum]		RF 42
<i>Dobrowsky, Josephus</i>	Presbyterius Eccles.		RD 454
<i>Drich, Josephus</i>			RB 63
<i>Durdik, Joannes Wenceslaus</i>	Cle[ricus] Eccl[esiastico] Ca[pellanus] [?]		RC 147; RD 271; RE 2
<i>Ecclesiae Neumetelensis</i>		1772	RA 151
<i>Ecclesiam ad Parochiam Chwalinicense</i>		1680	RC 340
<i>Fettl, Adam</i>	Capella[nus] fundacionis Beraunensis	1807	RB 38; RB 49; RE 72
<i>Fikar, Čechoslav</i>		1859; 1860	RA 13
<i>Fischer, Wenzel</i>			RA 45
<i>Frantzhann, Franciscus Wenceslau</i>	Cu[r]atoris Neo Benat[kensis]		RE 2
<i>Holub, Martin</i>	P[atris]		RC 41
<i>Hospodářsko-podpůrný spolek v Dražno Újezdě</i>			RB 7
<i>Hospodsky, Jaromir</i>			RC 275
<i>Hrdliczka, Martin</i>		1744	RC 159
<i>Chlumczansky, Wenceslaus Leopoldus</i>		1830	RF 203
<i>Chmeliczek, Franciscus Joachim.</i>	Fra[tris] Melitensis Curati Picinii		RE 103
<i>Chripini/Crispini, Bartholomaeus</i>	Decanus Rokicanensis/ Horzowicz	1624–1658	RC 52; RE 7; RF 5; RF 43; RF 189; RF 201
<i>Jessera, J.</i>			RA 39; RD 416
<i>Karlik, Franciscus</i>		1869	RD 244; RM 2
<i>Kasper/Kaspar, Joseph</i>	Decanus Rokiicanensis	1817–1886	RA 85; RC 152; RC 244; RD 320; RD 333; RF 73; RF 140; RM 17; RM 18 b, c; RC 244
<i>Každý, Josephus</i>	Decanus Beraunensis	1773	RA 151; RD 166
<i>Kelsky, Joannes Antonius</i>	Curatus Herndorffensis	1721	RC 147
<i>Kherbaum, Theophilus</i>	Profe[sus] in Plassis	1747	RB 63
<i>Kchel, Adalbert</i>			RB 107 a, b
<i>Koula, Ferdinand</i>	Kaplan v Michli		RC 280
<i>Kreisinger, Joseph</i>	Děkan v Rokycanech	1851–1861	RA 41; RA 75; RA 127; RA 133; RA 158; RA 189; RB 51; RA 87; RC 85; RC 108; RC 217; RC 257; RC 373; RC 418;

			RC 430; RC 458; RD 139; RD 214; RD 281 a, b; RD 354; RD 379; RD 419; RD 430; RD 438; RE 69; RE 180; RE 250; RE 256; RF 208
<i>Krypus, Mathauss</i>	Ffararz w Spirzicznych	1582	RE 8 a, b
<i>Kubin, Joannes/Josephus[?]</i>	P[atrís]		RA 65
<i>Kulíšková, Františka</i>			RC 136
<i>Künstler/Küntzler/Kinstler, Joannes Coelestin</i>	Děkan v Rokycanech	1779–1805	RE 314; RC 256; RA 72; RB 108; RC 103; RC 106; RC 177 a, b; RC 403; RD 4; RD 18; RD 106; RD 449; RE 48 a, b, c, d; RE 125 a, b; RE 162; RF 29 a, b; RF 66; RF 89; RF 114; RF 192; RA 96; RC 259 a, b, c; RD 27; RD 130; RD 170; RD 188 a, c, d; RD 341; RD 386; RE 18; RE 19; RE 47 a, b; RF 255
<i>Kvasnička, František</i>			RC 90
<i>Ligaun, Wenceslaus</i>	Feldcaplan	1809	RA 170
<i>Mann, Karl</i>			RC 383
<i>Marziczek Benatsky, Georg Aloys</i>	Decanus Rakoniczensis	1680	RC 144
<i>Mascoti, Franciscus</i>			RD 23
<i>Monasteri Beatae Mariae Virginis in Plass</i>			RC 350
<i>Neigdl, Jan</i>			RA 16
<i>Nepomucenus, Joannes</i>			RA 120
<i>Oliva, Joannes</i>	P[atrís]	1738	RE 44 a, b, c; RF 85 a, b
<i>Pagler, Josephus</i>	Presbyterius Eccle[siae]		RC 135
<i>Panek, Franciscus</i>			RC 119
<i>Paul, Josephus (razítko)</i>			RC 198; RA 50
<i>Petera, Joannes</i>	P[atrís]	1732; 1740; 1735	RA 21 a, b; RC 338; RE 134; RE 185
<i>Pitter</i>	P[atrís]		RC 395 a, b, c, d; RD 27
<i>Placzek</i>			RA 3 a, b, c
<i>Plobner, Wenceslaus</i>	P[atrís]	1752	RA 48
<i>Pokorny, Ernest</i>	P[atrís]		RC 118 a, b
<i>Protz, Wenceslau Josephus</i>			RF 65
<i>Rauschmayer, Franciscus</i>	Eccles[iae] Boh[emicae] Klattov[iensis]		RC 235

<i>Rotter, Joannes Antonius</i>	Magister	1723	RA 117
<i>Rünner, Petrus Paulus</i>	P[atrís]		RF 202 a, b
<i>Ruppert, Andreas</i>	P[atrís]		RF 141
<i>Ruzička, Johann</i>		1702	RB 103
<i>Seitz, Joannes</i>	P[atrís]		RD 295
<i>Seminarii C. S. in comune Praga</i>		1728	RD 259
<i>Schaeffer, Franciscus</i>		1835	RC 297
<i>Scheppzt[?], Franciscus Jacobus</i>	Alumni Archi-epi[scopa]lii		RA 84
<i>Scherzer[?], Josephus</i>	Dec[anus] Brund[usiensis]	1747	RC 48
<i>Schlögr, Joannes</i>	P[atrís]		RE 268 a, b, c
<i>Schmidbersky, Samuel Heinricus</i>	Curatus Hradekensis	1726	RD 405; RF 128 a, b
<i>Schmidt, Thomae</i>	Capell[anus] Chvaleniaensis		RE 6
<i>Schmiidl, Wolfgang Joannes</i>	Administratorus Deschnensis		RF 128 a, b
<i>Schreiner, Wenceslaus</i>	Curatus Czesticensis		RC 135
<i>Schvab, Wenceslaus</i>			RA 77; RC 172
<i>Schwaiger, Johann</i>	Oberrealschüler		RA 132
<i>Sichrowsky, Wenceslaus Adalbertus</i>	Capellanus tunctemparis Proszistoenis[?]		RC 141
<i>Slunečko/Sluneczko, Joannes</i>			RA 99; RC 371; RC 400
<i>Smisek, Joannes</i>	P[atrís]		RB 16; RD 67
<i>Stamitz, Antonius Ignatius</i>		1709	RD 21
<i>Stamitz, Bernard</i>	Fratris Min[oritae] Con[ventualis]	1711	RC 415; RD 2; RD 75; RD 115 a, b; RD 287; RD 406; RF 205
<i>Staške/Stassek, Wolfgang</i>	Ord[inis] S. Pauli	1750	RC 16; RD 362 a, b
<i>Stiepanowsky, Wenceslaus Christophorus</i>	Ecclesiastico Sacerdoti	1680	RC 144
<i>Straka, Josephus</i>	Decanus Brund[usiensis]	1747	RF 36
<i>Suchy, Franciscus</i>	Děkan v Rokycanech	1831–1851	RC 473; RD 320; RD 341
<i>Swrtlik, Wenzel</i>		1817	RA 67
<i>Szala, Franciscus</i>	Budietiensis		RB 84
<i>Tichy, Joannes</i>	Capellanus Holi[censis]	1757	RA 148; RB 17; RC 134; RC 290; RC 338; RD 8; RD 116 a, b; RE 50 a, b; RE 185; RF 53; RF 155; RF 184
<i>Tichy, Wenceslaus Franciscus</i>	Curatus Holicensis		RB 105, RC 102; RC 145; RC 375; RD 34; RD 65; RD 90 a, b; RD

			236; RD 272; RD 276; RD 290; RD 355; RE 10 a, b, c; RE 11; RE 134; RE 165; RF 17; RF 18; RF 20 a, b; RF 45; RF 74 a, b; RF 90; RF 115; RF 132; RF 207; RF 258 a, b
<i>Tomandl, Josephus</i>	Parochi Chvalenicensis	1699	RF 113
<i>Vodrážková, Anna</i>			RC 8
<i>von Ritter, Johann Joseph Friedrich</i>			RA 31; RC 352; RE 9
<i>Winarz, Wenceslaus</i>	P[atris]		RA 81; RC 142
<i>Woczelka, Paulus Josephus</i>	Alumni Archiep[iscop]alis		RD 162
<i>Worzissek, Tobias</i>			RC 55
<i>Wotipka, Antonius</i>	P[atris]		RD 42
<i>Zelenka, Bartholomaeus Michaelus</i>	Sobieslawiensis	1659	RA 69; RF 132
<i>Zelenka, Wenceslaus</i>	Primarista	1742	RD 84
<i>Zunbeck[?], Joannes Nepomuc.</i>			RA 84
<i>Zvolsky/Zwolsky, František</i>	Capellanus Brundusiensis	1752; 1747	RA 167; RB 35; RB 107 a, b; RC 173; RC 367; RD 72; RD 202; RF 166; RC 141; RC 146; RC 304; RC 472; RD 259; RD 261 a, b; RD 282; RD 283; RD 289; RD 296; RD 298 a, b; RF 13; RF 72; RF 96; RF 98
<i>Živný, František</i>		1866; 1856	RA 168; RC 22; RC 28; RC 227; RC 244; RC 291; RD 178; RD 196; RD 340; RD 457; RE 82; RE 330; RF 236

6.7 Rukopisy

6.7.1 Časové zařazení, autoři

V knižním fondu rokycanského děkanství se nachází celkem 29 signatur rukopisů („RM“). Nicméně v signatuře RM 18 jsou zahrnuty tři svazky (RM 18 a; b; c), stejně jako v signatuře RM 20 (RM 20 a; b; c) a signatura RM 21 obsahuje dva svazky (RM 21 a; b). Fyzicky je tak ve fondu uloženo 34 rukopisů v časovém rozmezí od poloviny 14. do konce 19. století. Mezi nejstarší rukopisy knihovny patří tři středověké²⁶¹, ohraničené léty 1366–1400 (určeno na základě vnějších znaků a paleografického rozboru, jelikož kodexy neobsahují vročení). Nejmladší rukopisy pak spadají do padesátých až šedesátých let 19. století.²⁶²

V jedenácti případech je znám autor rukopisu²⁶³; jejich výčet uvádím v následující tabulce spolu se signaturou rukopisu.

Autor/autoři	Signatura
<i>Dupetit-Méré, Frédéric (1785–1827); Ritter von Seyfried, Ignaz (1776–1841)</i>	RM 2
<i>Falk, Antonín Xaver (1759–1804)</i>	RM 10; RM 11; RM 12
<i>Hablesreither, Johann (1777–1820)</i>	RM 15; RM 16
<i>Kasper, Josef (1817–1886)</i>	RM 17
<i>Katzer, Anton (1823–1869)</i>	RM 19
<i>Klicpera, Václav Kliment (1792–1859)</i>	RM 1
<i>Kordík, Josef (?–1822)</i>	RM 3
<i>Pohl, Josephus (1703–1778)</i>	RM 29

²⁶¹ Sign. RM 24; sign. RM 25; sign. RM 26.

²⁶² Např. sign. RM 17; sign. RM 19.

²⁶³ U zbylých 23 rukopisů je autor neznámý.

6.7.2 Obsahové složení, jazyk

Početně převládají rukopisy církevního charakteru – knihy vizitací a instalací církevních hodnostářů do úřadu;²⁶⁴ dále zpěvníky, modlitby a žehnání;²⁶⁵ breviář²⁶⁶ a misály.²⁶⁷ Další početnou skupinu tvoří výpisky a poznámky z univerzitních přednášek, jejichž tématem bylo nejčastěji kanonické právo, věrouka, teologie, filozofie, církevní historie a světová historie. U rukopisů se sign. RM 10–14 byl autorem přednášek profesor Antonín Xaver Falk (1759–1804),²⁶⁸ zápisky RM 15 a RM 16 pořídil Vojtěch Babor, v té době student v Českých Budějovicích, později farář v Čimelicích.²⁶⁹ Autorem těchto přednášek (RM 15, RM 16) byl Johann Hablesreither (1777–1820), děkan v Trhových Svinech.²⁷⁰ Pouze dvěma rukopisy je zastoupeno umění – divadlo a hudba.²⁷¹ Zbylé rukopisy pak tvoří jednotliviny – soukromá modlitební knížka sepsána pro Antonii Procházkovou;²⁷² projev a komentáře na téma včelařství sepsané k přednášce na shromáždění berounského hospodářského spolku v Cerhovicích²⁷³ a učebnice fyziky s četnými technickými perokresbami.²⁷⁴

Z této řady se svým obsahem vymyká rukopis se signaturou RM 9. Jedná se o klasifikační deník neznámého učitele z „Unterrealschule und Hauptschule“ v Rokycanech. V tomto rukopisu se také objevuje zpráva o prodeji výherních losů, které jako dobročinnou akci vyhlásilo město Plzeň, jelikož v městysu Všeruby u Kdyně (okres Domažlice) došlo v roce

²⁶⁴ Sign. RM 20 a, b; sign. RM 21 a; sign. RM 22; sign. RM 23.

²⁶⁵ Sign. RM 3; sign. RM 4; sign. RM 6; sign. RM 7; sign. RM 20 c; sign. RM 21 b; sign. RM 27; sign. RM 28.

²⁶⁶ Sign. RM 24.

²⁶⁷ Sign. RM 25; sign. RM 26.

²⁶⁸ In http://www.zisterzienserlexikon.de/wiki/Falk,_Xaver [citováno 4. 4. 2019].

²⁶⁹ PAŘÍZEK, Aleš Vincenc: *Der Schulfreund Böhmens: eine Quartalschrift für den gesamten Volksschulstand in Böhmen. Dritten Bandes erstes Heft – Dritten Bandes viertes Heft.* Prag 1819, s. 30.

²⁷⁰ SVOBODA, Rudolf: *Jan Prokop Schaaffgotsche. Život a dílo prvního českobudějovického biskupa v rámci střeoevropského duchovního a společenského milieua konce osmnáctého a počátku devatenáctého století.* České Budějovice 2007, s. 175 (nepublikovaná disertační práce).

²⁷¹ Sign. RM 1; sign. RM 2.

²⁷² Sign. RM 5, f. 2.

²⁷³ Sign. RM 17, rukopis sepsán děkanem Josefem Kasperem.

²⁷⁴ Sign. RM 19.

1852 k požáru, při kterém byl zničen tamní kostel sv. Michaela, a peníze byly vybírány na jeho rekonstrukci mimo jiné prodejem losů.

Po jazykové stránce dominuje latina, která je zastoupena u 23 kodexů. Z národních jazyků se objevuje v pěti případech němčina,²⁷⁵ v dalších pěti čeština²⁷⁶ a pouze jeden rukopis je psán francouzsky.²⁷⁷

6.7.3 Vazba

U rukopisů uložených ve fondu děkanské knihovny je nejčastější výskyt finančně nenáročné papírové vazby, a to v podobě celopapírové²⁷⁸ či kombinované²⁷⁹, jenž spočívá v ochraně ohrožených míst (hřbet a rohy desky) odolným materiálem – kůží. Popularita papírových vazeb nastala během 18. a 19. století.²⁸⁰

Dalším zastoupeným typem vazby jsou lepenkové desky potaženy hnědou kůží, kolísající od středně tmavé až po černou (obvykle se jedná o mořenou teletinu či hovězinu).²⁸¹ Tento typ vazby lze najít u šesti rukopisů; u rukopisu se signaturou RM 6 se nachází navíc polokožené pouzdro a kodexy RM 27 a RM 28 jsou doplněny o dvojici háčkových spon. Ve fondu se vyskytují i rukopisy bez vazby, vložené pouze do provizorního papírového pouzdra svázaného bavlněným provázkem.²⁸²

²⁷⁵ Sign. RM 2; sign. RM 9; sign. RM 18 b, c; sign. RM 19.

²⁷⁶ Sign. RM 1; sign. RM 3; sign. RM 4; sign. RM 7; sign. RM 17.

²⁷⁷ Sign. RM 5.

²⁷⁸ Sign. RM 1–RM 3; sign. RM 10–RM 13; sign. RM 18 a, b, c; sign. RM 19; sign. RM 21 a, b.

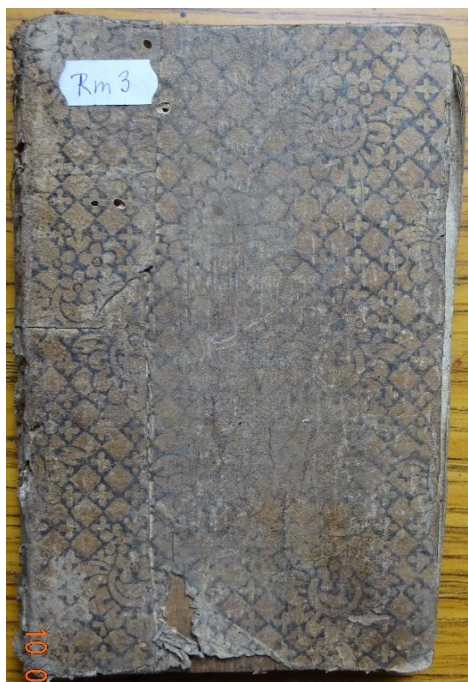
²⁷⁹ Sign. RM 4; sign. RM 7; sign. RM 9; sign. RM 15; sign. RM 16; sign. RM 20 a, b, c.

²⁸⁰ In: http://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Pap%C3%ADrov%C3%A1_vazba [citováno 4. 4. 2019].

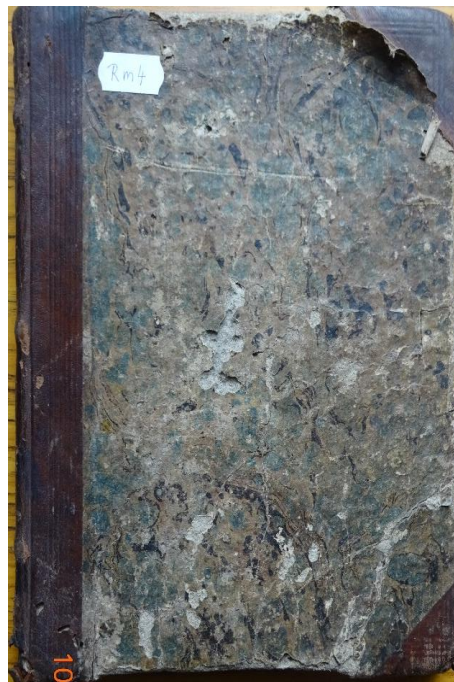
²⁸¹ OPPELTOVÁ, J.: *Farní knihovny*, s. 41.

²⁸² Sign. RM 14; sign. RM 17; sign. RM 22; sign. RM 23.

Typy vazeb

Dřevěné desky potaženy papírem (Sign. RM 3)

Lepkové desky potaženy papírem, hřbet a rohy hnědou kůží (Sign. RM 4)

Lepkové desky potaženy hnědou kůží. Desky zdobené květinovou bordurou a hřbet zloben zlatotiskem. Vlevo polokožené pouzdro, vrchní část tvořena modrým škrobovým papírem (Sign. RM 6)

Bez vazby, provizorní papírové pouzdro s provázkem (Sign. RM 14)

6.7.3.1 Vazby středověkých rukopisů

Rukopis RM 24

Vazba ze světlé kůže velkých rozměrů (55,5 x 37cm)²⁸³ je opatřena masivními dřevěnými deskami a hřbetem šitým na pět dvojitých vazů. Přední i zadní deska je opatřena kovovými nárožnicemi, středovou puklou a původně čtyřmi dírkovými sponami se zapínáním na přední desce. Deltoidní prolamované nárožnice jsou zdobené rytím. Motiv tvoří dva pávi, kteří v zobáčích drží stonek lilie. Dále jsou opatřeny šestibokými puklami, spodní nárožnice měly na spodním okraji přibližně centimetrové nožičky. Prolamovaná středová pukla má tvar kruhů a vycházejí z ní trojlisty, uprostřed má šestibokou vyvýšenou část. Na přední desce je ztracená levá horní a dolní nárožnice. Na zadní desce rovněž levá horní i dolní nárožnice a středová pukla chybí. Ze čtyř spon zůstalo torzo spony na dolním okraji.

Rukopis RM 25

Vazba ze světlé kůže velkých rozměrů (47,5 x 32,5cm)²⁸⁴ je opatřena masivními dřevěnými deskami a hřbetem šitým na šest dvojitých vazů. Přední i zadní deska opatřena kovovými nárožnicemi, středovou puklou a původně čtyřmi dírkovými sponami se zapínáním na přední desce. Deltoidní prolamované nárožnice jsou zdobené. Centrální motiv tvoří lilie zakončené vegetativním ornamentem a jsou opatřeny puklami válcového tvaru. Středová pukla je vyvedena ve tvaru šestilisté růže. Na přední desce chybí středová pukla a obě levé nárožnice. Zadní deska je zachována kompletně, vyjma všech čtyř spon.

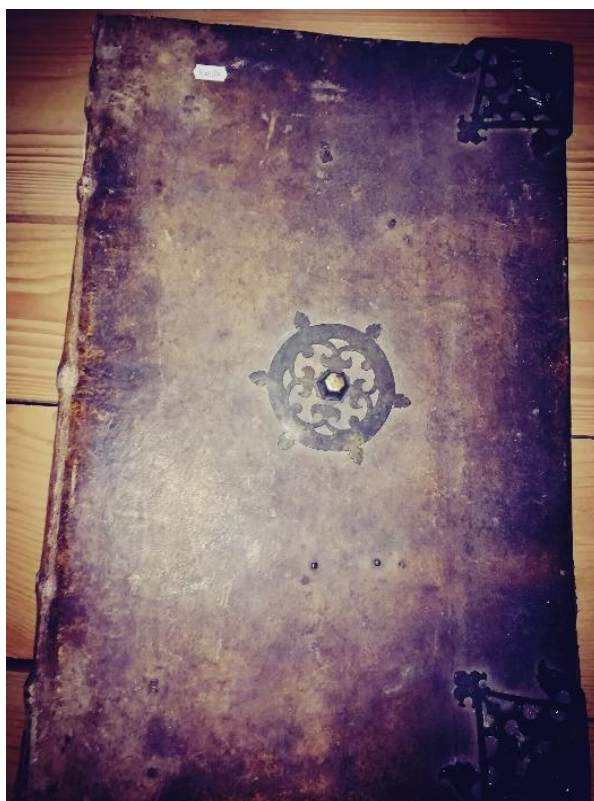
²⁸³ TOŠNEROVÁ, Marie a kol.: *Průvodce po rukopisných fondech v České republice. Díl IV. Rukopisné fondy centrálních a církevních knihoven v České republice (dále jen Průvodce)*. Praha 2004, s. 377.

²⁸⁴ TOŠNEROVÁ, M.: *Průvodce*, s. 377.

Rukopis RM 26

Vazba ze světlé kůže velkých rozměrů (46,5 x 35cm)²⁸⁵ je opatřena masivními dřevěnými deskami a hřbetem šitým na šest dvojitých vazů. Přední i zadní deska je lemována dvojitou slepotiskovou linkou a diagonálně rozdělena trojicí slepotiskových linek. Přední i zadní deska je opatřena jednoduchými kovovými nárožnicemi a pěti samostatnými puklami ve tvaru polokoulí, které jsou umístěny v rozích a středu desky. Vazba byla původně opatřena čtyřmi dírkovými sponami se zapínáním na přední desce. Na přední desce chybí levé horní i dolní pukly a nárožnice. Na zadní desce jsou obě horní pukly a nárožnice zkorodovány.

S největší pravděpodobností se jednalo u výše zmíněných kodexů o celé misály, do dnešní doby se však zachovaly pouze části „*De sanctis*“, a to jen torzálně.

Původní vazba z druhé poloviny 14. století (Sign. RM 24)

²⁸⁵ TOŠNEROVÁ, M.: *Průvodce*, s. 377.

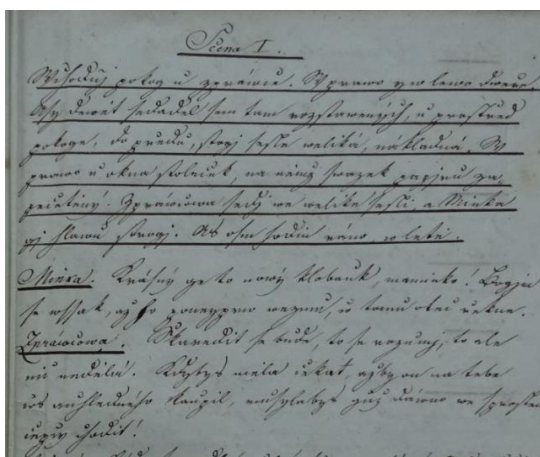
6.7.4 Písmo

Vzhledem k převaze latinského jazyka rukopisů je pochopitelné, že převládajícím typem užívaného písma je humanistické v jeho kurzivní i polokurzivní variantě. Druhým hojně se vyskytujícím písmem je novogotická kurziva (kurent) pro české a německé jazykové texty. Pro druhou polovinu 14. století, do kterého spadají tři již zmíněné rukopisy,²⁸⁶ je typická gotická kreslená minuskula.²⁸⁷ Nejméně je pak zastoupeno novogotické kreslené písmo, objevující se pouze u dvou rukopisů.

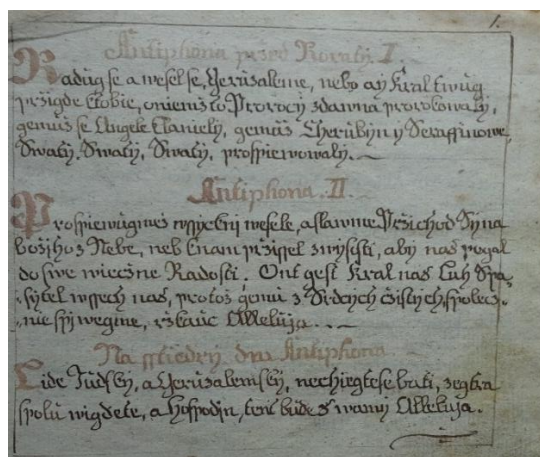
Následující tabulka zachycuje typologii písma u jednotlivých rukopisů.

Novogotická kurziva	RM 1; RM 2; RM 3; RM 9; RM 19
Novogotické kreslené písmo	RM 4; RM 7
Gotická kreslená minuskula	RM 24; RM 25; RM 26
Humanistické písmo (polokurziva, kurziva)	RM 5; RM 6; RM 10–17; RM 18 a, b, c; RM 20 a, b; RM 22; RM 23; RM 27–29

Příklady typů užitého písma

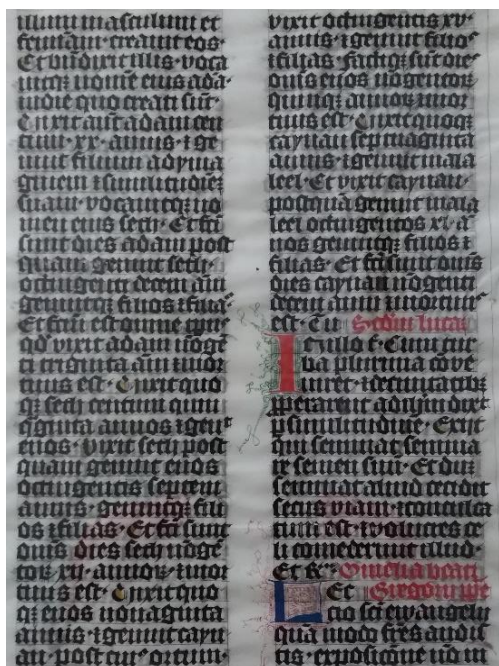
Novogotická kurziva (Sign. RM 1)

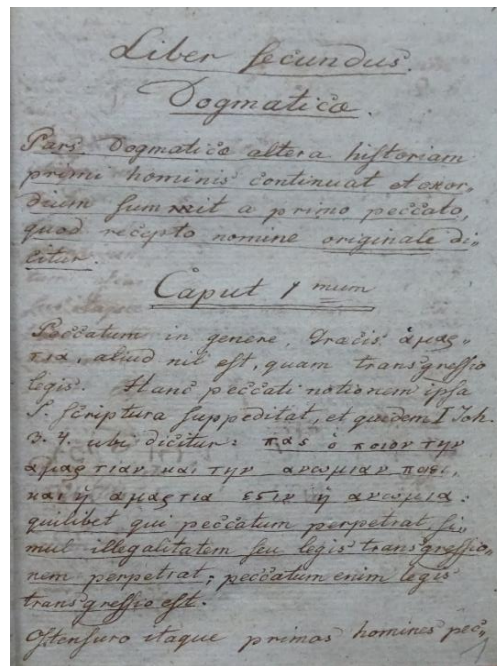
Novogotické kreslené písmo (Sign. RM 4)

²⁸⁶ Sign. RM 24; sign. RM 25; sign. RM 26.

²⁸⁷ Písmo na pomezí mezi pravidelnými a strnulými formami gotického písma a volnějším, mírně lomeným novogotickým písmem. (In: <http://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Bastarda> [citováno 3. 4. 2019]).

Gotická kreslená minuskula (Sign. RM 24)

Humanistické písmo (Sign. RM 11)

6.8 Inkunábule

6.8.1 Časové zařazení, autoři

Ve fondu knihovny se nachází celkem pět inkunábulí²⁸⁸ pod signaturami RE 7, RF 42, RF 52, RF 84 a RF 260. Nejstarší prvotisk pochází z roku 1476²⁸⁹ a nejmladším kusem je tisk, který je datován do 6. září 1497.²⁹⁰ Ve čtyřech případech je autor prvotisku uveden, jejich přehled poskytuje níže uvedená tabulka, u prvotisku se signaturou RF 52 autor uveden není.

<i>svatý Augustin (354–430)</i>	RE 7
<i>Bartolomeo Caimi (?–asi 1496)</i>	RF 42
<i>Nicolas de Lyre (1291–1340)</i>	RF 84
<i>Tomáš Akvinský (1225–1274)</i>	RF 260

²⁸⁸ Z latinského „in cunabula“ – označení tisků v plenkách či v kolébce. Tímto termínem se rozumí doba od počátků knižtisku, přibližně od roku 1447 do konce roku 1500. (In: <http://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Inkun%C3%A1bule> [citováno 5. 4. 2019]).

²⁸⁹ Sign. RF 260 (určeno na základě kolofonu, obsahujícím datum tisku).

²⁹⁰ Sign. RF 84.

6.8.2 Obsahové složení, jazyk

Obsahově jsou inkunábule zaměřeny čistě na náboženskou tematiku, příkladem je spis o náboženství a víře, breviář, kritické vydání části bible s rozsáhlými poznámkami Mikuláše z Lyry nebo komentáře ke čtyřem evangeliím. Jazykem všech prvotisků, vzhledem k jejich charakteru, je latina.

6.8.3 Vazba

Převládajícím typem vazby je vazba gotická,²⁹¹ použitá u prvotisků RE 7, RF 42, RF 52 a RF 84. Inkunábule se signaturou RF 260 je dochována bez vazby, knižní blok je přesto uložen v ochranné krabici zhotovené v první polovině 20. století. Avšak i v tomto případě lze předpokládat gotický charakter původní vazby na základě torzálně dochovaného pozůstatku hřbetu knihy.

Typy vazeb

Pozdně gotická vazba (Sign. RF 84)

Ochranná krabice z 20. století (Sign RF 260)

²⁹¹ Charakteristickým prvkem je masivní knižní korpus vložený mezi silné desky (obvykle 5–10 mm) z dubového, později bukového dřeva. Jako pokrývka desek se uplatňovala světle hnědá useň, či jelenicové a skopovicové semíše. Tento materiál však v 15. století rychle ustoupil tmavě hnědým tříslučinným usním, především teletinám. Dalším znakem bylo masivní a bohatě zdobené kování. Desky chránily pukly a později nárožní a středové kování. (In: http://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Gotick%C3%A1_vazba [citováno 7. 4. 2019]).

6.9 Prvotisk RF 84

*Opus Biblie illustratum concordantijs vtriusque testamenti vncum postillis venerandi viri ordinis minorum fratris Nicolai de Lyra [Quarta pars]*²⁹²

Jedná se o prvotisk obsahující čtvrtý díl slavného vydání bible v latině s rozsáhlými poznámky Mikuláše z Lyry (1291–1340).²⁹³ Zahrnuje celý Nový zákon, k tomu je přidán traktát Mikuláše z Lyry nazvaný *Disputatio contra perfidiam Judeorum* – hebraistický spis zaměřený proti Židům.²⁹⁴ Prvotisk byl vydán 6. září 1497 v dnešním Norimberku u tehdy slavného tiskaře Antona Kobergera (1440–1513), který rozpoznal potenciál knihtisku a jako jeden z prvních sloučil tiskařské řemeslo s nakladatelskou a knihkupeckou činností (byl činný v letech 1471?–1504).²⁹⁵ Vazba je dobová, pozdně gotická, a dobře zachovalá. Je zdobena rámovou kompozicí se slepotiskem. Na obou deskách jsou použity motivy plných růží, jednorozce a figurální motiv svěťice. Vazba byla opatřena dvěma háčkovými sponami, které jsou dochovány zčásti. Na zpevnění hřbetu bylo použito dvou slepovaných listů velmi jemného pergamenu obsahujícího zlomek breviáře psaného gotickou minuskulou z přelomu 14. – 15. století. Na přední ořízce je hnědou křídou napsáno „s[ecun]da PARS“.

Prvotisk obsahuje četné čtenářské poznámky – na f. 1r jsou zaznamenány historické poznatky z let 1525–1529 obsahující informace o bojích v Uhrách proti Turkům, včetně poznámky o úmrtí Ludvíka Jagellonského v bitvě u Moháče, a informace o korunovaci Ferdinanda I. na českého krále. V textu se také objevují drobné komentáře týkající se obsahu tisku a na odlepeném zadním přideštlí jsou české zápisky hospodářského a medicínského charakteru.

²⁹² Sign. RF 84 DE LYRE, Nicolas: *Opus Biblie illustratum concordantijs vtriusque testamenti vncum postillis venerandi viri ordinis minorum fratris Nicolai de Lyra, Quarta pars*. Nuremberge 1497.

²⁹³ Minorita, biblický teolog a provinciál řádu pro Burgundsko (In: <https://biblio.hiu.cas.cz/authorities/152227> [citováno 8. 4. 2019]).

²⁹⁴ LUKŠOVÁ, Zuzana: *Prology Mikuláše z Lyry k jeho Postille litteralis*. Brno 2012, s. 7 (nepublikovaná magisterská diplomová práce).

²⁹⁵ In: http://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Anton_Koberger_st. [citováno 8. 4. 2019].

6.10 Konvolut RF 42

*Confessionale sive interrogatorium. Add Interrogationes faciende infirmo morienti*²⁹⁶

Ve fondu rokycanské děkanské knihovny je uložen unikátní kvartový svazek se signaturou RF 42. Jedná se o rozsáhlý konvolut rukopisů, ve kterém je zařazen prvotisk minority jménem Bartolomeo Caimi (?–1496?) – *Confessionale sive interrogatorium. Add: Interrogationes faciende infirmo morienti*, vydaný v Heidelbergu roku 1485 u tiskaře Heinricha Knoblochtera (1445?–1501?). Svazek obsahuje rukopisy – kázání neznámého duchovního označeného siglou „A“ působícího v Praze; dále tematický rejstřík k biblickým knihám; několik kázání o Panně Marii a komentář k pasáži z evangelia svatého Lukáše, který popisuje zvěstování Panně Marii. Tyto části jsou psány každá jinou rukou, celý rukopis také provází výpisky z bible jiných autorů, koncipovaných jako poznámky pro kázání na různé svátky církevního roku, kde převažují svátky mariánské. Tato písařská ruka pravděpodobně celý konvolut uspořádala a nechala svázat. Je pravděpodobné, že se jedná o dominikána Martina z Budějovic zmíněného v nejstarší z vlastnických poznámek na f. 1r „Ista liber est domini Martini de Budwais fr[atris] ordinis predica[torum]“ (psáno gotickou minuskulou). Jako zadního přideští bylo použito pergamenového listu se zlomkem staršího rukopisného žaltáře (psán gotickou minuskulou), ve kterém je dochována třílinková chorální notace a ornamentální iniciála C. Na předním přideští se nachází poznámky k platům z blíže neurčené farnosti. Dalším známým vlastníkem byl děkan Šebestián Bartoloměj Kryšpín, díky němuž se konvolut pravděpodobně roku 1624 dostal do Rokycan.

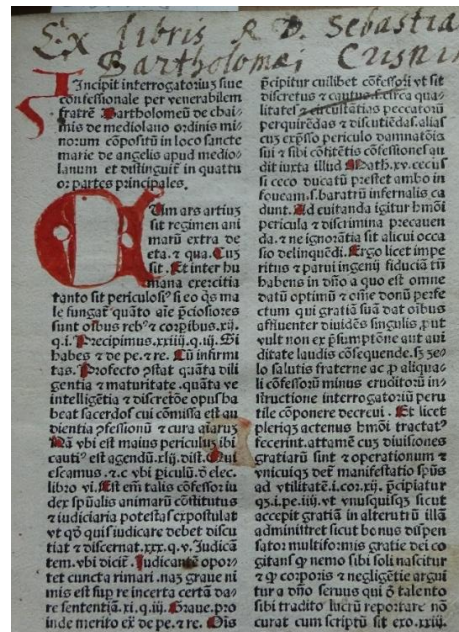
Vazba je původní, pozdně gotická, potažená světlou kůží a zdobena kombinací řezby v kůži a slepotisku. Na deskách je použita bordura,²⁹⁷ která je zdobena jednotlivými

²⁹⁶ Sign. RF 42 CAIMI, Bartolomeo: *Confessionale sive interrogatorium. Add Interrogationes faciende infirmo morienti*. Heidelberg 1485.

²⁹⁷ Bordura je výzdoba okrajů stránek (nejčastější rostlinný ornament) obklopující písmo a vyplňující prostor mezi sloupci textu. In: [http://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Bordura_\(bordurov%C3%A1_iluminace\)](http://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Bordura_(bordurov%C3%A1_iluminace)) [citováno 8. 4. 2019].

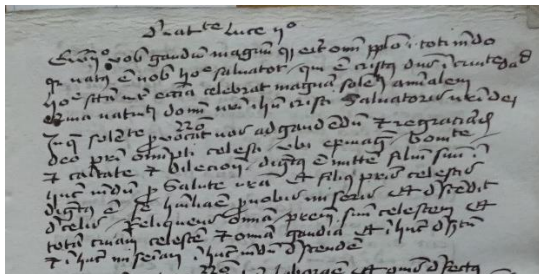
slepotiskovými kolky s motivem orlice. Prostřední pole desek je kosmomřezované a vyplněno kolky s motivem růže a kříží s vloženými srdčitými listy a rozvilinou.²⁹⁸

Vazba, incipit a příklad vloženého rukopisu v konvolutu RF 42

Pozdně gotická vazba konvolutu (Sign. RF 42)

Incipit prvotisku, nad tím vlastnická poznámka „Ex libris R. D. Sebastiani Bartholomaei Crispini – Z knih rokycanského děkana Šebestiána Bartoloměje Kryšpína“ (Sign. RF 42)

Příklad vloženého rukopisu v konvolutu se signaturou RF 42

²⁹⁸ Rozvilina je vegetativní ornament, jehož základ tvoří plošně pojatý list, květ, plod, úponek nebo větev (akant, bodlák, břechťan, chmel, kopretina, růže, vinná réva aj.). In: <http://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Rozvilina> [citováno 8. 4. 2019].

7 Závěr

Doposud nebyla projevna zvýšená snaha o zpracování děkanských (vikariátních) knihoven v západočeském regionu. Jako jedna z příčin se může jevit jistá dekadence zbožnosti v plzeňské diecézi, která v nedaleké minulosti bojovala s nedostatkem duchovních správců. Tento problém diecéze řešila následnou integrací farností. Lze doufat, že se uskuteční alespoň intence o svezení všech farních knihoven do depozitů premonstrátského kláštera Teplá, jenž zajistí jejich bezpečné umístění.

Přes veškeré úsilí o zdárné zpracování historie děkanské knihovny v Rokycanech se v jejím vývoji a dějinách vyskytuje nemálo nevyřešených problémů. Jedním z nich je část knižního celku patřící kaplanu Josefu Čečatkovi, o kterém není doposud nic známo. Z archivního materiálu v podobě testamentu se dovídáme pouze datum úmrtí (1761) a přehled o jeho majetku, což jsou informace důležité, ale neposkytují údaje o jeho životě a působení v Brandýse nad Labem a rovněž ani to, jak se jeho knihovna dostala až do Rokycan. Tento problém bude možná zodpovězen až po zpracování drobných církevních fondů v tamní oblasti, které by mohly obsahovat relevantní dokumenty, a po důkladném studiu regionální literatury. Lepší pochopení problematiky církevních knihoven v plzeňské diecézi bude možné až po zpracování všech fondů knihoven, jak úplných celků, tak i těch torzálně dochovaných. Komplexní přehled může pak přinést zajímavá zjištění. Možností však také je, že i nadále zůstanou opomíjeny.

V současné době byly alespoň zpracovány dva ucelené knižní celky děkanských knihoven Stříbro a Rokycany. Díky tomu si lze udělat obecný vhled do obsahu těchto knihoven. V rokycanské knihovně se nachází 29 rukopisů, 5 prvotisků, 924 starých tisků a 1155 tisků vydaných po roce 1800. Dominantním jazykem je němčina, druhým početně zastoupeným jazykem je latina a třetím je pak čeština. Objevují se i jazyky méně obvyklé, jako francouzština,

italština, řečtina a unikátní výjimku tvoří jazyk Lužických Srbů. Nejstarší knihy ve fondu představují tři středověké rukopisy datované do let 1366-1400, nejmladším tiskem je pak kniha z roku 1946. Nejvíce vydaných děl pochází z německé proveniencce, ve které dominuje město Augsburg. Obsahově převažují náboženská témata, značnou část tvoří také světská díla, mezi která patří historie, filozofie, přírodopisná a zeměpisná díla.

Zajímavou stránkou knih je jejich grafické provedení a ojediněle i vazba. Unikátní povrch tvoří u tisku z roku 1715, kdy se jedná se o typ soukromé vazby českého šlechtice a fundátora umění Františka Antonína hraběte Šporka. Zajímavě ztvárněná je také renesanční vazba u díla z roku 1568, u které jsou použity figurální motivy s proroky a sentencemi. Ve vybavení tisku se vyskytují formy grafické techniky v podobě dřevořezu, který je tiskem z výšky a tvoří častou formu výzdoby. Četně byl využíván pro tvorbu signetu, což je grafická značka tiskaře, popř. nakladatele. Nákladnější metoda tisku ve formě mědirytiny (tisk z hloubky) se nachází v podobě frontispisu či celostránkových mědirytin doplňující text.

Výše uvedené a další důležité údaje byly zaznamenány v programu Access, který je využíván Katedrou historie Univerzity Palackého v Olomouci pro katalogizaci starých a vzácných tisků. Věřím, že zpřístupnění fondu pomocí vytvořeného katalogu rozšíří zájem o staré a vzácné tisky, potažmo o farní knihovny jako celku, nejen u zájemců o církevní historii, ale i širšího okruhu badatelů. Tyto fondy totiž tvoří hodnotné umělecké a především historické památky.

8 Seznam pramenů a literatury

8.1 Prameny

Knihovna Národního muzea v Praze, sign. VIII.F.69, fol. 61r. [online], dostupné z: https://images.manuscriptorium.com/loris/AIPDIG-NMP_VIII_F_69_2NZEPX1-cs/ID0061R/full/full/0/default.jpg [citováno 25. 3. 2019].

KÜNSTLER, Johann Coelestin: *Liber Memorabilium Ecclesiae, Capellarumq[ue] Rokicanensium* – Pamětní kniha děkanství (zprístupněno na CD – digitální kopie pro vědecké účely).

NA Praha, Archiv pražského arcibiskupství díl I., (1397–1820), inv. č. 4334, sig. E 17/1–10, kart. č. 3058, spis Josef Czechatka (1761, 31. 12.).

NA Praha, Archiv pražského arcibiskupství díl I., (1397–1820), inv. č. 4336, sig. E 17/1–10, kart. č. 3064, spis Šebestián Tomandl (1763).

NA Praha, Archiv pražského arcibiskupství díl I., (1397–1820), inv. č. 4352, sig. E 22/1–10, kart. č. 3168.

NA Praha, Archiv pražského arcibiskupství díl II (1800)1820–1876(1896), kart. č. 51, spis Uibersicht des Standes der Bibliotheken des Kuratklerus in der Pfarren Erzdiözes Rokitzanem Vikariats des Jahres 1829.

NA Praha, Archiv pražského arcibiskupství díl II (1800)1820–1876(1896), kart. č. 48, spis Uibersicht des Standes der Bibliotheken des Kuratklerus in der Pfarren Erzdiözes Rokitzanem Vikariats des Jahres 1830.

NA Praha, Archiv pražského arcibiskupství díl II (1800)1820–1876(1896), kart. č. 48, spis Uibersicht des Standes der Bibliotheken des Kuratklerus in der Pfarren Erzdiözes Rokitzanem Vikariats des Jahres 1832.

NA Praha, Archiv pražského arcibiskupství díl II (1800)1820–1876(1896), kart. č. 48, spis
Übersicht des Standes der Bibliotheken des Kuratklerus in der Pfarren Erzdiözes Rokitzanem
Vikariats des Jahres 1835.

NA Praha, Archiv pražského arcibiskupství díl II (1800)1820–1876(1896), kart. č. 55, spis
Übersicht des Standes der Vikariat=und Pfarrbibliotheken der Seelsorger Geistlichkeit in der
Prager Erzdiözese für den Jahren 1836, 1837, 1838.

NA Praha, Archiv pražského arcibiskupství díl II (1800)1820–1876(1896), kart. č. 55, spis
Übersicht des Standes der Vikariat=und Pfarrbibliotheken der Seelsorger Geistlichkeit in der
Prager Erzdiözese für den Jahren 1839, 1840, 1841.

SOkA Rokycany, Archiv města Rokycany III. oddělení, inv. č. 4857, kart. č. 268.

SOkA Rokycany, Děkanský úřad Rokycany I., bez inv. č., kart. č. 3.

8.1.1 Tištěné prameny

Catalogus universi cleri Archidioecese Pragensis tum Saecularis, tum Regularis sub glorioso regimine, 1839–1859, 1861–1868, 1870, 1873–1879, 1882–1884, 1886–1892, 1901, 1903–1909, 1911–1913, 1932, 1936–1938, 1948.

DOBROVSKÝ, Josef: *Bibliothekarische Nachrichten. Von einer alten Klosterbibliothek. Böhmisches Literatur auf das Jahr 1779*. Prag 1779, Bd. 1, s. 279–290.

HORČICE, Josef Prokop: *Poslaupnost kapitolnjch děkanů při neystarozitněgšjm kollegiátnjm kostele SS. Kosmy a Damiána w Staré Boleslawi*. Časopis pro katolické duchovenstvo, 1841, č. 14, sv. 1, s. 139–144.

PAŘÍZEK, Aleš Vincenc: *Der Schulfreund Böhmens: eine Quartalschrift für den gesammten Volksschulstand in Böhmen. Dritten Bandes erstes Heft – Dritten Bandes viertes Heft.* Prag 1819.

WINTER, Zikmund: *Život církevní v Čechách. Kulturně-historický obraz z XV. a XVI. Století. Svazek první.* Praha 1895.

8.1.2 Edice pramenů

FRIEDRICH, Gustav: *Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae.* Praha 1904.

8.2 Literatura

BARTOŠ, František Michálek: *Soupis rukopisů Národního musea v Praze, II. díl*. Praha 1927.

BOUBÍN, Jaroslav – ZACHOVÁ, Jana: *Žaloby katolíků na Mistra Jana z Rokycan*. Rokycany 1997.

BUBEN, Milan M.: *Encyklopedie řádů, kongregací a řeholních společností katolické církve v českých zemích. II. díl, I. svazek: Řeholní kanovníci*. Praha 2003.

CINKEOVÁ, Jana: *Představitelé katolické církve v Rokycanech v letech 1734–2014*. Plzeň 2015 (nepublikovaná diplomová práce).

DOKOUPIL, Vladislav: *Soupis rukopisů mikulovské dietrichsteinské knihovny. Soupis rukopisných fondů Universitní knihovny v Brně*. Praha 1968.

GLONEK, Jiří – KRUŠINSKÝ, Rostislav: *Jazyk a řeč knižních vazeb z hlediska majitele. Sbírká Ferdinanda Hoffmana z Grünpühelu ve Vědecké knihovně v Olomouci*. In: RADIMSKÁ, Jitka (ed.): *Jazyk a řeč knihy. K výzkumu zámeckých, měšťanských a církevních knihoven*. České Budějovice 2009, s. 481–500.

HALENKOVÁ, Blanka: *Historie města*. [online], dostupné z: <https://www.rokycany.cz/historie-mesta/d-856427/p1=33779> [citováno 26. 3. 2019].

HAVLOVÁ, Jana: *Desky z oltáře z Rokycan v kontextu středoevropského malířství*. Brno 2006 (nepublikovaná diplomová práce).

HLAVÁČEK, Ivan: *Knihy a knihovny v českém středověku (Studie k jejich dějinám do husitství)*. Praha 2005.

HLEDÍKOVÁ, Zdeňka: *Svět české středověké církve*. Praha 2010.

HOFMAN, Karel: *Kostel Panny Marie Sněžné v Rokycanech*. Rokycany 1991.

HOFMAN, Karel: *Nejstarší rokycanská knihovna*. In: *Minulostí Rokycanska*, č. 3 říjen 1995, s. 23–42.

HRACHOVÁ, Hana – BOREK, David a kol.: *Rokycany*. Praha 2011.

HRACHOVÁ, Hana – ŠPICL, Slavomír: *Rokycany 1110–2010*. Rokycany 2010.

JANÁK, Jan – HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – DOBEŠ, Jan: *Dějiny správy v českých zemích od počátků státu po současnost*. Praha 2005.

KADLEC, Karel: *Z archivu děkanství v Rokycanech*. *Věstník společnosti sv. Cyrila a Metoděje*, 12, 1931, s. 57–59.

KUČA, Karel: *Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. VI. díl*. Praha 2004.

KUKÁNOVÁ, Zlataše: *Zprávy o stavu far pražské arcidiecéze z roku 1650*. In: *Paginae historiae: Sborník Státního ústředního archivu v Praze*, 2, 1994, s. 5–26.

KYSUČAN, Lubor: *Listiny krále Jana Lucemburského v Archivu města Olomouce (1314–1331)*. [online], dostupné z: <https://archivy.olomouc.eu/archivy/detail-archivalie/22190> [citováno 29. 3. 2019]).

LIFKA, Bohumír: *Exlibris a supralibros v českých korunních zemích v letech 1000 až 1900*. Praha 1982.

LUKŠOVÁ, Zuzana: *Prology Mikuláše z Lyry k jeho Postille litteralis*. Brno 2012 (nepublikovaná diplomová práce).

MAKAJ, Tomáš – PROKŮPEK, Petr: *Rokycany a okolí v obrazech*. Hostivice 2018.

MARTÍNEK, Radek – OPPELTOVÁ, Jana a kol.: *Záchrana a inventarizace drobných církevních fondů. Archiválie, knihy, notový materiál a liturgické textilie*. Olomouc 2008.

MAÝROVÁ, Kateřina: *Hudební prameny literátského bratrstva v Rokycanech ze XVI. a začátku XVII. století*. Praha 1980 (nepublikovaná diplomová práce).

MIKULEC, Jiří: *BRUS z Mohelnice Antonín 13. 2. 1518 – 27. 8. 1580*. [online], dostupné z: http://biography.hiu.cas.cz/Personal/index.php/BRUS_z_Mohelnice_Anton%C3%ADn_13.2.1518-27.8.1580 [citováno 25. 6. 2019].

OPPELTOVÁ, Jana – SLAVÍKOVÁ, Věra: *Zapomenuté bibliotéky ve věku rozumu. Farní, děkanské a vikariátní knihovny východní části královehradecké diecéze*. Nepublikováno.

OPPELTOVÁ, Jana : *Historické farní knihovny. Historie, pořádání a katalogizace*. Olomouc 2014.

PODLAHA, A.: *Soupis památek historických a uměleckých v království Českém od pravěku do počátku XIX. století. IX. díl politický okres rokycanský*. Praha 1900.

PODLAHA, Antonín: *Posvátná místa království českého I. Arcidiecéze pražská, Díl 4.: Vikariát kolínský a rokycanský*. Praha 1910.

POLÍVKA, Miloslav – EBERHARD, Winfried – BAHLCKE, Joachim (ed.): *Lexikon historických míst Čech, Moravy a Slezska*. Praha 2001.

POSKOČILOVÁ, Markéta: *Dějiny a katalog historického fondu farní knihovny Žulová*. Olomouc 2014 (nepublikovaná diplomová práce).

RODR, Miroslav: *Náboženské poměry v Rokycanech v době reformační*. Rokycany 1959.

ROKYCKÝ, F. S.: *O bývalém dvorci biskupském a tvrzi v Rokycanech*. Časopis přátel starožitností československých v Praze XLVI., r. 1938, č. 4, s. 187–191.

ROŽMBERSKÝ, Petr – VAŘEKA, Pavel: *Středověké osídlení Rokycanska*. Praha 2013.

SEDLÁČEK, August: *Hrady, zámky a tvrze království českého*. Díl XIII. Praha 1998.

SEDLÁČEK, August: *Místopisný slovník historický Království českého*. Praha 1998.

STRÁNSKÝ, Václav: *Vyloupení a spálení Rokycan od Švédů roku 1639*. Plzeňsko: list pro vlastivědu západních Čech, VIII., 1926, s. 30–32.

SVĚTLÍK, Jiří: *Nejstarší rokycanské matriky*. *Minulostí Rokycanska*, r. 1974, č. 12, s. 44–47.

SVOBODA, Rudolf: *Jan Prokop Schaaffgotsche. Život a dílo prvního českobudějovického biskupa v rámci střeoevropského duchovního a společenského milieu konce osmnáctého a počátku devatenáctého století*. České Budějovice 2007 (nepublikovaná disertační práce).

ŠVÁBENSKÝ, Mojmír: *Augustiniánské kláštery. 1. díl*. Brno 1959.

TOŠNEROVÁ, Marie a kol.: *Průvodce po rukopisných fondech v České republice Díl IV. Rukopisné fondy centrálních a církevních knihoven v České republice*. Praha 2004.

VLČEK, Pavel – FOLTÝN, Dušan – SOMMER, Petr: *Encyklopedie českých klášterů*. Praha 1997.

ZAHRADNÍK, Pavel: *Klášter augustiniánů-řeholních kanovníků v Rokycanech a jeho knihovna*. In: *Bibliotheca Strahoviensis 4.–5.*, Praha 2001, s. 115–155.

8.3 Internetové zdroje

<http://provenio.net/authorities/15074?locale=de> [citováno 8. 8. 2019].

<http://provenio.net/authorities/18839?locale=en> [citováno 8. 8. 2019].

<http://provenio.net/authorities/37144> [citováno 17. 4. 2019].

<http://provenio.net/authorities/4062> [citováno 17. 4. 2019]. In:

<http://drukkers.library.uu.nl/node/59353> [citováno 17. 4. 2019].

<http://provenio.net/authorities/44149> [citováno 17. 4. 2019].

<http://provenio.net/authorities/66652> [citováno 16. 4. 2019].

<http://provenio.net/authorities/68501> [citováno 15. 4. 2019].

<http://provenio.net/authorities/69349> [citováno 15. 4. 2019].

<http://provenio.net/authorities/71747> [citováno 17. 4. 2019].

<http://www.duchcov.cz/noviny/dn0498/zhisto.htm> [citováno 8. 8. 2019].

<http://www.farnostrokycany.cz/> [citováno 1. 4. 2019]

<https://aleph.nkp.cz/F/?func=find->

[b&local_base=AUT&find_code=WRD&request=J.+Wolffische+Buchhandlung](https://aleph.nkp.cz/F/?func=find-b&local_base=AUT&find_code=WRD&request=J.+Wolffische+Buchhandlung) [citováno 16. 4. 2019].

https://aleph.nkp.cz/F/3ATNR98R46H8IMJKR44S7NSVXD6CY9GPFBKRUEMLQBPP1XCK6G-17515?func=full-set-set&set_number=144799&set_entry=000004&format=999

[citováno 16. 4. 2019].

https://aleph.nkp.cz/F/IADYHAJQPT9768RA2LQBPHHANGEPRGHPFJT8A45UV4LD9ELDK8-18680?func=full-set-set&set_number=132407&set_entry=000001&format=999

[citováno 17. 4. 2019].

<https://data.cerl.org/thesaurus/cnc00019247> [citováno 17. 4. 2019].

<https://data.cerl.org/thesaurus/cni00041935> [citováno 6. 8. 2019].

https://de.wikipedia.org/wiki/Matthias_Wesenbeck [citováno 8. 8. 2019].

<https://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/deizmus-deismus> [citováno 8. 8. 2019].

<https://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/indiferentismus-indiferentizmus> [citováno 8. 8. 2019].

<https://text.nkp.cz/sbirky/podle-typu-dokumentu/rukopisy-inkunabule-a-stare-tisky/stare-tisky>

[citováno 17. 4. 2019].

<https://web.archive.org/web/20120201043513/http://www.kkvys.cz/obrazovabr-a-portretni-galerie/40/bohupil-stasek-17unora-1886-8srpna-1948-.html> [citováno 6. 7. 2019].

<https://www.bip.cz/cs/katalog/farnosti/rokycany> [citováno 28. 3. 2019].

<https://www.catholic.org/encyclopedia/view.php?id=9336> [citováno 8. 8. 2019].

<https://www.czso.cz/documents/10180/61546986/1300721803.pdf/bcb6d91b-626f-41fd-a705-3f7a49265b4d?version=1.0> [citováno 26. 3. 2019].

https://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/D%C4%9Bdictv%C3%AD_sv._V%C3%A1clava [citováno 17. 4. 2019].

<https://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Exlibris> [citováno 8. 8. 2019].

https://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Jezuitsk%C3%A1_tisk%C3%A1rna_%E2%80%93_Praha [citováno 17. 4. 2019].

<https://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Postinkun%C3%A1bule> [citováno 17. 4. 2019].

[https://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Supralibros_\(tit%C5%A1t%C4%9Bn%C3%A1_kniha\)](https://www.encyklopedieknihy.cz/index.php/Supralibros_(tit%C5%A1t%C4%9Bn%C3%A1_kniha)) [citováno 1. 7. 2019].

https://www.evangnet.cz/cce/kazatel/1026-miroslav_rodr [citováno 1. 4. 2019].

<https://www.wissner.com/stadtlexikon-augsburg/artikel/stadtlexikon/j-wolffsche-verlagsbuchhandlung/5922> [citováno 6. 8. 2019]

9 Résumé

This bachelor diploma work deals with the history of dean library in Rokycany, which is stored in Premonstratensian monastery Teplá. The main aim of this work was creating catalogue for 2113 text units. Catalogue was created to make dean library available for further research purposes. Theoretical part contains history of Rokycany town and its deanery, constitution and development of the Dean library including analysis of the books such as language or time classification and present state.

Resümee

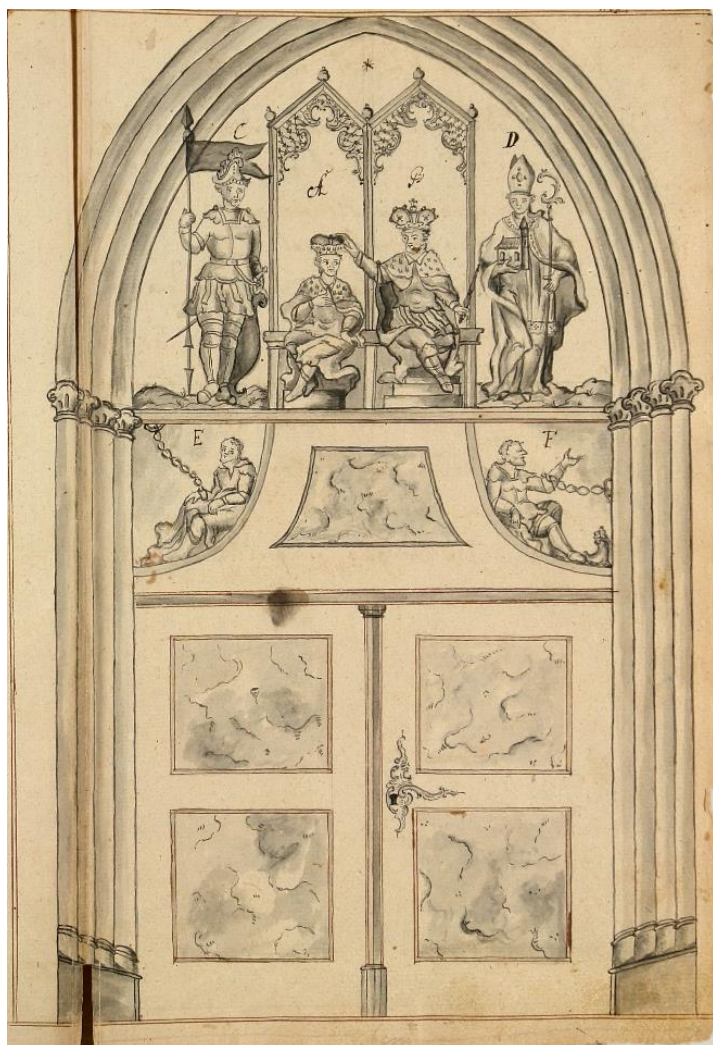
Die vorliegende Bachelorarbeit beschäftigt sich mit der Geschichte der Dekanbibliothek in Rokycany, die sich in Prämonstratenserkloster Teplá befindet. Das Ziel der Arbeit war, den Katalog für 2113 Texteinheiten zu schaffen. Dieser Katalog ermöglicht die weitere Forschung. Im theoretischen Teil wird die Geschichte der Stadt Rokycany und des Dekanats beschrieben. Dann werden auch die Entstehung und die Entwicklung der Dekanbibliothek, sowie die einzelnen Bücher analysiert. Bei der Bücher werden beispielsweise die Sprache, die zeitliche Einordnung oder der gegenwärtige Stand beschrieben.

10 Přílohy

Příloha č. 1

Původní portál kostela Panny Marie Sněžné zobrazující soud v roce 1110

Uprostřed sedící císař Jindřich V. a spolu s ním kníže Vladislav, oba s korunami na hlavách. Vlevo od něj markrabí Děpold, vpravo biskup Heřman. Pod nimi v poutech uvěznění Bořivoj II. a Václav Grojský, nejstarší syn Viprechta Grojského, německého šlechtice, a Judity, dcery Vratislava II.²⁹⁹

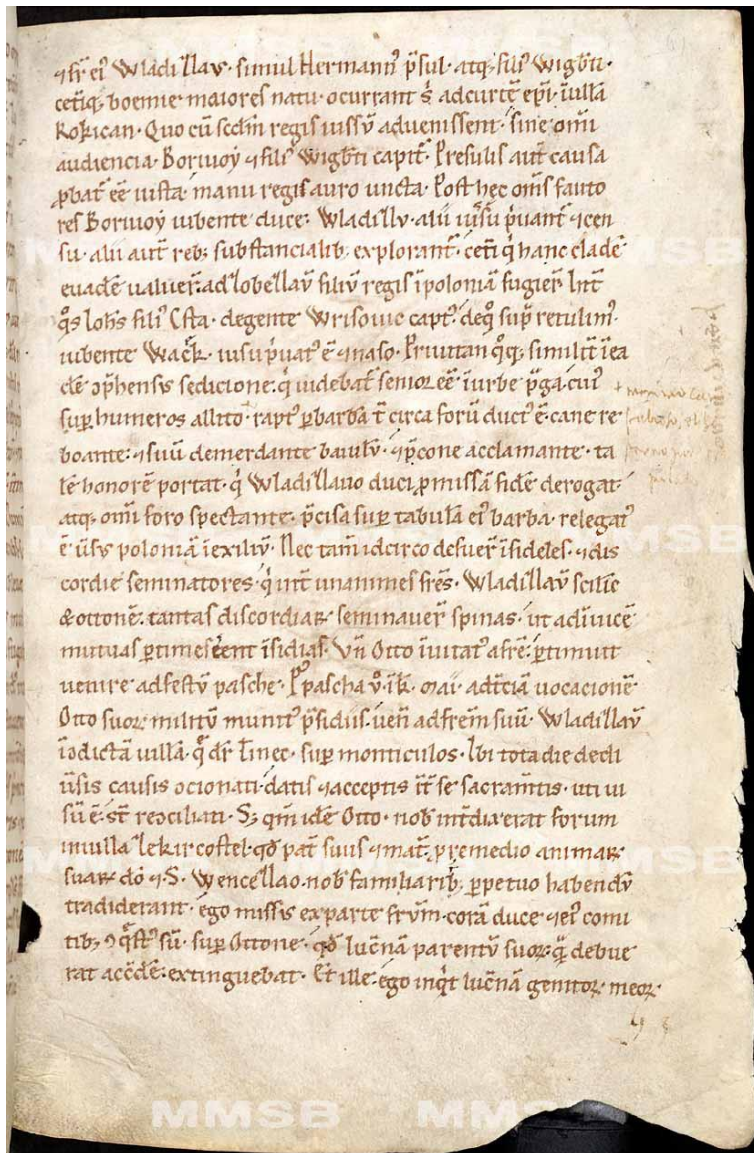
300

²⁹⁹ HRACHOVÁ, H. – BOREK, D.: *Rokycany*, s. 21.

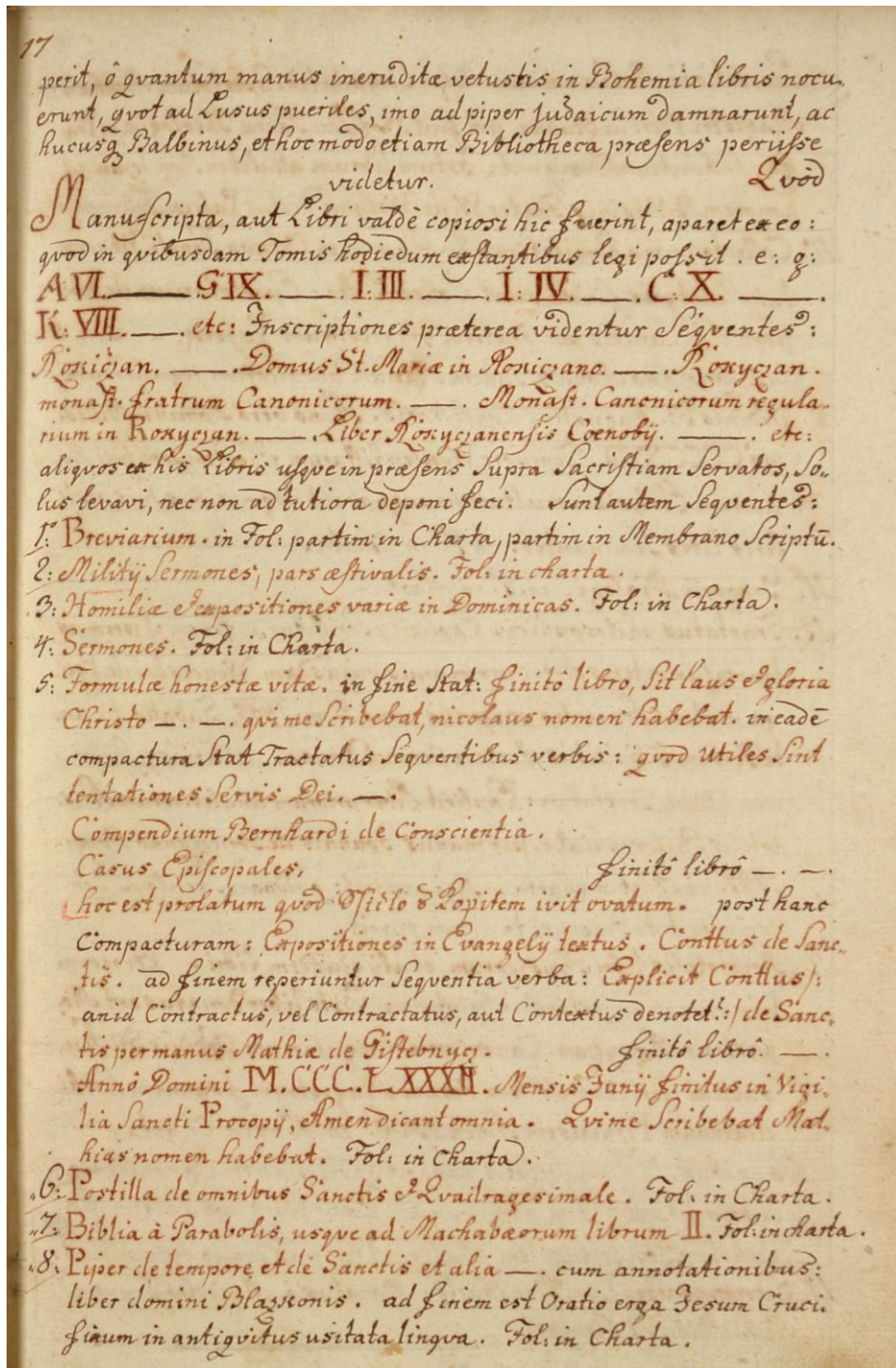
³⁰⁰ KÜNSTLER, Johann Coelestin: *Liber Memorabilium Ecclesiae, Capellarum[ue] Rokicanensium* – Pamětní kniha děkanství (dále jen *Liber Memorabilium*), folio s vyobrazením oltáře vloženo mezi f.2 a f.3 (zprístupněno na CD – digitální kopie pro vědecké účely).

Příloha č. 2

Budyšínský rukopis Kosmovy Kroniky Čechů z přelomu 12. a 13. století. V rukopise je první zmínka o Rokycanech z roku 1110 na začátku třetího řádku vlevo.

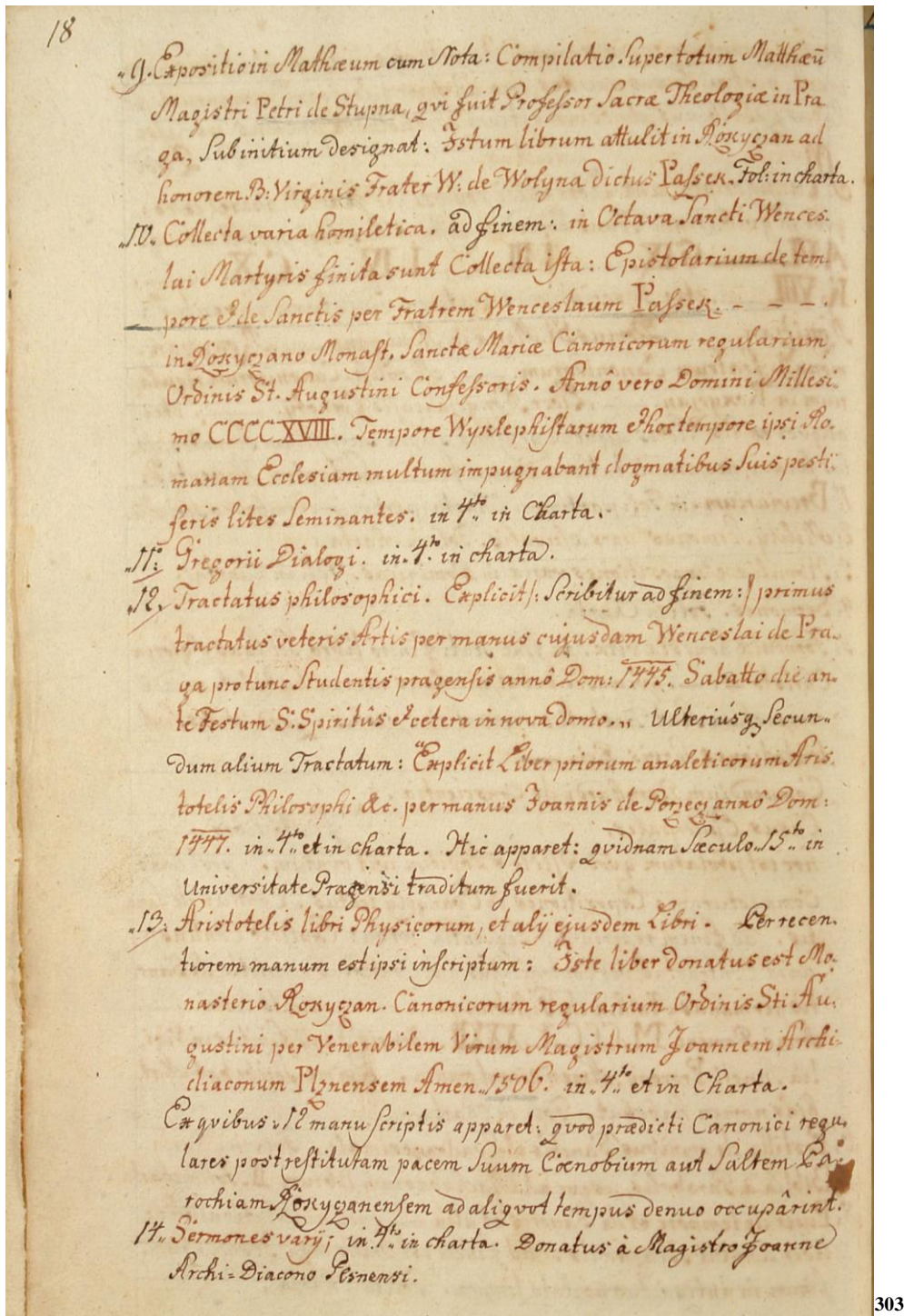

³⁰¹ Knihovna Národního muzea v Praze, sign. VIII.F.69, fol. 61r. In: https://images.manuscriptorium.com/loris/AIPDIG-NMP_VIII_F_69_2NZEPIX1-cs/ID0061R/full/full/0/default.jpg [citováno 25. 3. 2019].

302

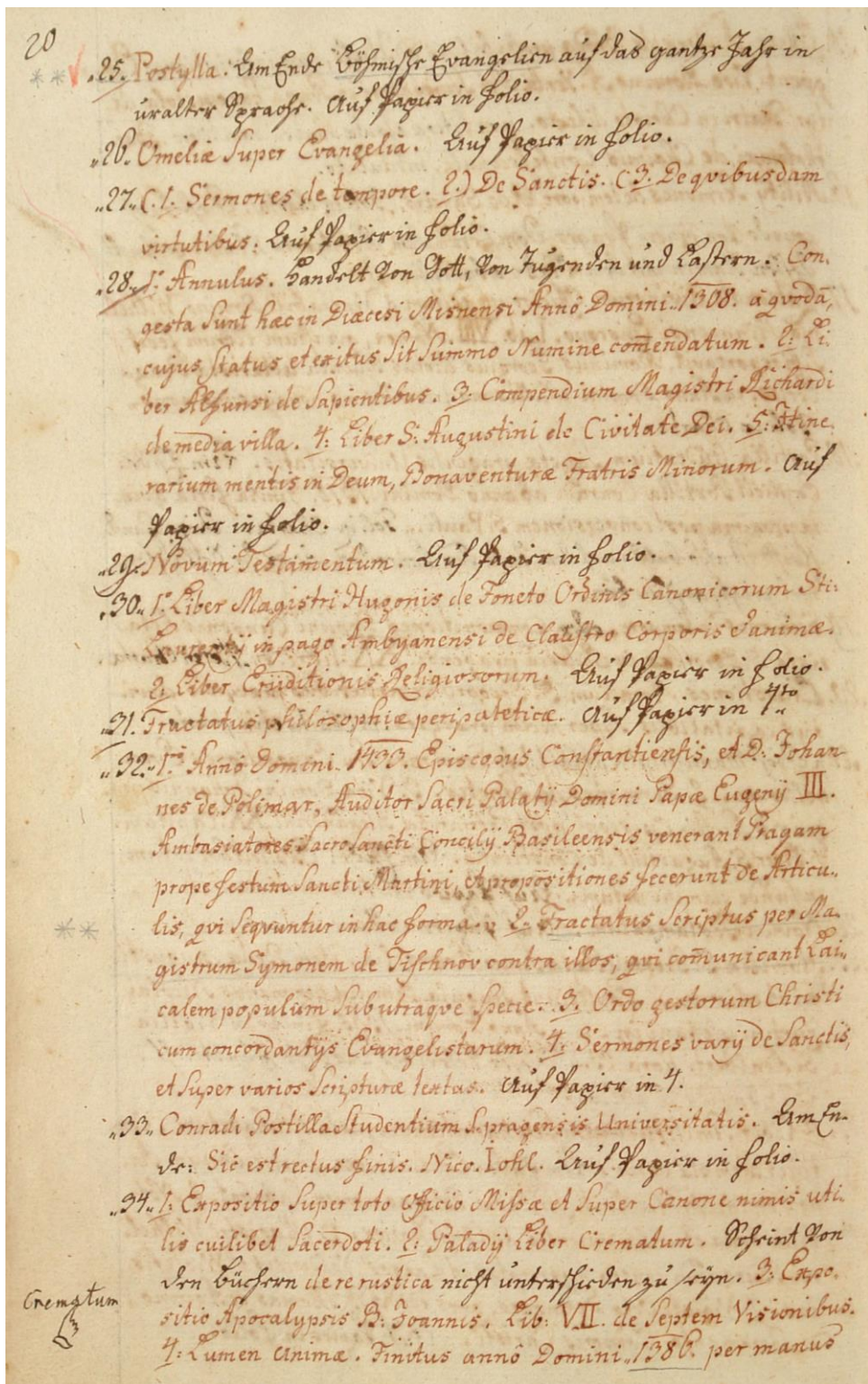
³⁰² KÜNSTLER, J. C.: *Liber Memorabilium* – Pamětní kniha děkanství, f. 17. (zpřístupněno na CD – digitální kopie pro vědecké účely).

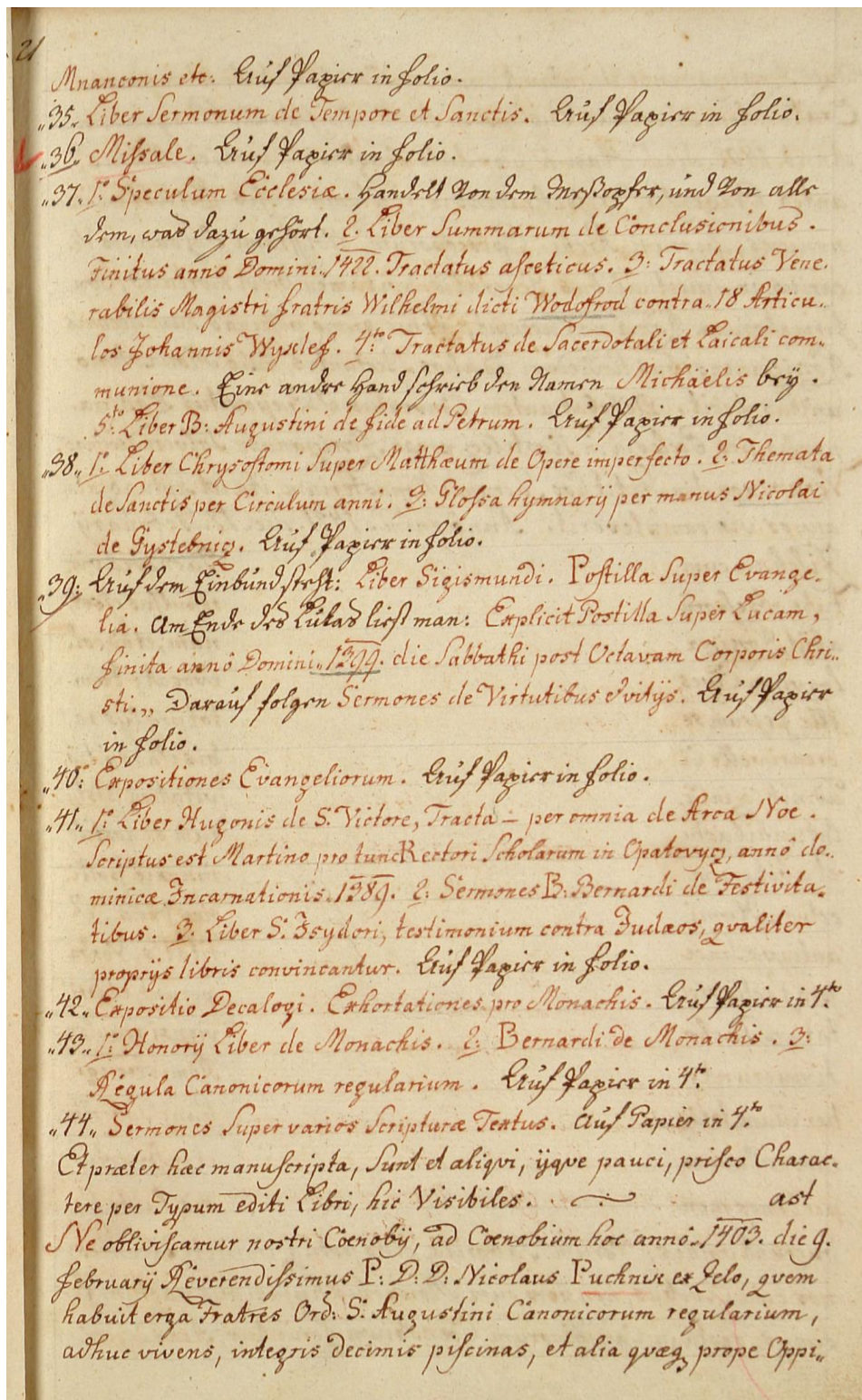
³⁰³ KÜNSTLER, J. C.: *Liber Memorabilium* – Pamětní kniha děkanství, f. 18. (zpřístupněno na CD – digitální kopie pro vědecké účely).

- 14
15. *Littera Andree de Broda probabilis ad Huss, cum inscriptione: Cloquenti Viro Domino A. Verbi Dei Seminatore in Praga haec epistola datur, Fratri in Christo dilecto. qua littere asportae sunt cuidam libro: Bartholomaei de Chaimis Confessionale, intitulado.*
16. *Militij Sermones de tempore et de Sanctis. Fol. in charta. Derselbe wird von einem Prager Dominikaner dem Politaner Kloster geschrieben, dessen Namen mit dem Blatt abgeschrieben ist.*
17. *Rationale divinarum Officiorum, editum a Venerabili Domino Wilhelmo Minaccensi Episcopo. Lib. VIII. Nomen, qui istum librum fecit, sibi reportavit, Dominus Georgius dictus Syerica altarisista Prag. Eccles. in Anno Domini Millesimo Trecentesimo nonagesimo nono. Fol. in Charta.*
18. *Postilla studentium Sanctae pragensis Universitatis. Um Ende: Explicet Postilla Conradii ab anno Domini 1378. Finita feria quinta proxima post conversionem S. Pauli. Fol. in Charta. Derselbe ist also bald nach dem Tode des Conradius, wie es die Schlusszeile zeigt, geschrieben.*
19. *Sermones de tempore, oder Communiones Domini Censuris Aeternae S. Dorotheae in Ecclesia pragensi. XX. libri. in. Hohen Charta.*
20. *Expositiones Moralium S. Gregorii, de virtutibus precipuis, de vitijis capitalibus, Super decem praecipua. in Charta et in quarto.*
21. *Dieses Manuscript enthält: 1. Sermones seu Expositiones Evangeliorum. 2. Sermones de Sanctis. 3. Vita Domini Johannis praegensis Archiepiscopi, post Patriarchae Alexandrini XX. Capitulum. 4. Liber S. Augustini de Conscientia. Um Ende: Explicet hoc totum, in funde clamari potum. Auf Papier in 4.*
22. *Novum Testamentum. Auf Papier in 4. Hohen Folio.*
23. *Homilia S. Gregorij Papa Super Evangelia. item Bedae, Augustini et aliorum. Explicunt singula Gemilia per manus Nicolai Furtini plebani in - - Anno Domini 1395. Finita in Vigilia S. Adalberti Rota. 23. Derselbe ist geschrieben aus 1395. Derselbe ist in Folio.*
24. *1. Liber Similitudinum seu narrationum iuxta Alphabetum. Continet exempla varia. Um Ende: Explicet liber Similitudinum Anno Domini 1414. Vite scribetur, Blazno nomen habebat. 2. Notabilia bona et utilia valentia ad Confessarios. 3. Magistri Wilhelmi Burgundi contra hypocristas et falsos Valdenses et Wiclefistas. 4. Vigineti Octo Sermones, quos edidit R. Thomas de Aquino, de Sacramento Corporis Christi. Auf Papier in Folio.*

³⁰⁴ KÜNSTLER, J. C.: *Liber Memorabilium* – Pamětní kniha děkanství, f. 19. (zprístupněno na CD – digitální kopie pro vědecké účely).

³⁰⁵ KÜNSTLER, J. C.: Liber Memorabilium – Pamětní kniha děkanství, f. 20. (zpřístupněno na CD – digitální kopie pro vědecké účely).

³⁰⁶KÜNSTLER, J. C.: Liber Memorabilium – Pamětní kniha děkanství, f. 21. (zpřístupněno na CD – digitální kopie pro vědecké účely).

Příloha č. 4/I.

Transliterace folia 17. (Příloha č. 3/I.), na kterém začíná výčet rukopisů augustiniánského kláštera v Rokycanech.³⁰⁷

fol. 17

1. M³⁰⁸anu=scripta, aut Libri valde[m] copiosi hic fuerint, aparet ex eo:
2. qvod in qvibusdam Tomis hodiedum exstantibus legi possit . e: g:
3. A: VI. ___ . G IX. ___ . I: III. ___ . I: IV. ___ . C: X. ___ .
4. K. VIII. ___ . etc.³⁰⁹ Inscriptiones praeterea videntur Seqventes[us]:
5. Rokiczan. ___ . Domus St. Mariae in Rokiczano. ___ . Rokyczan .
6. monast. fratrum Cononicorum. ___ . Monast. Canonicorum regula=
7. rium in Rokyczan. ___ Liber Rokyczanensis Coenobij. ___ . etc.³¹⁰
8. aliquos ex his Libris usqve in praesens Supra Sacristiam Servatos, So=
9. lus levavi, nec non ad tutiora deponi feci. Sunt autem Seqventes[us]:
10. I: Breviarium . in Fol: partim in Charta, partim in Membrano Scriptu[m].
11. 2: Militij Sermones, pars aestivalis. Fol: in charta .
12. 3: Homiliae [et] expositiones variae in Dominicas. Fol: in Charta.
13. 4: Sermones. Fol: in Charta.
14. 5: Formulae honestae vitae. in fine. Stat: finito libro, Sit laus [et] gloria
15. Christo ___ . ___ . qvi me Scribebat, nicolaus nomen habebat. in eade[m]
16. compactura Stat Tractatus Seqventibus verbis: qvod utiles Sint
17. tentationes Servis Dei. ___ .
18. Compendium Bernhardi de Conscientia.
19. Casus Episcopales. finito libro ___ . ___ .
20. hoc est prolatum qvod ssidlo s kopitem ivit ovatum. post hanc
21. Compacturam: Expositiones in Evangelij textus. Conttus de Sanc=
22. tis. ad finem reperiuntur Seqventia verba: Explicit Conttus):
23. anid Contractus, vel Contractatus, aut Contextus denotet. :) de Sanc=
24. tis per manus Mathiae de Gistebnycz. finito libro. ___ .
25. Anno Domini M. CCC. LXXXII. Mensis Junij finitus in Vioi=
26. lia Sancti Protopii, Amen dicant omnia. Qvime Scribebat Mat=
27. hius nomen habebat. Fol: in Charta.
28. 6: Postilla de omnibus Santis [et] Qvairagesimale. Fol: in Charta.
29. 7: Biblia a Parabolis, usqve ad Machabaeorum librum II. Fol: in charta.
30. 8: Piper de tempore et de Sanctis et alia ___ . cum annotationibus:
31. liber domini Blazkonis. ad fine mest Oratio erga Tesum Crusi.
32. fixum in antiqvitus usitata lingva. Fol: in Charta.

³⁰⁷ Přepis reálně začíná až na 5. řádku „Manu=scripta“, kde započíná i soupis rukopisů.

³⁰⁸ Majuskula M červeně.

³⁰⁹ Řádek 3. a 4. – majuskuly a římské číslice červeně.

³¹⁰ Řádek 5., 6. a 7. červeně.

Příloha č. 4/II.

Transliterace folia 18. (Příloha č. 3/II.).

fol. 18

1. 9. Expostio in Mathaeum cum Nota: Compilatio Supertotum Matthaeu[m]
2. Magistri Petri de Stupna, qvi suit Professor Sacrae Theologiae in Pra
3. ga, Sub initium designat: Istum librum attulit in Rokyczan ad
4. honorem B. Virginis Frater W: de Wolyna dictus Passek. Fol: in charta.
5. 10. Collecta varia homiletica. ad finem: in Octava Sancti Wences=
6. lai Martyris finita sunt Collecta ista: Epistolarium de tem=
7. pore [et] de Sanctis per Fratrem Wencelaum Passek. _ _ _ .
8. in Rokyczano Monast. Sanctae Mariae Canonicorum regularium
9. Ordinis St. Augustini Confessoris. Anno vero Domini Millesi=
10. mo CCCC. XVIII. Tempore Wyklephistarum [et] hoc tempore ipsi Ro=
11. manam Ecclesiam multum impugnabant dogmatibus Suis pesti=
12. feris lites Seminantes. in 4 [quar]to. in Charta.
13. 11. Gregorii Dialogi. in 4 [quar]to. in charta.
14. 12. Tractatus philosophici. Explicit): Scribitur ad finem :) primus
15. tractatus veteris Artis per manus eujusdam Wenceslai de Pra=
16. ga protune Studentis pragensis anno Dom: 1445. Sabatto die an=
17. te Festum S. Spiritus [et]cetera in nova domo. „ Ulteriusq[ue] Secun=
18. dũm alium Tractatum: „Explicit Liber priorum anaeticorum Aris=
19. totelis Philosophi &c. per manus Joannis de Porzecz anno Dom:
20. 1477. in „4 [quar]to“ et in charta. Hic apparet: qvidnam Saeculo „15to“ in
21. Universitate Pragensi traditum fuerit.
22. 13. Aristotelis libri Physicorum, et alij ejusdem Libri. Per recen=
23. tiorem manu mest ipsi inscriptum: Iste liber donatus est Mo=
24. nasterio Rokyczan. Canonicorum regularium Ordinis Sti. Au=
25. gustini per Venerabilem Virum Magistrum Joannem Archi=
26. cliaconum Plznensem Amen „1506. in „4 [quar]to“ et in Charta.
27. Exqvibus 12 manu scriptis apparet: qvod praedicti Canonici regu=
28. lares post restitutam pacem Suum Coenobium aut Saltem Pa=
29. rochiam Rokyczanensem ad aligvot tempus denuo occuparint.
30. 14. Sermones varij, in . 4 [quar]to“ in charta. Donatus á Magistro Joanne
31. Archi = Diacono Pesnensi.

Příloha č. 4/III.

Transliterace folia 19. (Příloha č. 3/III.).

fol. 19

1. 15. Littera Andrea de Broda probabilius ad Huss, cum inscriptione: Elo=
2. qventi Viro Domino A. Verbi Dei Seminatore in Praga haec epistola de=
3. tur, Fratri in Christo dilecto. qva literae assutae Sunt euidam libro: Bar=
4. tholomaei de Chaimis Consessionale, intitulado.
5. 16. Militij Sermones de tempore et de Sanctis. Fol: in charta. dieß Buch
6. wurde Von einem Prager domherrn dem Rokitzaner Kloster geshenckt,
7. dessen Namen mit dem Blatte abgerissen ist.
8. 17. Lationale divinatorum Officiorum, editum á Venerabili Domino Wilhel=
9. mo Minacensi Episcopo. Lib. VIII. Nomen, qvi istum Librum fecit,
10. sibi reportavit, Dominus Georgius dictus Ssyerra altarista Prag.
11. Eccles. in Anno Domini Millesimo trecentesimo nonagesimo nono=
12. Fol: in Charta.
13. 18. Postila studentium Sanctae pragensis Universitatis. Am Ende:
14. Explicit Postilla Conradi ab anno 1378. Finita feria qvin=
15. ta proxima post conversionem S. Pauli. „, Fol: in Charta. diese hand=
16. schrift ist also bald nach dem Tode des Konradus, wis es die Schlußfor=
17. mel zeige, geschreiben.
18. 19. Sermones de tempore, oder Commonitiones Domini Cunsonis Aeta
19. ristae S. Dorotheae in Ecclesia pragensi. XX. libri in „4 [quar]to“ et in Charta.
20. 20. Expostiones Moralium S. Gregorij de virtutibus praecipvis, de vi=
21. tijs capitalibus, Super decem praecepta. in Charta et in quarto.
22. 21.): dieß Manuscript enthält:) . 1: Sermones Seu Expositiones Evan=
23. geliorum. 2. Sermones de Panetis. 3. Vita Domini Johannis pra=
24. gensis Archi= Episcopi, post Patriarchae Alexandrini XX. Caputum.
25. 4. Liber S. Augustini de Conscientia. Am Ende: „Explicit hoc totum,
26. in funde damihi potum „, Auf Papier in 4.
27. 22. Novum Testamentum. Auf Papier in 4 [quar]to³¹¹ = [?] ³¹²
28. 23. Homiliae S. Gregorij Papae Super Evangelia. item Bedae, Augusti=
29. ni [et] aliorum. Expliciunt Singulae Ocmiliae per manus Nicolai
30. Zurtini plebani in _ _ _ Anno Domini 1395. finitae in Vigilia
31. S. Adalberti hora „23.“ dieser schreiber war sehr pünktlicht.
32. auf Papier in folio.
33. 24. I Liber Similitudinum Seu narrationum juxta Alphabetum. Con=
34. tinet exempla varia. Am Ende: Explicit liber Similitudinum An=
35. no Domini 1414. Qvite Seribebat, Blazko nomen habebat. 2. Nota
36. bilia bona [et] utilia valenta ad Confessarios. 3. Magistri Wilhel=
37. mi Burgundi contra hypocrytas [et] falsos Valdenses [et] Wiclefis=
38. tas. 4. Viginti Octo Sermones, qvos ededit B. Thomas de Aqvino,
39. de Sacramento Corporis Christi. Auf Papier in folio.

³¹¹ Číslice 4 přeškrtnuta.

³¹² Následují dvě slova přeškrtnuta a jsou proto špatně čitelná.

Příloha č. 4/IV.

Transliterace folia 20. (Příloha č. 3/IV.).

fol. 20

1. 25. Postylla: Am Ende Böhmische Evangelien auf das gantze Jahr
2. in uralter Sprache. Auf Papier in Folio.
3. 26. Omeliae Super Evangelia. Auf Papier in Folio.
4. 27. C. I. Sermones de tempore. 2.) De Sanctis. C3. Deqvibusdam
5. virtutibus. Auf Papier in Folio.
6. 28. Annulus. Handelt Von Gott, Von Jugenden und Lastern. Con=
7. gesta Sunt haec in Diaecesi Misnensi Anno Domini. 1308 á qvoda[m],
8. cujus Status et exitus Sit Summo Numine com[m]ndatum. 2: Li=
9. ber Alfunsi de Sapientibus. 3. Compendium Magistri Richardi
10. de media villa. 4: Liber S: Augustini de Civitate Dei. 5: Itine
11. rarium mentis in Deum, Bonaventurae Fratris Minorum. Auf
12. Papier in folio.
13. 29. Novum Testamentum. Auf Papier in Folio.
14. 30. I [prim]o Liber Magistri Hugonis de Foneto Ordinis Canonicorum Sti:
15. Laurentij in pago Ambyanensi de Clatistro Corporis danimae.
16. 2: Liber Eruditionis Religiosorum. Auf Papier in Folio.
17. 31. Tractatus philosophiae peripateticae. Auf Papier in 4 [quar]to.
18. I [prim]o. Anno domini 1433 Episcopus Constantiensis, AD: Johan
19. nes de Polimar, Auditor Sacri Palatij Domini Papae Eugenij III.
20. Ambasiatores Sacro Sancti Concilij Basileensis venerant Pragam
21. prope festum Sancti Martini, Apropositiones fecerunt de Articu=
22. lis, qvi Seqvuntur in hac forma. „ 2: Tractatus Scriptus per Ma=
23. gistrum Symonem de Tischnov contra illos, qvi com[m]unicant Lai=
24. calem populum Sub utraqve Specie. 3. Ordo gestorum Christi
25. cum concordantijs Evangelistarum. 4. Sermones varij de Sanctis,
26. et Super varios Scripturae textas. Auf Papier in 4.
27. 33. Conradi Postilla Studentium S. pragensis Universitatis. Am En=
28. de: Sie est rectus finis. Nico. Iohl. Auf Papier in Folio.
29. 34. I. Expositio Super toto Officio Missae A Super Canone nimis uti=
30. lis cuilibet Sacerdoti. 2: Paladij Liber Crematum. Scheint Von
31. den Büchern de re rustica nicht unterschieden zu seyn. 3: Expo=
32. sitio Apocalypsis B: Joannis. Lib: VII. de Septem Visionibus.
33. 4: Lumen animae. Finitus anno Domini 1386 per manus

Příloha č. 4/V.

Transliterace folia 21. (Příloha č. 3/V.).

fol. 21

1. Mnanconis etc: Auf Papier in folio.
2. „35“ Liber Sermonum de Tempore et Sanctis. Auf Papier in folio.
3. „36“ Missale. Auf Papier in folio.
4. „37“ I [prim]o Speculum Ecclesiae. Handelt Von dem Meßopfer, und Von alle
5. dem, was dazu gehört. 2. Liber Summarum de Conclusionibus.
6. Finitus anno Domini 1422. Tractatus asceticus. 3: Tractatus Vene=
7. rabilis Magistri fratris Wilhemi dicti Wodofrod contra . 18 Artic=
8. los Johannis Wyklef. 4 [quar]to: Tractatus de Sacerdotali et Laicali com=
9. munione. Eine ander hand schreib den Namen Michaelis bey.
10. 5 [quar]to: Liber B. Augustini de fide ad Petrum. Auf Papier in Folio.
11. „38“ I [primo]. Liber Chrysostomi Super Matthaem de Opere imperfecto. 2: Themata
12. de Sanctis per Circulum anni. 3: Glossa hymnarij per manus Nicolai
13. de Gystebnicz. Auf Papier in Folio.
14. „39: Auf dem Einbund steht: Liber Sigismundi. Postilla Super Evange=
15. lia. Am Ende des Lukas liest man: Explicit Postilla Super Lucam,
16. finita anno Domini . 1399. die Sabbathi post Octavam Corporis Chri=
17. sti. Darauf folgen Sermones de Virtutibus [et] vitijs. Auf Papier
18. in Folio.
19. „40: Expositiones Evangeliorum. Auf Papier in folio.
20. „41: I [prim]o. : Liber Hugonis de S. Victore, Tracta _ per omnia de Arca Noe.
21. Scriptus est Martino pro tunc Rectori Scholarum in Opatovycz, anno do=
22. miniae Incarnationis 1389. 2: Sermones B. Bernardi de Festivita=
23. tibus. 3. Liber. S: Isydori, testiomonium contra Iudaos, qvaliter
24. proprijs libris convincantur. Auf Papier in Folio.
25. „42“ Expositio Decalogi. Exhortationes pro Monachis. Auf Papier in 4 [quar]to.
26. „43“ I [prim]o. Honorij Liber de Monachis. 2: Bernardi de Monachis. 3:
27. Regula Canonicorum regularium. Auf Papier in 4 [quar]to.
28. „44“ Sermones Super varios Scripturae Textus. Auf Papier in 4 [quar]to.
29. Et praeter haec manuscripta, Sunt et aliqvi, ijqve pauci, prisco Charac.
30. tere per Typum editi Libri, hic Visibiles.³¹³

³¹³ V celém soupisu rukopisů latina psána červeně humanistickým písmem, němčina černě novogotickým písmem.

Příloha č. 5/I. – Starší inventář knihovny³¹⁴

Transliterace inventáře knihovny děkanského úřadu v Rokycanech, patrně ještě před požárem r. 1784.

O P I

N[umero]: I Divi Augustini in S. Pauli/ Epistolas per Venerabilem/ Bedam Collecta Interpretatis/ Parisiis de A[nn]o 1499. in fol

N[umero]: II Moralia B. Gregorii Papae/ Liber antiquissimus Sive An[n]o in fol

N[umero] III D Thomae Aquinatis Co=/= tinuum in Librum Evan/ geliorum de A[nn]o 1476 – / bey [?] in fol:

N[umero] IV postilla et Aditiones Authore/ Ignato, ut³¹⁵/ in Novum Testamentum³¹⁶/ Sine Prologo et/ Titulo incipit [?]³¹⁷ VII [?]³¹⁸ Mathaei cetera Sunt Lacerata[?].

N[umero]: V Epistolarum B Hieronimi/ Praesbiteri Omnes partes uno/ volumine Contente. Norin=/= bergae A[nn]o 1495.

N[umero]: VI M S. Seu Epositio³¹⁹/ Postilla Super Testamentum/ novum Nicolai de Lira de A[nn]o/ 1497. Norinbergae.

Crispini Decani N[umero]: VII Biblia La[?]³²⁰tina Antiqua/ Testamenti de A[nn]o 1³²¹

N[umero]: VIII Vocabularius Breviloquis/ unum[?] Arte Diphongandi, et Accen=/= tuandi.

³¹⁴ SOKA Rokycany, Děkanský úřad Rokycany I., bez inv. č., kart. č. 3.

³¹⁵ „ut“ přeškrtnuto.

³¹⁶ Vloženo mezi řádky.

³¹⁷ Špatně čitelné.

³¹⁸ Špatně čitelné.

³¹⁹ „M S. Seu Epositio“ přeškrtnuto.

³²⁰ První písmena slova špatně čitelná.

³²¹ „de A[nn]o 1“ přeškrtnuto.

Příloha č. 5/II. – Starší inventář knihovny

N[umero]: IX Beati Antonini Arch Epi/ florentini II Secunda Pars Su[m]mae de A[nn]o/
1485. Caeno[?]: Rokica

N[umero]: X Opus praeclarissimum d[omi]ni/ Magistri Roperti Holkot Super/
Sapientiam Salomonis Spirae/ de A[nn]o 1483.

N[umero]: XI In O[m]nes M Tullii Ciceronis/ orationes detissimorum Virorum/
enarrationes Basilea de A[nn]o³²² 1553.

N[umero]: XII Lactantii firmiani de/ divinus Institutionibus adversus/ Gentes de 1493.
Paris³²³ Venetiis.

in 4 Majori N[umero] XIII Claudii Ptolomei Alexan=/= drini Geographicae e[n]narationes/
Venetiis A[nn]o 1562.

N[umero]: XIV Sermones Magistri/ Nicolai Deniise³²⁴ de tempore/ An[no] 1510
Hagenau.

N[umero] XV Postylla Fratris Guiller=/=mi Super Evangelia Basilea/ A[nn]o 1513.

N[umero] XVI Meditationes Soliloquia, Enchiridion³²⁵ divi a/ Augustini Venetii 1484.

in 8. N[umero]: XVII de Consecrationis/ Mystico Sacrificio, [et]c[etera] Nicolai/
Vilagag[?]³²⁶none Lutetiis 1569.

³²² „de A[nn]o“ vloženo mezi „Basilea“ a „1553“.

³²³ „Paris“ přeškrtnuto.

³²⁴ Částečně přeškrtnuto a přepsáno, špatně čitelné.

³²⁵ „Soliloquia, Enchiridion“ vloženo mezi „Meditationes“ a „divi“.

³²⁶ Původní písmena přeškrtnuta, špatně čitelné.

Příloha č. 5/III. – Starší inventář knihovny

N[umero] XVIII An[n]otationes Scholasticae/ in Evangelia Authore³²⁷ Lucae Losii/
Francofurti 1556.

N[numero]: XIX Comentarius In Hesiodi Ascraeium erga³²⁸ Stephani Riccii/ Lipsiae,
1580.

N[umero]: XX Familiaria Colloqui/ Erasmi Rotterodami Coloniae/ 1533.

N[umero] XXI Sermones Divi Honorii/ Praesbiteri de Tempore et Sanctis

N[umero]: XXII Erotemata dialectices/ Philip[p]i Melanthonis Witebergae/ 1547.

N[umero] XXIII Paraphrasis in Evan[=]gelium Mathaei Erasmi/ Rotterodami
Argentorati/ de A[nn]o 1523.

N[umero]: XXIV de³²⁹ Joan[n]is Brentii,/ et Melanthonis [et]c[etera] Homiliae./ Hallae
1544.

N[umero]: XXV Sacri Dialogi Sine/ Titulo et initio. Praegae

N[umero]: XXVI An[n]otationes/ Roderici Daubravii in/ Epistolam Divi Pauli ad
Gallaton/ A[nn]o 1525.

N[umero]: XXVII Secundus tomus,/ Sacranum Concionum Leonardi/ Culmanni.
Norimbergae 1550.³³⁰

³²⁷ „Authore“ přeškrtnuto.

³²⁸ „erga“ přeškrtnuto.

³²⁹ „de“ přeškrtnuto.

³³⁰ Tento zápis psán jinou písarskou rukou (úhlednější duktus).

Příloha č. 5/IV. – Starší inventář knihovny

N[umero] XXVIII: Gramatica Philip/ Melanthonis Lūnaeburgi 1544.

N[umero]: XXIX duo Breviana Pragensia³³¹ unum/ de A[nn]o 1492. et alterum Sine
A[n]no[?]

Antiquiorum³³² Cant[.]³³³siones[sus]³³⁴/ Chorales, [?]³³⁵/ numero 50³³⁶. 40. partes.

Antiqua Manuscripta seu Libri Gotticae Scriptuis Legibiles[us] 46³³⁷ 46 numero/ partes

[?]³³⁸ Psalterium [?]³³⁹ Chori quod³⁴⁰/ in Membrano attamen/ Iam X[?]³⁴¹acerata

Inventář knihovny děkanského úřadu v Rokycanech/ (patrně ještě před požárem r. 1784)³⁴¹

³³¹ „Pragensia“ vloženo mezi slova „Breviana“ a „unum“.

³³² „iorum“ přeškrtnuto.

³³³ Původní písmeno přepsáno pravděpodobně na „a“, špatně čitelné.

³³⁴ Konec slova (pravděpodobně „nes[us]“) přeškrtnut, špatně čitelné.

³³⁵ Zbylý konec řádku přeškrtnutý, nečitelný.

³³⁶ Číslovka „50“ přeškrtnuta.

³³⁷ Původní číslo „46“ přeškrtnuto a znovu napsáno „46“.

³³⁸ Zkratka přeškrtnuta.

³³⁹ Slovo silně přeškrtnuto, nečitelné.

³⁴⁰ „quod“ přeškrtnuto.

³⁴¹ Poznámka psána tužkou, pravděpodobně členem děkanského úřadu Rokycany.

Příloha č. 6 – Mladší inventář knihovny³⁴²

Transliterace kostelního inventáře pořízeného p. Staškem 25. 7. 1937.³⁴³ Údaje uvedené v [] doplněny na základě katalogu knihovny.

Pořadové číslo	Název	Počet svazků	Místo vydání	Rok vydání	Spisovatel	Poznámka	Katalog knihovny (signatura) ³⁴⁴
	<u>Theologie I.</u> <u>Bible concordance</u>						
2. ³⁴⁵	Sacra Scriptura Veteris Testamenti	1					
3.	Bible svatá starý i nový zákon	1	v Brykci	1745			RD 342
4.	Concordanti[a]e majores	1	absque loco editio	1530			RC 340
5.	Das Neue Testament Anfang von 100 Geistl. Li[e]ndern	1	Halle	1744			RD 5
6.	Die Hl. Schrift des neuen Bundes	4	Man[n]heim	1880 ³⁴⁶	P. Bonif. Vunibald	vázané	RA 188
7.	Bible svatá	1	Praha	1863			RF 54 a
8.	Die hl. Schrift des alten in neuen Testamenten	1	Mnichov	[1839?]	Dr. Jos. Fr. Al[l]ioli		RC 307–312
9.	Bible česká, t. j. celé písmo sv. st. i nov. Zákona	1	Praha	1804			RB 83; RD 391–395; RF 40 ³⁴⁷

³⁴² SOkA Rokycany, Archiv města Rokycany III. oddělení, inv. č. 4857, kart. č. 268.

³⁴³ Msgr. ThDr. h. c. Bohumil Stašek (17. února 1886–8. srpna 1948) (In: <https://web.archive.org/web/20120201043513/http://www.kkvys.cz/obrazovabr-a-portretni-galerie/40/bohumil-stasek-17unora-1886-8srpna-1948-.html> [citováno 6. 7. 2019]).

³⁴⁴ Existence svazku/svazků v dnešní děkanské knihovně uložené v depozitáři kláštera Teplá.

³⁴⁵ Oddíl „Theologie I. Bible concordance“ začíná až pořadovým číslem 2.

³⁴⁶ Ve svazku se signaturou „RA 188“ uveden rok 1800, v inventáři knihovny pravděpodobně mylně uveden rok 1880.

³⁴⁷ Údaj z inventáře blíže neurčuje, o jaké dílo z katalogu knihovny se jedná.

10.	Písmo sv. nový zákon	1	Praha	1786	Frant. Procházka		RF 41
11.	Bible česká	1	Praha	[1857?]			RE 82[?]
12.	Bible svatá	1	Praha	1757	Car. Hladký	vázaná	RD 320; RD 354; RD 461 ³⁴⁸
13.	Bible česká st. i nov. zákona	1	Praha	1857			RE 82
14.	Bible česká st. i nov. zákona	1 [et] 2	Praha	1851			
	<u>Theologie II.</u> <u>Ascetická díla</u>						
1.	Judas der Ertz-schelm	růz. svaz.	Salzburg	1689	Abraham a Sancta Clara		RD 405
2.	Judas der Ertz-schelm	4	Salzburg	1695	Abraham a Sancta Clara		
3.	Solitudo sacra ad dies octo	1	Col. Agripp.	1715	Camillus Hectoreus translat. Heinr. Heinsberg		RE 189 a; RE 189 b; RE 189 c
4.	Přemýšlování na každý den měsíce	1	Col. Agripp.	1715	absque autore		
5.	Beata solitudo et sola beatitudo Meditationes	1	Col. Agripp.	1715	autor iqnoto		
6.	Locutio Dei ad cor religiosum	1	Ingoldstadt	1686	Daniel Pavlovský		
7.	Verba Virginis Marie	1	Ingoldstadt	1686	iqnoto		
8.	Regule congregationis B. V. Maria Max. cum instructione tyronem	1	Ingoldstadt	1686	iqnoto		
9.	Confessiones						
10.	Meditationes	1	Ingoldstadt	1686	iqnoto		

³⁴⁸ Údaj z inventáře blíže neurčuje, o jaké dílo z katalogu knihovny se jedná (všechna tři díla jsou vázaná).

11.	Mater amoris et doloris	1	Aug. Vindellicorum	1741	Ant. Ginther		RD 282
12.	Speculum amoris et doloris in corde Jesu	1	Aug. Vindellicorum	1743	Ant. Ginther		RD 296
13.	Abrahamisches Bescheid Essen	1	Wien [et] Brünn	1717	St. Abraham		
14.	Breviarium	1	Wien [et] Brünn	1717	St. Abraham		RD 57[?]
15.	Dei im[m]ortalis in corpore patientis historia	2	Agrippine	1730	Guilielm Stanihurst		RE 217
16.	Historia de Christo patiente	1	Agrippine	1659	Guilielm Stanihurst		RF 155
17.	Egitatione pio de sanguine Christi	1	Videň	1726	Ludovicus Samin		
18.	Contemptus vanitatum mundi	1	Coll. Agripp.	1724	Didaco Stella		
19.	Meditationes S. Petri de Alcantara	1	[Glacii]	[1669]	Klemens Papa IX.		RC 161
20.	Sacrum octiduum spiritualium exercitationum	1	Vratislavi	1733	[František Stivar]		RF 147
21.	Pravdy křesťanské	1	Praha	1751	Jindř. Balde		RD 106
22.	Dialogi sacri	1	Prago	1679	Seb. Castello		RF 150
23.	Pedagogi christiani	1 (druhý)	Augusto Trevirom	1666	Philipp Doutreman		
24.	Boha nesmrtného v těle trpícího	1	Praha	1708	Vilem Stanihurst		RC 404[?]
25.	Breviarum	1					
26.	Philothea seu Introductio ad vitam devotam	1	Waldhasii	1738	Math. Martinez		RC 106
27.	Considerationes Christianae	2	Vratislav	1737	Art. Nepveu		RD 3

28.	Soliloquia cum Maria	1	Colonie	1740	Angel Fiegner		
29.	Preparatio ad S. mortem	1	Praha	1723	Jos. Prola		RD 16
30.	Semita perfectionis	1	Coll. Agripp.	1705	Jan Dirckinck		RD 73
31.	Hebdomas sancta	1	Constantio	1724	Jan Dirckinck		RD 88
32.	Vera sapientia	1	Nizza	1714	Paul Segneri		RD 68
33.	De vero judicto	1	Oppavio	1735	Salvianus epis		RD 70
34.	Officium de Jesu	1					
35.	Hebdoma sacra	1	Praha	1695	Jan Nadasi		RD 22
36.	Knížka o pokání	1	Praha	1695	Flaxii Bartol.		
37.	Thesaurus indefic. sive Actus virtutum interni	1	Praha	1683	Fr. Bourgoinci ³⁴⁹		RD 90 a
38.	Victor Christianus	1	Praha	1683	iqnot		
39.	Auszüge aus der Leidensgeschichte Jesu	1	Wien	1791	Ant. Pässmayer		RE 193
40.	Rukověť pravého nábož. Kristova	1					RD 14
41.	Der Katholik in seinem Glaube	1	Regensburg	1849	Lud. Mehler		RE 22
42.	Der Katholik in seinem Liebe in seinem Gehorsame	1	Regensburg	1850	Lud. Mehler		
43.	Der Katholik in seiner Hoffeung u[nd] in seinem Gebethe	1	Regensburg	1849	Lud. Mehler		
44.	Officia propria	1	Praha	1865	Lud. Mehler		RC 286
45.	Der Katholik in seinem Thun u[nd] Lassen	1	Regenburg	1851	Lud. Mehler		
46.	Coeleste palmetum	1	Mechliniae	1859	Wil. Nakatien		RC 20

³⁴⁹ V katalogu knihovny uveden jako autor Palma, Biagio (1577–1635).

47.	Geschichte, eine Schule der Weltsheft und Jugend	2	Brünn	1843	E. Richter		RB 104
48.	Das Vaterunser	1	Freiburg	1866			
49.	Erfahrungsseelenlehren	1	Wien	1817	J. G. Kiesewetter		RE 266
50.	Perly posvátné	1	Praha	1842	J. L. Pyrker		RA 8
51.	Das Leben Christi Noth u[nd] Hilfs-büchlein für Kranke u[nd] Sterbende	1	Praha	1797	Frz. Vinkler		
52.	Deutsches Brevier für Stiftsdamen, Klosterfrauen u[nd] jeden guten Christen	4	Heilbronn	1805			
53.	Praktisches Handbuch	1	Brünn	1787	Villaume		RF 181
54.	Geistesübungen für Priester u[nd] Kandidaten	1	Graz	1840	Dr. Al. Schlör		RC 379
55.	Von der Selbstprüfung des Christen	1	Innsbruck	1847	Alex. Fürst Hohenlohe		RD 195
56.	Breviarium Romanum perversa	1	Vindobona	1833			
57.	Früchte des Geistes Jezu	1	Wien	1830	Franz Seb. Job		RE 293
58.	Die Psalme Davids	1	Regensburg	1819			
59.	Deutsches Brevier	1		1804			
60.	Proprium Bohemiae ³⁵⁰	1					RA 92[?]
61.	Ruční kniha	1	Praha	1824	Jan Hýbl		RD 234
62.	Blüthen der Vorzeit	1	Regensburg	1851	Lud. Mehler		RA 169
63.	Erbauungsbuch für Kranke	1	Wien	1795	Andr. Reichenberger		RD 120

³⁵⁰ Pravděpodobně se jedná o dílo uvedené v katalogu knihovny pod signaturou RA 92 *Proprium festorum societatis Jesu et eorum, quae celebrantur per Bohemiam, et Moraviam adjunctis festis propriis domiciliorum soc. Jesu. Pragae*, Typis Clementinis Academicis Soc. Jesu 1764.

64.	Ehrentempel der Kathol. Geistlichen	1	Wien	1846			
65.	Evangelien, Episteln u[nd] Lectionen	1	Prag	1848			
66.	Der Katholik bei der Gnadenquelle der Kirche	1	Regensburg	1851	Lud. Mehler		
67.	Ježíš Kristus, vzor dokonalosti	1	Praha	1842	Jan Karel Škoda		RC 359
68.	Das Leben Christi (Bonaventura)	2	Wien	1836	Bonaventura		RC 204; RC 205
	<u>Theologie III.</u> <u>Kanonische Werke</u>						
1.	Nemesis ecclesiastica canonico iuris	1	Prag	1727	Eug. Vorel		RF 19
2.	Comentarius ad Justiniani iustitutionen imperatium 4 libros	1	Ingoldstadii	1731	Joh. Kess		
3.	Paratilla juris canonici	1	Coll. Agripp.	1686	Andreas Vallensis		RC 277
4.	Examen episcoporum et approbandorum ad administranda sacramenta	1	Poznanie	1735	Hieronymus Venerus de Leyva		RF 72
5.	Promptuarium iuris canonici	1	Wienne et Norimberg	1720	Joh. Olympius de Hein		
6.	Sol. Austriacus	1	Praha	1716	Ant. Naden Vencesl. Fröhlich		RF 125
7.	Fractatus Theologico Canonicus	1-9	Vratisl.	1727	Joh. Kugler		RE 157; RE 158
8.	Concilium Tridentinum	1	Col. Agripp.	1722	Aug. Barbosa		RC 423
9.	Synopsis Pirhingiana et Sanctorum Canonum	1	Aug. Vindel. et Dillinge	1695	Pirhing		RF 207

10.	Contractus ratus de sacramento		[Pragae]	[1724]	[Eugen Vorel]		RE 11
11.	Contractus Indissolibus vinculi solutio, seu matrimonii impedimentum dirimes/: vide N[umer]o 20 infra/	2 part	Praga	1748	Petrus Janovka		RA 81
12.	Ius Canonicum	1	Amsterdam	1663	Arnoldus Corvinus		RD 98 a
13.	Regula cleri	1	Prage	1748	Joanes Rozvařil		RE 9
14.	Trifolium canonico morale	1	Prage	1726	Frant. Evžen Worel		RD 297
15.	Collegium universi juris canonici	1	Salisburgi	1770	Ludov. Engel		RF 45
16.	Dissertatio juridica de probatione vocis mortue	1	Prag	[1754]	[Josef Azzoni]		RC 344
17.	Concilium Tridentium	1	Col. Agripp	1728			
18.	Comentarii in pandectas iuris civilis et codicis Iustiniani libros	1	Lugduna	1597	Math. Wesenbecius		RB 107 a
19.	Candidatus abbreviatus iurisprudentiae sacrae	1	Aug. Vindel.	1731	Vitus Pichler		RA 24
20.	Indissolubilis vinculi solutio seu Matrimonii impedimentumdicimeus/ vide /N[umer]o 11supra/ 3 Exempl.		[Pragae]	[1748]	Pet. Janovka		RA 81
21.	Comentarius in Ius Canonicum	1	Coll. Agripp	1657	Henricus Zoesi Amersfort		RF 220
22.	Quadratura circuli	1	Prage	1703	Joh. Löw		RA 95

23.	Synodus archidioeciesana Pragensis	1	Prage	1605	Sbigneus Berka		RE 242
24.	Tractatus canonisticus	1	Aug. Vind.	[1713]	Simon Karchne		RF 182
25.	Encyclo Selectarum quaestionum de iure parochorum	1	Prage	1732	Joh. Schweller		RD 202
26.	De iure dispensationum matrimonialium	1	Prage	1733	Joan Plazer		
27.	Paralitta quaestionum de Iure cleri	1	Prage	1729	Joh. Walter		
28.	Quaestiones et resolutiones de sponsalibus	1	Prage	1735	Celsus Fröhlich		
29.	Quaestiones de Sponsalibus	1	Prage	1685	Joh. Straka		
30.	Diptycha quaestionum de iure Dispensationum	1	Prage	1733	Ant. Kohout		RB 18
31.	Candidatus Iurisprudentiae sacrae	1 lib. 3	Ingolstadt	1719	Vitus Pichler		RD 169
32.	Iuris Canonici secundum Gregorii IX. libros V. decretalium	1	Aug. Vindel.	[1731]	Vitus Pichler		RD 183
33.	Selectarum quaestionum Epitome de Iureiurando	1	Prage	1729	Franz Bichler		
34.	Decretalium Gregorii IX.	1	Prage	1706	Paul Spaczek		RD 332
35.	Norma vivendi clericis	1	Prage	1741	Raimund Tesold ³⁵¹		RC 133

³⁵¹ V katalogu knihovny uvedeni jako autoři Daller, František Michael (1724–1777); Lange, Bohumír (činný 1745–1746); Tittler, Ludvík Tobiáš (1696–1764).

36.	Norma vivendi clericis	1	Prage	1745	August Goetzl ³⁵²		RA 80
37.	Ariadne juridico canonice	1	Glacii	1743	E[?]liseus Grohl ³⁵³		RD 54
38.	Symmetria iuridico austriaca	1	Bamberg	1674	Friedr. Albermont		RC 121
39.	Enchiridion iuris utrius	1	Colonie	1711	[Bartholomaeus Cartagena]		RC 57
40.	Über die Provincial Conciliem	1			Josef Keszler		
41.	Von dem Kirchenvermögen und dem Religionsfonde	1	Prag	1824	Josef Helfert		RB 84
42.	Theoretisch praktische Darstellung der Rechte	1	Ilmenan	1828	F. B. Busch		RF 158
43.	Rechte u[nd] Verfassung der Akatholiken	1	Prag	1843	Dr. Helfert Jos.		RA 163
44.	Handbuch des Kirchenrechts	1	Prag	1845	Dr. Jos. Helfert		RA 133
45.	Kirchenrecht	1	Graz	1802	[Franz Xaver Gmeiner]		RA 184
46.	Canones et decreta	1	Vienna	1839			RF 241
47.	Compendium iuris ecclesiastici	1	Brixinae	1864	Simon Aichner		RC 291
48.	Studien über das österr. Concordat	1	Wien	1856			RC 425
49.	Acta et decreta concilii Pragensis	1	Prage	1863	[papež Pius]		RF 236

³⁵²V katalogu knihovny uveden jako autor Tittler, Ludvík Tobiáš (1696–1764).

³⁵³ V katalogu knihovny uvedeni jako autoři Hardtwig, Liborius a Kandler, Wenceslaus.

50.	Gesetzbucho in Ehesachen	1	Linz	1812	Joh. Schwerdling		RF 231
51.	Die papstlichen Decrete vom 18. Juli 1870	1	Münster	1871	Dr. Jos. Hub. Reinkens		RF 186 a–e
52.	Erläuterung des Gesetzes über die Ehen der Katholiken	1	Prag	1856	Dr. J. Fr. Schulte		RC 426
53.	Handbuch des Eherechts	1	Prag	1855	Dr. J. Fr. Schulte		RC 354
	<u>Theologie IV. Katechetische Schriften</u>						
1.	Praxis Katechetica	1	Col. Agripp	1742	Matthias Heimbach		RE 218
2.	Catechismus, seu explacatio doctrine christiane	1	Prage	1747	Robert Bellarmin		RD 74
3.	Tuba Catechetica	3	Aug. Vindelicorum	1736	Ant. Ardia		RF 95
4.	Catechismus catholicus	part. 1	beisamen Colonie	1543	Friedr. Nausea, Blanci Campiani		RF 113
5.	Summa Doctrine	1	Moguntio	1529	Joh. Schöffner		
7. ³⁵⁴	Unterredungs Katechismus	1	Wien	1841	Georg Anton		RD 384
8.	Skizze eines rechtschaffenen Schullehrers, Katecheten u[nd] Schuldirektorss	1	Praha	1808	Alex. Pařízek		RD 127
9.	Erklärung des kleinen Deharbschen Katechismus	3	Freiburg	1877	Dr. Jakob Schmitt		RC 239

³⁵⁴ V oddílu „Theologie IV. Katechetische Schriften“ chybí pořadové číslo 6.

10.	Entwürfe zum katechetischen Unterricht	1	Mainz	1823	Dr. Andreas Räss		RA 128
11.	Sokratisch praktischer Religions Unterricht	1	Wien	1793	F. C. Widermann		RC 163
12.	Systematischer Religions Unterricht	1	Wien	1812			
13.	Velký katechismus	1	Praha	1869			
14.	Grosser Katechismus	1	Dresden	1799			RD 350
15.	Biblische Erzählungen	1	Karlsruhe	1832	[Johann Peter Hebel]		RE 198
16.	Religions Unterricht	1	Wien	1839			RD 213
17.	Hulakovského učení nábož.	1	Tábor	1864	J. Hulakovský		RC 231
18.	Theologie dogmatiae	2	Janov	1829	Isidor Guzmicz		RD 396
19.	Entwürfe zum katech. Unterricht	2	Prag	1824	Andreas Räss u[nd] Nikol Weis		RD 415
20.	Katechetická rozjímání		Praha	1879			RC 153; RD 240
21.	Učení křest. katol. nábož.	1	Tábor	1864	J. Hulakovský		RC 231
22.	Sylva cogitationum sacrarum pro cathedra	1	Ingoldstadii	1749	[Franz Höger]		RC 156
23.	Entwürfe zum katechetischen Unterricht	1	Main	1823	Nikolaus Weis		RA 161
24.	Katechetisches Handbuch	1	Prag	1848	Franz Czeschik		RA 86
25.	Handbuch zu dem grossen Katechismus	1	Prag	1837	Nikolaus Tomek		RE 208
26.	Handbuch zum grossen Katechismus der christ-katholischen Lehre	3	Insbruck	1844			RA 89

27.	Erhorten für Kinder	1	Prag	1803	Alex. Pařízek		RC 380
28.	Auserlesene biblische Erzählungen	1	Göttingen	1846	Friedrich Wilh. Bodemann		RD 447
29.	Handbuch der biblischen Geschichte für die Jugend in Fragen u[nd] Antworten	1	Prag	1847	Jos. Kreisinger		RC 217
30.	Náboženství ve výkladech a rozmluvách ale uvedeného katechismu	4	Brno	1825	Filip Neděle		RA 35 a–b; RA 36 a–b
31.	Anleitung zum Katechisieren	1	Wien	1826	Joh. Mich. Leonhard		
32.	Leichtfässliche katechetische Reden	1	Augsburg	1791			
33.	Biblická historie náboženství	1	Praha	1831			
	<u>Dogmatische Werke V.</u>						
1.	De indulgentio	1	Augusto, Gracii	1735	[Eusebius] Amort		RF 85 a
2.	Fundamentum christiane Fidei	1	Bruxella	1625	Joh. Merbeck		RC 102[?]
3.	De Deo quod opera Praedestinationum	1	Romae	1687	Laurentino ³⁵⁵		RD 287
4.	Theologia Radicalis	1	Prago	1698	Bracantus Joh. Maria Sbogar		RF 96
5.	Umbro S. S. Trinitatis cum universa theologia scholastica	1	Prago	1714			

³⁵⁵ V katalogu knihovny uveden jako autor Bracanti, Lorenzo (1612–1693).

6.	Nucleus continuatusTheologie scholasticae	1	Prago	1732	Fabianus Weselý		RC 352
7.	Theologia universa	1	Prago	1732	Joh. Nounest		
8.	Homo mortalis resurgens ad immortalitatem	1	Prago	1739	Josefus Gihl		RC 261
9.	Doctrina Christi ex evangelii, actis, epistolis	1	Basileo	1568	Josefus Gihl		RF 47
10.	Compendium Theologio Scholastico	1	Prago	1739	Fortunat Hartmann		RB 6
11.	Tractatus theologicus de 3bus naturo humano statibus	1	Prago	1739	F. A. Magnis		
12.	De indugentis	1	Prago		F. A. Magnis		
13.	Quaestiones Theologico de virtute Sacramento Poenitentio	2	Prago	1718	Jos. Nep. Gallasch		RA 61
14.	Sacramentum Poenitentio iuxta mentem concilii Tridentini	1	Prago	1733	A. Hieron. Dwořak		RA 166
15.	Sumo fidei orthodoxo	1	Venetiis	1572	D. Dionysius Castussianis		
16.	Theologia dogmatica	2 lib.			anonym		
17.	De cultu imaginum de Invocatione Sanctus						
18.	Institutiones dogmatica	2	Vienna	1821	Gregorius Thom. Zigler		RA 127
19.	Leitfaden für Vorlesungen über die	1	Prag	1859	Dr. Joh. Nep. Ehrlich		RC 244

	allgem. Einleitung in die Theolog Wissenschaft						
20.	Beispiele zur ges. christkat. Lehre	1	Regensburg	1855	Ludvík Mehler		RE 319
21.	Acta et decreta sacros ecumenici concilii Vaticani	1	1871 ³⁵⁶		Agentia Herder		RC 355
22.	Rínský katechismus	1	Hr. Král.		Jos. Vyndyš		
23.	Catechismus concilii Tridentius	1	Wiena	1839	[papež Klement]		RC 464
24.	Institutiones, theologiae, dogmaticae	1	Wiena	1830	Kajetano Geist		RC 166
25.	Catechismus Pii V. pont. max.	1	Wiena	1833			RE 69
26.	Katechismus	1	Praha	1839	Karel F. Hyna		RF 228
27.	Theologia dogmatica	1	Iavrini	1828	Isidor Guzmics		RD 396
28.	Die Religion	1	Augsburg	1807	Ed. Bern. Galura		RC 208
29.	Katechismus für Volksschulen	1	Prag	1875			
30.	Učení víry kat. církve	1	Praha	1852	Jan. Val. Jirsík		RD 196
31.	Zugaben zur Philosophie der Religion	1	Augsburg	1785			RA 58
32.	Abhandlungen der wahren Religion	1	Budweis	1798	[Nicolas] Bergier		RC 260
33.	Theologia dogmatica	1	Iavrini	1828	J. Guzmics		RD 396
34.	Theologia dogmatica	1	Iavrini	1829	J. Guzmics		
35.	Učení kř. katol. náb. pro hlav. školy	1	Tábor	1864	Jan Hulakovský		RC 231

³⁵⁶ V kolonce „Místo vydání“ uveden rok vydání.

36.	Fassliche Darstellung der Erfahrungsseelenlehre	1	Wien	1817	J. G. C. Kiesewetter		RE 266
37.	Die Christliche katholische Religion	1	Olmütz	1833	E. El. Richter		
38.	Explicatio dogmatica	2	Prag	1803	D. Folk		
39.	Jesus der Messias	1	Prag	1813	[Václav] Vil. Václavíček		RC 428
40.	Antwort auf die Bemerkungen über die Schriftbeweise	1	Augsburg	1812	Pius Brunquell		RE 194
41.	Katolischer Katechismus	1	Regensburg	1848			RC 170
42.	Velký katechismus	1	Praha	1865			
	<u>Theologie VI.</u> <u>Exegetische</u> <u>Hermeneutische</u> <u>Werke</u>						
1.	Comentario in textum Evangelii	1	Lugduni	1667	Joh. Silveira		RF 74 a–b
2.	Comentarium in 4 Evangelia	1	Lugduni[?]	1476	Thomas Aquinatis		RF 260
3.	Lyre pars 4[quar]ta seu Comentarium in sacram scriptur N. Testamenti	1		1667	Thomas Aquinatis		
4.	Interpretatio in s. chistol. Pauli	1		1667	Divi Augustini		
5.	Postilla /: Fratris Buillerini/	1		1667	Fratris Buillerini		
6.	Postilla /: Magistri Roberi/	1		1667	Magistri Roberti		

7.	Explicatio Sac. Scripturae dog. et polem. explic.	1 2 3	Augusto	1753	F. X. Widenhofer		RA 63
10. ³⁵⁷	Parafraſia in Evang. Math.	1	Rotterdam	1521	per Erasien		
11.	A notationes Roderici Dubravia Dubrava Boemi in Epistola D. Pauli ad gallatus	1		1525			
12.	Comentar[iorum] in Apocalypsim	1	[Coloniae]	1529	Haimonis episcopi		RC 52
13.	Postille der Evangel.	1					
14.	Sv. Augustina o městě božím	1	Praha	1829	přelož. Fr. Čelakovský		RE 258; RE 259
15.	Učení křest. kat. náboženství	1	Tábor	1864	Jan Hulakovský		RC 231
16.	Stero žalmů dle překladu a výkladu J. E. Veitha učeštil	1	Praha	1876	V. Vojáček		RE 328
17.	Die 4 hl. Evangelien unsers Herrn Jesu Christi	1	Pforzheim	1840	J. P. Silbert		RE 89
18.	Thesaurus Germanico Latinus scholastico Literarius Locuplet.	1	[Vindobonae]	[1777]	[Johann Philipp von Carrach]		RC 292
19.	Srovnání všech sv. 4 evangelií	1	Olomouc	1847	Mart. Tallaya		RA 5
20.	Symbolik	1	Mainz	1864	Dr. J. A. Möhler		
	<u>Theologie VII.</u> <u>Historische Werke</u>						

³⁵⁷ V oddílu „Theologie VI. Exegetische Hermeneutische Werke“ chybí pořadové číslo 8. a 9.

1.	Flos Sanctorum	1	Col. Agripp.	1630	Pedro Ribadeneira		RF 132
2.	Fortitudo Leonica in utraqs Fortuna	1	Monachii	1715	Pedro Ribadeneira		
3.	Vita Sera Dei Josephi de Cupertino	1	Prago circider	1664	Pedro Ribadeneira		
4.	Positiones critico ex universa Historia ecclesiastica	1	Prago	1782	Cornel Stephan		
5.	Historische Nachricht von der Entstehungsart u[nd] Verbreitung des Normalinstitutes in Böhmen	1	Prag	1784	Ignaz Böhm		RB 86
7. ³⁵⁸	Vita Reverendissimi Patris Martini Stredonii e Soc. Desu ³⁵⁹	1	Prago	1673	Ignaz Böhm ³⁶⁰		RE 134
8.	Epitome Vito Beati Antonii Paduani	1	Vieno	1660	Ignaz Böhm ³⁶¹		RD 78
10. ³⁶²	Liber de temporibus mundi	1	(velký Fol.)	1493	Joan. Pessina de Czechorod		
11.	Novissimum Compendium Historio quatuor mundi Monarchi[arum]	1	Norimberg	1711	Seb. Penzinger		RD 294

³⁵⁸ V oddílu „Theologie VII. Historische Werke“ chybí pořadové číslo 6.

³⁵⁹ Autor inventáře zde chyboval „e Soc. Desu“ » „e Soc. Jesu“.

³⁶⁰ V katalogu knihovny uveden jako autor Schwertfer, Wenzel (1617–1680).

³⁶¹ V katalogu knihovny uvedeni jako autoři Pacheco, Miguel (– 1668) a Paduánský, Antonín svatý (1195–1231).

³⁶² V oddílu „Theologie VII. Historische Werke“ chybí pořadové číslo 9.

12.	Phosphorus septicornis Metropol, ecclesice Pragensis	1	Prago	1673	Thom. Joh. Pessina de Czechorod..		RB 111
13.	Das betrübt[e] Dresden	1	Leipzig	1726	[Joachim Hermann Hahn]		RE 342 a
14.	Imago absolutissimae virtutis S. P. Ignatii de Loyola	1	Prago	1717	Carol. Linek		RF 65
15.	Vita Venerabilis Arnesti primi Archieppi Prag	1	Prago	1664	Boh. Aloisio Balbino		RE 314
16.	B. Angelo Fulginatis Vita et opuscula	1	Fulginis	1714	Frant. Cassino		RC 266
17.	Dico Wartentis Origines et miracula Mario	1	Prago	1655	Boh. Al. Balbino		
18.	Aurora primi diei in sec. Mariano	1		1647			RE 303
19.	/: doppelt/ Vita A. Joannis de Jenczenstein	1	Prago	1793	[Franciscus Stimpel]		RD 454
20.	Fortsetzung der histor. Nachricht von dem Normalschulinstitute in Böhmen	1	Prag	1785	E. Böhm ³⁶³		RA 140
21.	Exempla conversiarum	1	Dilinge	1799	Joh. Kraus		
22.	Roticlus de Conciliis Quinenicis	1	Prago	1740	Carol Müller		
23.	Geographische historische Werk würdigkeiten	1	Hamburg		Carol Müller		
24.	De bello Belgico	1	Lugd. Bat.	1645	Famian Stradas		

³⁶³ V katalogu knihovny uveden jako autor Boye, Emmanuel de (1639–1700).

25.	Radimenta /historica/ geographica	1	Prago	1730	Famian Stradas		
26.	Radimenta historia	1	Prago	1741			
27.	Flores ex vita Henrici Susonis	1	Prago	1730	Joh. Kraus		RD 80
28. ³⁶⁴	Fax chronologica ad historiam sacram et profanam	1	Moguntiae	1708	Joh. Musantius		RD 46
29.	Fragmenta vitae Benedicti Papo Adalberti, Procopii et Joanes Nep.	1					
30.	Papuläre Geschichte der kathol. Kirche	3	Leipzig	1847	Joh. Sporschil		RD 255
31.	Handbuch der Kirchengeschichte	1	Bonn	1862	Dr. Ennen		RD 178; RD 179
32.	Abhandlung von der wahren Religion	1	Budweis	1798	Bergier		RC 260
33.	Geschichte Papst Innocenz d. III.	2	Hamburg	1844	Fried Hurter		RC 353
34.	Das Leben Johannes Chrysost.	2	Wien	1839	J. P. Silbert		
35.	Briefe Papst Clemens des XIV.	1	Leipzig	1777	[papež Klement]		RF 179 a–b
36.	Kirchliche Zustände zu Papst Innocenc III.	2	Hamburg	1844			
37.	Leitfaden in der Kirchengeschichte	4	Wien	1790	Dannenmayer		RA 144; RA 145
38.	Fasciculi ecclesiastico literarii	4	Pestini	1841/42	Fr. Szaniszló		RA 131

³⁶⁴ Knihy s pořadovým číslem 28.–70. v oddílu „Theologie VII. Historische Werke“ darovány z pozůstalosti děkana Josefa Kaspera.

39.	Leben des Clemens Maria Hofbauer	1	Wien	1877	Mich. Haringer		RC 285
40.	Muratorii	1	Prag	1778	L. A. Muratori		RA 12; RA 20; RB 30; RB 101; RC 73; RC 229; RC 399; RC 469; RD 150; RD 199; RD 436; RD 445; RE 190; RE 191
41.	Die Bekehrung des hl. Paulus	1	Salzburg	1848	Fr. A. Schmied		RF 240
42.	Historia religionis	6	Praga	1792	P. C. Schmalfus		RA 175
43.	Catalogus universi cleri Bohemiae	1					
44.	Das Nöthigste aus der alten Geschichte	1	Prag	1815	Ig. Cornova		RF 156 a–b
45.	Lebensgeschichte des Ehrwürdigen Vaters Petrus Canisius	2	Wien	1837	Dr. K. Egger		
46.	Leben des Canisius	1	Wien	1837	Joh. Deriqui		
47.	Obrazy z dějepisu církve Páně	1	Praha	1877	Tom. Novák		RD 232
48.	Das Leben des hl. Ambrosius	1	Wien	1841	J. P. Silbert		RA 37
49.	Ausförl. Geschichte der Reise des Papstes Pius VI.	1	Wien	1782	A. F. Bauer		
50.	Populäre Geschichte kath. Kirche	1	Leipzig	1847	J. Sporschil		RD 255; RD 256; RD 257
51.	Geschichte des Christenthums	2	Wien	1840	A. Klein		RA 93
52.	Geschichte des Papstes Pius XVII.	1	Wien	1837	Ritter Artaud		

53.	Patristická encyklopedie	1	Praha	1851	Ant. Řehák		
54.	Geschichte unseres Herrn Jesu Christi	1	Prag	1848	Fr. Schneider		RE 29
55.	Bekehrungsgeschichte	1	Leipzig	1773	Brandt		RD 401
56.	Historische u[nd] dogmatische Abhandlung	2	Budweis	1799	Bergier		RC 265
57.	Franziscus von Borgia	2	Wien	1839	Da. Bartoli		RD 330
58.	Historia Mart. Luther	1	[Dilingen]	1611	J. Hueber		RF 6
59.	Historischpolitische Blätter für das kat. Deutschland	1	München	1847	G. Philipps u[nd] G. Görres		RF 35
60.	Dějepis katolické církve	1	Praha	1849	D. a Dv. ³⁶⁵		RA 6
61.	Studiosus Jovialis	1	Pedeponti	1752	R. P. Odilonus Schreger		RF 251
62.	Geschichte der grossen allg. Kirchenversammlung zu Kostniz	1	Prag	1796	Kaspar Royko		RC 195 a–b
63.	Leopold der Heilige des Papstthumes segensvolle Wirksamkeit	1	Sulzbach	1832	Joh. Kastner		RD 180
64.	Sv. Jana Chrysostoma arcibiskupa cařihradského, věk a spisy vybrané	1	Pardubice	1850	Jan Stárek		RC 436
65.	Kurze Lebensbeschreibung	1	Würzburg	1819	Jo. Bon. Blank		RA 74

³⁶⁵ Autoři Doucha, František (1810–1884) a Dvorský, Prokop Václav (1806–1890) dohledání v rámci katalogizace rokycanské knihovny.

66.	Životy, skutky a utrpení svatých a světic božích	1	Praha	1847	Hugo Karlík		RC 360
67.	Das Leben des hl. Ignatius	1	Wien	1835	P. Dom. Bouhours		RC 200
68.	Der Geist des hl. Franz von Sales	1	Wien	1830	Joh. Peter Kamus		RC 197
69.	Historische u[nd] dogmatische Abhandlung	1	Budweis	1798	Bergier		RC 260
70.	Drahé kameny z koruny svatovácl.	1	Praha	1880	Svatoj. dědictví		RA 9
71.	Lev XIII.	1	Praha	1901	A Srb	S[k]vostně vázané	
72.	Dějiny umění národa českého /: od Ferd. Lehnera :/	36 seš.	Praha	1901–05	Ferd. Lehner		
73.	Libri erectionum archidioe. Pragens.	1–5	Praha	1875	Dr. Klem. Borový		RE 170
	<u>Homiletische Werke VIII.</u>						
1.	Concionum operi tripartiti	1	Col. Agripp.	1693	Mathio Fabri		RC 338
2.	Conciones	1	Aug. Vind. et Grecii	1726	Maxm. Deza		RF 11 a–b
3.	Fundamentale H. d. i. 150 Leichen Predigten	1	Salzburg	1670	P. Procopii		RA 97 a–d
4.	Berla královská t. j. slovo	1	Praha	1709	Daniel Nitš		RF 112
5.	S. Vincencii Terezii a) Quadragesimale, et b) sermones de tempore et Sanctis	2 part	Augusto Vindel.	1729	S. Vin. Terezii		

7. ³⁶⁶	Mundus Marianus	1	Augusto Vindel.	1712	Laurentius Chrysogonus		RF 119
8.	Locupletissima Bibliotheca moralis a. [et] b.	2	Antverpio	1771 ³⁶⁷	Jos. Mansi		RF 97
9.	Promptuarim sacrum	1	[Coloniae Agrippinae]	[1720]	[Giuseppe Mansi]		RD 288 a–d
10.	Tertullianus praedicans supra quamlibet materiam	1	Augusto Vindel	1795 ³⁶⁸	idem ³⁶⁹		RF 256 a–d
12. ³⁷⁰	Tubae sonitus u[nd] Christlicher perseverantiam	1	Augsburg	1715	Albert Steffan		RF 128 a–b
13.	Actuarium	1	Dillingae	1691	Tobias Lohner		RF 115
14.	Homiliarum de miseria vitonum	1	Col. Agripp	1541	Jan Fabri episcopi Vieden		
15.	Corencopiae concionum	1	Colonio	1688	Carol. van Hoorn		RD 273 a–b
16.	Cursus Israel	1	Aug. Vind	1739	Ant. Günter		RD 261 a–b
18. ³⁷¹	Discursus Dominicale	1	Moguntio	1650	Alexand. Calamant		RC 281
19.	Stella concionatorum	1	Moguntio	1656	Alexand. Calamant		RF 21 a–c
20.	Tria tabernacula seu sermonis de sanctis	1	Olomouc	1738	Táborský		RF 63

³⁶⁶ V oddílu „Homiletische Werke VIII.“ chybí pořadové číslo .

³⁶⁷ Ve svazku se signaturou „RF 97“ uveden rok 1701, v inventáři knihovny mylně uveden rok 1771.

³⁶⁸ Ve svazku se signaturou „RF 256 a–d“ uveden rok 1715, v inventáři knihovny mylně uveden rok 1795.

³⁶⁹ V katalogu knihovny uveden jako autor Vivien, Michel (činný 1681–1715).

³⁷⁰ V oddílu „Homiletische Werke VIII.“ chybí pořadové číslo 11.

³⁷¹ V oddílu „Homiletische Werke VIII.“ chybí pořadové číslo 17.

21.	Rationale Evangelisantium Conciones morales	1	Col. Agripp	1682	Jacob Marchant		RD 276
22.	Conciones dominicales	1	Prago	1711	Casp. Knittel		RE 50 a–b
24. ³⁷²	Caelesta Pantheon in festa et gesta totius anni	1	Col. Agripp	1727	Hieronym Henrici Engelgrave		RC 279 a–b
25.	Conciones de peccatis oternis	1	Col. Agripp	1727	Franz Leo S.		
26.	Sontags Predigten	1	Wien	1734	Laurentio Fritsch		RF 44 [?]
27.	Tetralogiae mysticae sive 4. sermones	3	Aschaffenburgi	1663	Franz de Laminetz		RE 44 a–c
29. ³⁷³	Domini canis non mutus seu Conciones	1	Aug. Vind	1695	Joan Dedingar		RF 50 a–b
30.	Thesaurus moralis	1	Col. Agripp	1652	Frant. Labata		RE 38
31.	Sermones magistri	1			Nicolai		
32.	Stellarium concord. B. V. M.	1					
33.	Sermones	1	Dilingo	1693	Pauli Segner		RC 276
34.	Conciones i. e. Chvalořeči neb kázání na svátky	1	Praha	1736	Frant. de Valát		
36. ³⁷⁴	Gloria Sanctorum	1	Praha	1691 ³⁷⁵	Joan. Kleklar		RD 397
37.	Conciones absque	1			titulo Fehlerhaft		
38.	Vitis Florigera	1	Col. Agripp	1682	Marchant		RD 276
39.	Manuductio ad Excitater. eucharistiem	1	Aug. Vind	1732	Jos. Barcia		RF 91 a–b

³⁷² V oddílu „Homiletische Werke VIII.“ chybí pořadové číslo 23.

³⁷³ V oddílu „Homiletische Werke VIII.“ chybí pořadové číslo 28.

³⁷⁴ V oddílu „Homiletische Werke VIII.“ chybí pořadové číslo 35.

³⁷⁵ Ve svazku se signaturou „RD 397“ uveden rok 1641, v inventáři knihovny mylně uveden rok 1691.

40.	Christianus animarum Excitator	1	Aug. Vind	1721	Jos. Barcia		RF 93
41.	Opus novum tripartitum conconum moral in Domininicas	1 d. 2.	Brno	1722	Jos. Barcia		
42.	Lux evangelica in omnes dominicas	1	Col. Agripp	1726	Henricus Engelgrave		RA 121 a–b
43.	Bonus ordo formatae triplicis concionis supra omnes dominicas	1	Norimbergae	1713	Seb. Henr. Penzinger		RD 274
44.	Additamentum 4 partitum super omnes dominicas totius anni	1	Norimbergae	1712	[Seb. Henr. Penzinger]		RC 301
45.	Labores apostolici	1	Aug. Vind	1771 ³⁷⁶	Phillippi Picinelli		RC 194
46.	Xaverius domines et expertus	1	Dilingo	1700	Ant. Vicera		
47.	Conciones in omnes dominicas	1	Aug Vind	1709	Joan Bern. Arnoldt		RE 10 a–c
48.	Conciones in dominicas et festa	1	Col. Agripp	1694	P. Philipp Hartung		RC 147
49.	Spicilegium concionatorium	1	Aug Vindel	1735	Jo. Klaus		RD 295
50.	Sermones morales	1	Prago	1721	Maxm. Ant. Jesu		RE 2
52. ³⁷⁷	Conciones in Dominicas festa	1	Oliversibus	1703	Math. Štempl		RD 236
53.	Silva concionum ad Cythara mystia	1	Francofurti ad Moen.	1651	Alexand. Calamatus		RC 144
54.	Discursus praedicabiles sive Viridarium	1	Col. Agripp	1724	[Agostino Paoletti]		RC 302

³⁷⁶ Ve svazku se signaturou „RC 194“ uveden rok 1711, v inventáři knihovny mylně uveden rok 1771.

³⁷⁷ V oddílu „Homiletische Werke VIII.“ chybí pořadové číslo 51.

	concionum in Dom. et festa						
55.	Sanctuarium seu Sermones utilissimi	1	Col. Agripp	1724	Paoletti		RE 1
56.	Tuba divi Vincentii	1	Friburgi	[1674]	Greef		RC 145
57.	Sermonum Maferet praeconis verbi Dei celeberrimi pars ostivalis	1	Col. Agripp	1625			RF 18
58.	Discursus praedicabilis in Evangelia	1	Norimberg et Prage	1725	Joh. Pauli Oliva a Math. Mack		RF 12
59.	Conciones quadragesimales seu Dominicales	1	Col. Agripp	1735	Leonis a s. Laurentio		RD 289
60.	Favus Samsonis ex ore Leonis prodiens et Conciones de Sancti	1	Col. Agripp	1737	Leonis a s. Laurentio		RD 283
61.	Quadragesimale sive Discursus praedigabiles in omnes Quadragesimae Dominicas et Ferias	1	Col. Agripp	1724	Aug. Paoletti		RF 198
62.	Theatrum gloriae sanctorum	1	Sulzbach	1728	Casimir Füesslin		RE 14
65. ³⁷⁸	Annus Apostolicus continens Conciones totius anni praedicabiles	1	Coll. Agripp	1729	Zacharie Laselve		RF 37
66.	Sanctuarium, hoc est Sermones utilissimi,	1	Coll. Agripp	1700	Aug Paoletti		RD 290

³⁷⁸ V oddílu „Homiletische Werke VIII.“ chybí pořadové číslo 63. a 64.

	panegyrici, sanctorum om[n]ium						
67.	Xeniothecion, sive Concionum strenalium Thesaurus	1	Coll. Agripp	1701	Jacobi Junck Wesaliensis		RD 272
68.	Allocutiones academico	1	Coll. Agripp	1707	Joani Kraus		RD 458
69.	Fragmenta nuptialia sive: Exhortationes nuptiales 72	1	Neoprago	1704	P. Christ. Puchner		RA 148
70.	Partus academicus sive Altocutiones sacrae	1	Prago	1709	Udalrici Pokagio		RE 13
71.	Promptuarii evangelici pars 2 [secun]da et Dicta S. Scripturae	1	Francofurti	1620	Joannis Tungerlarius		RF 201
72.	Zachaeus jubilatus Conciones cucoeniales	1	Salzburg	1700	P. S. Depser		RF 1
73.	Galea salutis quod est verbum Dei Epis 6. 17.	1	Augusto Vindelic, et Gracii	1721	Liborius Schemlinck		RF 20 a
74.	Caelum empyreum	1	Augusto Vindelic, et Gracii	1727	Henr. Engelgrave		RC 303
75.	Manuale concionatorium	1	Augusto Vindelic, et Gracii	1739	Henr. Engelgrave		
76.	Homilio	1	Augusto Vindelic, et Gracii		Joanis Brentii		
77.	Conciones	1	Norimbergo	1550	Leonh Hulmanii Kreytshaymensis		
78.	Dialogi sacri	1	Norimbergo		Leonh Hulmanii Kreytshaymensis		
79.	Prologi epithalamici, seu ad hortationes nuptiales	1	Prago	1707	Ben. Červenka		

80.	Reden über die Armenversorgung	1	Prago	1787	Schulstein		RC 484 a–b
81.	Fascikl mit allerlei Leich. u[nd] Lob u[nd] anderen Gelegenheits Predigten auch belehrung für die Bruderschaftsglieder bei St. Johan von Nepomuk	a b c d e f g	Prag		von allerlei verfassen		
82. ³⁷⁹	Sermones Honorii con de tempore quam de sanctis	1					
83.	Bibliothek für Prediger	7	Insbruck	57, 58, 66, 67, 68 a 1862	P. A. Scherer		RA 179; RC 316; RC 317; RC 318; RC 319; RC 332; RC 333; RC 334; RC 335; RE 12; RF 9
84.	Predigten auf alle Sonntage des Jahrs	6	Prag	1822 až 1825	Jos. Ant. Deveri		RA 142; RA 143; RA 152; RA 190; RD 380; RF 212; RF 217
85.	Výbor překladů	1	Praha	1847	Jak. Macan		RA 18
86.	Kázání k slavnosti třistaleté památky založení řádu sv. Voršily	1	Praha	1838	Frant. Heřman		RC 165 a
87.	Kázání	1	Olomouc	1856	Ant. Dudík		RC 247 a
88.	Predigten auf alle Sonntage des Jahres	1	Wien	1796	Ant. Dudík		RD 204

³⁷⁹ Knihy s pořadovým číslem 82.–152. v oddílu „Homiletische Werke VIII.“ darovány z pozůstalosti děkana Josefa Kaspera.

89.	Nedělní kázání, sváteční a příležitostí	1	Praha	1826	Frant. Fryč		RD 128
90.	Materialien für alle Tage der Amtsführung eines Predigers, Buss u[nd] Jubileums Predigten	1	Pest	1795	Marian Stunner		
91.	Sammlung deutscher Beispiele	1	Wien	1807	Pfitzer		
92.	Predigten für die hl. Fasten und Osterzeit	1	Regensburg	1863	Pfitzer		
93.	Sechs Erbauungsreden	1	Prag	1839	Alois Schalb		
94.	Hlas duchov. pastýře k stádu věrnému	1	Praha	1847	Jos. Kamenský		
95.	Postilla ctihod. otce Leonarda Goffinea	1	Praha	1875	Jan Desold		
96.	Duchovní řeči	1	Praha	1852	Jos. Ehrenberger		RA 17
97.	Predigten	1	Rentlingen	1802	Dr. Fr. Reinhard		
98.	Kurze Predigten	1	Linz	1811	Ignaz Nusser		RC 198
99.	Nedělní kázání Jana Rychlovského	1	Praha	1820	[Jan Rychlovský]		RF 28 a
100.	Predigten bei verschiedenen Veranlassungen	2	Prag	1826, 1827	Jos. D[e]veri		
101.	Řeči, epistolý a evangelia	1	Praha	1867			
102.	Nedělní a sváteční kázání	1	Praha	1827	Frant. Fryč		RD 126
103.	Sieben Fastenpredigten	1	Wien	1830	Handschuh Jos.		RC 407
104.	Predigten über die ersten Gründe	1	Augsburg	1794	J. Malsiner		RC 70

105.	Sämtliche Predigten	5	Reutlingen	1816 až 1818	Dr. Frt. Volk. Reinhard		RE 248; RA 160; RD 193; RD 194
106.	Fastenpredigten über das Leiden u[nd] Sterben Jesu	1	Prag	1828	Franz Karl Rokita		
107.	Erklärung der festätigen Evangelien	1	St. Pölten	1794/5	Basil Wagner		RA 54; RA 55; RA 56
108.	Fastenpredigten	1	Regensburg	1863	Lud. Hörmann		RE 274
109.	Krátká kázání	1	Praha	1804	Ant. Štekl		RD 242
110.	Prediten u[nd] kleine Schriften	1	Prag	1785	Adam Heim		
117. ³⁸⁰	Predigten auf die Sonntage des kath. Kirchenjahres	1	Breslau	1849	Dr. H. Förster		RC 293 a–b
118.	Kurze Volkspredigten	1	Prag	1814	Mich. Kajet. Hermann		RC 190
119.	Sváteční kázání	2	Praha	1820/23	Jan Rychlovský		RF 28 a; RA 2
120.	Die sonntäg Evangelien des kath. Kirchenjahres	1	Schaffhausen	1856	Dom. Mettenleiter		RE 200
121.	Vollständiges Lexikon für Prediger u[nd] Katecheten	1	Augsburg	1836	Mich. Hauber		RE 23; RE 24; RE 25; RE 26; RE 27
122.	Způsobové umění řečnického	1	Augsburg				
123.	Der Prediger u[nd] Katechet	8	Regensburg	1851 až 1858	Ludvík Mehler		RC 241 a–b; RC 242 a–b; RC 243 a–b; RC 267; RC 268; RC 269; RC 269; RC 270; RC 271

³⁸⁰ V oddílu „Homiletische Werke VIII.“ chybí pořadové číslo 111.–116.

124.	Thematische Predigtenwürfe	2	Prag	1830/8	B. Oppelt		RA 158; RC 487; RD 419
125.	Beispiele zur gesamten chr. kat. Lehre	2	Regensburg	1855	Lud. Mehler		RE 319; RC 298
126.	Fest. u[nd] Gelegenheitspredigten	1	Prag	1808	Mich. Kaj. Hermann		RE 267 [?]
127.	Přípravy ku kázáním	1	Praha	1825	Jan Hýbl		RC 28
128.	Populäre Sonn u[nd] Festtägliche Predigten und Homilien	1	Würzburg	1840	Joh. Mart. Gehrig		RC 214
129.	Achtzehn Fastenpredigten	2	Grätz	1805	Joh. Bapt. Winkler		RD 129
130.	Nedělní kázání	2	Praha	1825	Ant. Puchmajer		RB 3; RC 3
131.	Obšírné rozvrhové kázání	1	Praha	1824	Jan Hýbl		RC 94
132.	Sedmero postních kázání o nedůvěře v lidi, důvěře v Boha	1	Praha	1850	Frť. Havránek		RC 434
133.	Církevní rok	1	Praha	1880	Beneš Met. Kulda		RB 89, RC 323; RC 421; RC 422
134.	Kázání na všechny neděle a svátky	1	Brno a Olom.	1818	Jos. Augst. Kaiserlich		
135.	Sedmnáctero kázání postních	1	[Praha]	[1832]	Ignác Feigerle		RD 414
136.	Leichenreden	1	Tübingen	1843	Jos. Halder		RD 409
137.	Predigten u[nd] kleine Schriften	1	Prag	1785	Joh. Chrysostomus		RE 77
138.	Sechs Fastenreden	1	Prag	1815	Ambros Wilde		RC 21
139.	Predigten auf alle Sonn u[nd] Festtage des Jahres	2	Linz		P. Rud. Graser		RE 64

140.	Postilla – Výklady a rozjímání na řeči a epištoly	1	Praha	1861	Ant. Frencl		RE 88
141.	Hl. Reden über wichtige Wahrheiten der Lehre Jesu Chr.	1	Hamburg	1757	Joh. Lorenz von Moschein		
142.	Die Missionspredigten des Franziskaners Berthold von Regensburg	1	Regensburg	1857	Frant. Göbel		RA 48
143.	Predigtenwürfe	1	Prag	1838	B. Oppelt		RA 158
144.	Rozvrhové kazatelství	1	Praha	1824	Jan Hýbl		RC 94
145.	Predigtenwürfe	1	Wien	1837			
146.	Kurze Homilien	1	Grätz	1851	Richard Knabl		RA 129
147.	Homilitische Bibliothek für Seelsorger und Prediger	1	St. Pölten	1787	A. F.		RC 363
148.	Sváteční kazatel	1	Praha	1805	Jan Rulík		RF 226 a–b
149.	Concionator extemporaneus	1	Praha	1759	Bapt. Sold		RF 29 a–b
150.	Hlasatel slova Božího	1	Praha	1822	Frant. Fryč		RD 125
151.	Devět řečí duchovních k modlitbě Páně	1	Praha	1883	Jan Sedlák		
152.	Vavřínový věnec ke cti nebes královny	1	Praha	1860	Jos. Němeček		
153.	Leidenswerkzeuge Christi	1	Wien	1828	Joh. Em. Veith		
	<u>Theologie IX.</u> <u>Liturgické spisy</u>						
1.	Missalis Romanum	1	[Antverpiae]	ab an[n]o 1576	ex decreto Concilii Tridentini		RF 67

2.	Rituale Romano Pragense	1		1652	ex decreto Concilii Tridentini		
3.	Psalterium	1	Col. Agripp	1595	ex decreto Concilii Tridentini		
5. ³⁸¹	Familiaris Clericorum	1	Wenetiis	1661	ex decreto Concilii Tridentini		
6.	Rituale Strigoniense	1	Tyrnavie	1715	[Christian August von Sachsen-Zeitz, Herzog]		RC 262
7.	Decreta a Sacra Rit. Congregatione in ordine ad missam et divinum	1	Prago	1689	Dominici Belli		RC 119
8. ³⁸²	Das katholischen Kirchenjahr	2	Prago	[1858]	B. G. Bayerle		RD 244; RF 2
9.	Rituale Romanum	1	Vindobona	1847			
10.	Liturgik	2	Prag	1876/9	Jos. Bergmann		RD 113
11.	Řeči liturgické o slavnostech a		[Praha]	[1885]	[František Bohumil Hakl]		RE 286
12.	Die Grundfesten des christl. Glauben	1	Wien	1831	Abbé Aymé		RC 203
13.	Die hl. Messe	1	Prag	1844	Frant. Schneider		RA 82
14.	Liturgika	1	Praha	1852	I. A. Frencl		RC 191
15.	Missbräuchen beim Mariaedienst	1	Praha	1786	Dr. Jos. Ant. Weisenbach		RF 159
16.	Rukověť pro farní instalaci	1	Kr. Hradec	1883	Josef Šrůtek		

³⁸¹ V oddílu „Theologie IX. Liturgické spisy“ chybí pořadové číslo 4.

³⁸² Knihy s pořadovým číslem 8.–19. v oddílu „Theologie IX. Liturgické spisy“ darovány z pozůstalosti děkana Josefa Kaspera.

17.	Manuale rituum	1	Aug. Vindl	1833	Christ. Höflinger		RC 369; RC 376
18.	Officium hebdomadea sanctae						RA 101; RC 182 [?]
19.	Die hl. Messe	1	Regensburg	1831	Georg Stadler		RD 214
	<u>Theologie X.</u> <u>Moralische Werke</u>						
1.	Moralia	1			St. Gregorii Papa		
2.	Theologia Moralis	1	Moguntio	1709	[Paul] Laymann		RF 90
3.	Admiranda orbis christiani	1	Aug. Vindel	1700	Giov. Bonif. Bagatta		RF 258 a–b
4.	Fragmentum Theologio moralis ad Virtutibus Cardinalibus	1	Prago	1751	Aug. Tepper		RE 17 [?]
5.	Medulla Theologio moralis	1	Norimbergo	1714	Henr. Heinlein		
6.	Opus absq. nomine auctoris mit gottischen Lettern	1	Norimbergo	1714	Henr. Heinlein		
7.	Geistlicher Trismegistus, ein moral Traktat. Fortgesetzter Theil ohne Autor u[nd] Jahreszahl						
8.	Unus pro omnibus h. e. Christus Jesus	1	Augusto Vindel. et Virzburgii	1755	[Anton] Günther		RF 13
9.	Manna animae	1	Dilingo	1723	Paul Segneri		RD 259
10.	Suma virtutum ac vitiorum	1	Moguntio	1728	Guilielm Peraldo		RE 3 a–b
11.	Medullo Theologio Moralis doppelt.	1	Prago	1733	Busenbaum		
12.	Doctrina Moralis	1	Col. Agripp	1695	Caspar Biesmann		RD 65

13.	Magnum Speculum exemplorum	1	Col. Agripp	1701	[Johann Major]		RC 304
14.	Lungenschleier	1	München	1631	[Jeremias] Drechsler		RF 53
15.	Monita politico moralia	1	München	1631	Andreo Max. Fredro		
16.	Regulae et motiva, media prudentiae christianae	1	Delingo	1636	Gregor Reeb		RD 115 a–b
17.	Tribunal Confessariorum sive Epitome theologiae Moralis	1	Col. Agripp	1737	Patris Wigandt compilatum a Lud. Fligen		RF 184
18.	Optima male partorum restitutio Fragmentum	1	Prago	1745	P. Mat. Weinacht		RA 167
19.	Theologiae moralis	1	Prago	1749	Jos. Los		RE 17
20.	Apolectus decisionum theologico moralium	1	Prago	1747	Em. Braunhoffer		RC 173
21.	Lucubratio theologico – moralis de conscientia et actibus hum.	1	Prago	1747	Joan. Gallina ³⁸³		RE 15
22.	Interrogationes breves responsiones ad casus conscientiae	1	Gracii	1708	Octavia Maria		RB 105
23.	Quaestiorum theologiarum de Virtutibus, Vitis et Precatis Resolutiones	1	Prago	1724	Theod. Schenfeld		
24.	Conferentiae theologico morales	1	Augusto	1705	Elisaeus Sargar		RD 355

³⁸³ V katalogu knihovny uveden jako autor Mickl, Quirin (1711–1767).

25.	Synopsis Theologio practico	1	Duaci	1698	Joan. Taberna		
26.	Exegesis theorico practica	1	Olomouc	1738	[Franz Wissinger, Georgius Peter, Antonius Lautsch]		RB 16
27.	Centuria casum de Actibus	1	Prago	1714	Eug. Werd		
28.	Scintilla nuptialis	1	Prago	1682	Sam. Wenc. Hatass		RA 115
29.	Dictamina seu scita Vario doctrino	1	Prago	1716	J. Eus. Nieremberg		RD 18
30.	Quaestione theologico de Legibus in ge. et Spec.	1	Prago	1683	Mat. Ant. Žďárský		
31.	Universitas iniquitatis	1	Monachii	1620	Joan. Pelecyo		RD 75
32.	Exempla biblica in materias morales	1	Tyrnaviae	1742	Nic. Hanapo		RF 166
33. ³⁸⁴	Der Mensch in Symbolen	1	Prag	1846	Wenzl. Frost a [Václav] Kořátko		RE 28
34.	Člověk v podobenství	1	Praha	1846	Václ. Frost		RE 330
35.	Ethika christiana	2	Vídeň	1830	M. Schenkl		RA 181
36.	Dobré písně	1	Král. Hradec	1846	Ant. Stránský	VI 2339	
37.	Presse u[nd] Erziehung	1	Wien	1838	J. A. Moshamer		RE 195
38.	Predigten über die ersten Gründe der kathol. Stittenlehre	1	Augsburg	1794	Jos. Malsiner		RC 70
39.	Katholische Homilien	1	Augsburg	1840	M. Königsdorfer		RF 3
40.	Handbuch sittlicher Lehre und Denksprüche	1	Prag	1788	Ant. Müller		RC 126

³⁸⁴ Knihy s pořadovým číslem 33.–45. v oddílu „Theologie X. Moralische Werke“ darovány z pozůstalosti děkana Josefa Kaspera.

41.	Naučení křesťanské mravopovědnosti	1	Praha	1826	Bernard Galura		
42.	Die Parabeln des Vaters Bonaventura	1	Sulzbach	1835			RF 215
43.	Compendium Theologiae moralis	1	Ratisbona	1851	D. Neyragnet		
44.	Christliche Moral nach der Grundlage der Ethik	1	Augsburg	1835	Dr. G. Riegler		RE 256
45.	Die Christliche Fromme Haushaltung	1	Wien		P. Franz Edu. Krönes		RE 68
	<u>Pastorální spisy XI.</u>						
1.	Confessionale	1	[Heidelberg]	[1485]	Bartholomeus Dr. [Caimi]		RF 42
2.	Quaestiones de restitutione pro sacra poenitentio tribunali practico	1	Prago				
3.	Mors exarmata et Homiletisch	1	Prago	1725	Joan. Bapt. Manni		
4.	Tractatus sive praxis de morandi ansientiam	1	Col. Agripp.	1697	Jos. Ressler		
5.	Instructio Poenitentis	1	Vind. Aug.	1719	Paulus Segneri		RF 14
6.	Modus et praxis utiliter concionandi	1	Vind. Aug.	1724	Gelasius Hochenleutner		RD 167
7.	Examen ordionadorum	1	Prago	1724	Lad. Senyei		
8.	Conscientia recta in miscellaneis practicis casibus	4 Th. v 1.svaz	Augusto	1715	J. Cas. Weinzierlin		RB 17
9.	Manuale confessarii	2 díl 1 sv.	Tyrnovice	1751	[Franz] Hertzig		RC 405

10.	Poenitentio sacramentum ad manus confessarii	1	Prago	1751	Ant. Körber		RA 48
11.	Direktor confessariorum	3. d. 3. sv.	Dilingo	1709	Adalrici Schwarz		RB 27
12.	Methodus parando eloquentio	1	Prago	1737	Georg Worpitz		RA 72
13.	Poučení pro pastýře duchovní ve zpovědnici	1	Praha	1852	Řehoř Köhler		RC 128
14.	Pastoral Heilkunde	1	Lipsko	1838	Mat. Macher		RA 118
15.	Pfarr u[nd] Dekanat Amt	2	Grätz	1846/7	P. Baldauf		RD 385 a–c; RD 246 a–c
16.	Pastoral: Der Seelsorger in seinen wichtigsten Amtsgeschäften	1	Prag	1831	Mich. Kaj. Hermann		RC 72
17.	Lectiones in usum cleri	1	Vindobonae	1853	Franz Seraf. Schmid		
18.	Was muss ein Kreischulenvisitor wissen, und thun, um der Kirche sowohl als dem Staate wahren Nutzen zu schaffen	1	Prag u[nd] Leipzig	1787	Ig. Rich. Wilfing		RD 155
19.	Instructio practica	1	Posonii	1807	Nical. Terzagus u[nd] Fillip Fer.		RC 189
20.	Úřední sloh církevní	1	Praha	1807	Dr. Klem. Borový		RD 299
21.	Praktischer Anleitung für Seelsorger im Beichtstuhle	1	Frankfurt	1817	Georg Köhler		RD 351
22.	Das priesterliche Geheimniss	1	Köln	1869	[Raoul de] Navary		RA 107
23.	Handbuch für Priester	1	Wien	1838	Karel Vinařický		

24.	Časopis kat. duchovenstva	1	Praha	1869	Klem. Borový		RE 306
25.	Časopis kat. duchovenstva	1	Praha	1867	Klem. Borový		RC 321
26.	Náboženství nedospělých	1	Praha	1785	Jiří Václ. Tham		RC 71
27.	Jubileum	1	Praha	1874	B. M. Kulda		
	<u>Křestní matrika:</u>						
	lit A. – 1659 – 1682.						
	lit A 1684 – 1695; město N 1847 – 1856						
	lit B 1719 – 1732; město Q 1856 – 1864						
	lit C 1732 – 1772; vesnice N 1854 – 1861						
	lit D 1771 – 1784; vesnice Q 1862 – 1871						
	lit E 1785 – 1793; město P 1864 – 1869						
	lit F 1793 – 1806; město Q 1869 – 1878						
	lit G 1807 – 1810; vesnice R 1871 – 1883						
pro město	lit H 1811 – 1824; město R 1878 – 1894						
vesnice	lit J 1811 – 1827; město Ř. 1894 – 1903						
město	lit K 1824 – 1834; vesnice S. 1883 – 1901						
vesnice	lit L 1826 – 1853; vesnice Š 1901 – město S 1903						

	<u>Matrika oddaných:</u>						
	lit A. – 1736 – 1770; lit B 1771 – 1784						
	lit C. 1785 – 1802; lit D 1803 – 1815						
	lit E. 1816 – 1840; lit F 1841 – 1858						
	lit G. 1858 – 1871; lit H 1871 – 1889						
	lit CH. 1889 – 1898; lit J 1898 –						
	<u>Matrika zemřelých:</u>						
	lit A. 1704 – 1771; po město lit. F. 1815 – 1844						
	lit B. 1771 – 1784; po vesnice G. 1815 – 1852						
	lit C. 1785 – 1797; po město H 1845 – 1880						
	lit D 1797 – 1806; po vesnice H 1853 – 1894						
	lit E 1807 – 1814; po vesnice Ch 1894						
	<u>Vojenská matrika:</u>						
	Křestní, oddaných a zemřelých lit: A. 1840 – 1878						
	lit B. 1879 –						
	<u>Matrika Hebraeorum Nati, Copulati et Mortui</u>						
	lit. A. – 1820 – 1839						
	lit B. – 1840 – 1868						

	<u>Polemická díla XII.</u>					
3. ³⁸⁵	Theologus ad fontes Salvatoris alleviatus	1	Prago	1730	Emerich Schwarz ³⁸⁶	RD 275
4.	Nucleus Theologio scholastico Thomo Aquinatis	1	Prago	1731	Mathias Bartis	RC 174
5.	Gratia Divina controversistice deducta contra varios Hereticos	1	Prago	1747	Mat. Weinacht	RF 36
6.	Tribunal Polemicum adversum Theistas	1	Prago	1747	Joan Tille	RF 38
7.	Decretum et documentum pastorale	1	Dillingo	1714	Sumtibus Joannis Caspari Bengard	RA 157
8.	Sacramentale Polemicum	1	Olomouc	1724	Rajimundi Ferd. Zischka	
9.	Syntagma Theologico Polemicum adversus heterodoxos	1	Prago	1731	Lucius Schmid ³⁸⁷	RB 67
10.	Tribunal polemicum	1	Prago	1747	Jos. Schöpfer	RC 351
11.	De Consecratione adversus Vannium	1	Lutetio	1569	Nicol. Willegagnon	
12.	Contraversia de sacramento eucharistico	1			Robert Belarrismus	
13.	Manuale controversisticum contra errores	1	Vratislaviae	1732	Franz Herzig	RC 134
14.	Contraversiae fidei particulares	1	Prago	1736	Adalbert Golnitz	RA 84

³⁸⁵ Oddíl „Polemická díla XII.“ začíná až pořadovým číslem 3.

³⁸⁶ V katalogu knihovny uveden jako autor Cantzler, Wenceslaus (17.–18. stol).

³⁸⁷ V katalogu knihovny uveden jako autor Walter, Damasus.

15.	Quaestiones Theol. morales de sacramento Baptismi	1	Prago	1732	Ernest Morawek		RC 1
16.	Decalogus iuris et facti	1	Prago	1738	Matteus Mittneker		RC 159
17.	Controversio de quatuor sacramentis	1	Prago	1763	Nicoalus Wekker		
18.	Theologia polemica [et] Controversiarum Fidei	1	Col. Agripp	1687	Rich. Archdekim		RB 106 a
19.	Reflexio Theologica contra						
20.	Apologeticus adversus umbras Oratii Melliti	1	Verono	1728	Modest Taubengall		RD 72
21.	Quaestionum theol. Collecta de Sigillo sacramentali	1	Prago	1736	Šeb. Kropáč		
22.	Reflexionis theologico contra erronea haeticorum dogmata	1	Prago	1748	Franz Daller		RA 64
23.	Reflexio theologica contra haeticorum dogmata	1	Prago	1746	Joan. Nowak ³⁸⁸		RC 374
24.	Dubia non nulla de virtute et sacramento Poenitentio	1	Prago	1734	Joh. Chuchelsky		
25.	Dubia non nulla de sacrificio Misso	1	Prago	1735	Nicol. Vohnsidler ³⁸⁹		RC 19

³⁸⁸ V katalogu knihovny uveden jako autor Walker, Adamus Franciscus (1709–1771).

³⁸⁹ V katalogu knihovny uveden jako autor Rechenberger, Felix (1733–).

26.	Dubia non nulla de virtute et Sacramentto Poenitentio	1	Prago	1733	Joan. Chuchelský ³⁹⁰		RD 30
27.	Huss daumatus	1	Prago	1741	Šeb. Lyck		
28.	Paraenesis ad sectorios	1	Prago	1734	Joan. Barclay		RC 372
29.	Disputationes scholastico de incarnatione Virtutibus	1	Nisso	1600	Wolterus Schopen		
30.	Epistolo apologetico	1	Campoduni	1725	Bernard Pez		RD 123
31.	Columna et Firmamentum veritatis	1	Aug. Vind	1738	Kilian Katzenberger		RA 49
32.	Cursus theologico polemico	1	Vind.	1747	Anselm Schnell		RC 177 a–b
33.	Controversio fidei particulares	1	Prago	1733	Jos. Schmidt		RD 67
34.	Disputationes theologico ad mentem Joanis Danscoti	1	Prago	1695	Mat. Bayer & Henric. Leistenschneider		RD 66
35. ³⁹¹	Irr Geister des sogenannten hochverdienten Luthrischen Theologi	1	Prago	1715			RC 44
36.	Die Religon ist die Grundfeste der Staaten	1	Augsburg	1800	P. R. W. ³⁹²		RE 249
37.	Religionsunterrichts für Kandidaten der Philosophie	1	Wien	1838			

³⁹⁰ V katalogu knihovny uveden jako autor Rechenberger, Felix (1733–).

³⁹¹ Knihy s pořadovým číslem 35.–46. v oddílu „Polemická díla XII.“ darovány z pozůstalosti děkana Josefa Kaspera.

³⁹² Wucherer, Joseph Rupert (–1759).

38.	Regebenheiten des Enkolch	1	Roma	1773			
39.	Polemische Kanzelreden ³⁹³	1	Köln	1798			RC 127
40.	Die Beweisgründe u[nd] Lehren der katholischen Kirche	1	Regensburg	1845	Dr. Joh. MacHale		RC 249
41.	Historisch, politische Blätter für das kath. Deutschland	1	München	1846	G. Phillips u[nd] G. Görres		RE 308
42.	Über die Zukunft der Kirche in Oesterreich	1	Regensburg	1848	Dr. Sylons		RC 216
43.	Der Protestantismus verglichen mit dem Katholismus	1	Regensburg	1844	J. Balmes		RC 248
44.	Die Philosophie der Religion	2	Wien	1807	Sigm. Storchenau		RD 173
45.	Christus und seine Kirche	1	Salzburg	1849	Mart. Deutinger		RE 287
46.	Die Worte der Feinde Christi	1	Wien	1851	Em. Veith		RC 357
	<u>Theologie XIII.</u> <u>Smišená díla.</u>						
1.	Thesaurus biblicus seu Dicta et exempla biblica	1	Augusto Vind. et Grecii	1734	Phil. Paul Merz		RD 260
3. ³⁹⁴	Písň Evangelické	4	Grecii	1615	J. Rousset		
4.	Institutiones divinae abq. titulo et ani editionis	1					

³⁹³ V katalogu knihovny uveden jako autor Kronenberger, Ernest (1764–1817).

³⁹⁴ V oddílu „Theologie XIII. Smišená díla“ chybí pořadové číslo 2.

5.	Epistolo B. Hieronymi absq. autore et tempore editionis	1					
6.	Sittliche Beschichts Schau bühne der Heldinen	1	Augsburg und Grätz	1717	Hüber		RA 122
7.	Officina sive Theatrum historico poeticum	1	Basileo	1626	Josefi Ravisii poeta celeberrimi		RF 216
9. ³⁹⁵	Ius scriptum et non scriptum, sive tractatus theologicus, canonico moralis	1	Prago	1725	Henrio Knokel ³⁹⁶		RC 278
10.	Conceptus chronographicus de concepta Deipara	1	Aug. Vindel	1712	Josefus Zoller		RE 165
11.	Delicio sacra	1	Bavaria	1696	Jacobi Biedermann		
12.	Tirocinium theologicum	1	Prago	1749	Balthas. Frankolino		RD 116 a
13.	Tractatus varii de publicibus	1	Utopio				
14.	Dictomina seu scita vario doctrino Vide III. 14. [vierzehn]ter Theil	1	Prago				
16. ³⁹⁷	Viridarium sacrae et profanae eruditiones	1	Colonio Agrippi	1633	Franc de Mendoza		RC 375

³⁹⁵ V oddílu „Theologie XIII. Smišená díla“ chybí pořadové číslo 8.

³⁹⁶ V katalogu knihovny uveden jako autor Vorel, Eugen (- 1732).

³⁹⁷ V oddílu „Theologie XIII. Smišená díla“ chybí pořadové číslo 15.

17.	Concionator Historicus rariorum eventuum	1	Monachii	1683	Michaelis Pexenfelder		RD 271
18.	Dispensatio in lege et leges dispensationum e Theses ex universa Theologia	1	Prago	1752	Bernardi Guntter		RD 284 [?]
19.	Religio mentis	1	Vratislavio	1694	Leonis a Stipite ³⁹⁸		RD 406
20.	Dies domini magnus seu iudicium universale	1	Prago	1744	Antonio Praxel		RC 213
21.	Cogitationes armato ex monitu Apostolorum	1	Prago	1730	Ernest Norb. Schutzbreth		RD 241
22.	Rozjímání	1	Prago	1671	Lud. de Ponte		
23.	Armamentum iuridico politico polemicum	1	Prago	1697	Jos. Wenc. Macarius de Merfelicz ³⁹⁹		RF 242
24.	Luminare minus et maius	1	Prago	[1752]	St. Thoma Aquinatis a P. Simon et P. Serafine		RA 178
25.	Monatlicher Staatspiegel	1	Augspurg	1702			RF 163 a-l
26.	Flores Doctorum	1	Wiena	1737	Thomas Olybernicus		
27.	Ars conversandi	1	Salisburgi	1708	Joane. Weber		RD 118
28.	De methodis philosophiam de clasandi theologiam interpretandi et concionandi	1	[Pragae]	1562	Nicol. Hemmingio		RA 73

³⁹⁸ V katalogu knihovny uveden jako autor Stockleu, Gottfried von (-1714).

³⁹⁹ V katalogu knihovny uveden jako autor Turba, Jan Jindřich (asi 1650–1704).

29.	Sacra sancta theologia universa sacris bibliorum figuris illustrata	1		1738	Aug. Collegii Montecarnii		RB 24
30.	Zodiacus Stellarum XII. Marianus	1	Gedani	1707	Mich. Ginkiewitz		RD 2
31.	Speculum vito humano	1	Francof.	1683	Paul Pont.		RD 48
32.	Quaestiones Theologio Dogmatico Historico	1	Prago	1747	Franz Haslner ⁴⁰⁰		RC 48
33.	Ars conversandi	1	Salisburgi	1707	J. Ad. Weber		RC 60
34.	La Tactique et Discipline Militaire	1	Fran[k]furt	1759	Mar. D. G. ⁴⁰¹		RA 113
35.	Ars discurrendi	1	Norimbergo	1685	Adam Weber		RF 230
36.	De Animo	1					
37.	Jednání o dobytku ovčím	1	Plzeň	1800	Frant. Engelthaler		
38.	Disputatio iuridico ad duas Mojzis tabulas	1	Neo Prago	1688	Ossig		
39.	De festo Nativitatis et Epiphatico	1	Ingolstadii	1629	Georg Stengelius		RA 69
40.	Saeculis genius	1	Parisiis	1671	Pet. Firmianus		RD 23
41.	Selectorum quaestionum Analecta	1	Prago	1728	Georgius Poranber		
42.	Sacratissimo Mario Virginis sapiento	1	Prago	1636	Ignat Zorola		
44. ⁴⁰²	Meine Gedenke über die Einleitung in die Christliche Relion u[nd]	2ten Theil		1792			

⁴⁰⁰ V katalogu knihovny uvedeni jako autoři Janowka, Petrus (1704–1784) a Grim, Leopold (1688–1759).

⁴⁰¹ V katalogu knihovny uveden jako autor Gisors, Louis Marie Fouquet de (1732–1758).

⁴⁰² V oddílu „Theologie XIII. Smišená díla“ chybí pořadové číslo 43.

	Geschichte des Kaspars Dynko						
45.	Comedio Christiane	1			Terentii		
46.	Universa theologio	1			Terentii		
47.	Beilage zum Corespondenzblatt für den kathol. Cerus Oesterreichs	1	Wien	1888	Berchtold Egger u[nd] Dr. Vinc. Luksch		
48.	Der kathol. österreichische Zuschauer	1	Wien	1837	J. Ebersberg		RF 33
49.	Kirchen Leksikon	13 vaz.	Freiburg		Hein. Wetzer, Jos. Welte		RD 305; RD 306; RD 307; RD 308; RD 309; RD 310; RD 311; RD 312; RE 65; RE 66; RE 67; RE 70; RE 71
50.	Wortregister	1	Königgrätz	1834	Jos. Chmela		RD 192
51.	Directionum	1		1882			
52.	Register der Schriften des hl. Joannes Chrysostom	1					
	<u>Světské – profánní spisy</u> <u>I.</u>						
1.	Cursus Philosophicus Aristotelis complectens	2	Prago	1739	a) institut. diätetico b) physico		RM 29 [?]
2.	Tabulo mathematico	1	Prago	1757	Štěp. Schmid		
3.	De elemento aaxis	1	Prago		J. Flaschner		
4.	Compendaria dialectus	1	Witenbergo	1547	Philip Melanchtone		

5.	Hippogratis Aphorismi	1	Genovo	1580	ex Guilielmi Plantii		
6.	Palaestra Philosophica, sive Ethica	1	Litomyšl	1701	P. Tobio Thome Jelinek		RD 21
7.	Religionsphilosophie	1	Augsburg	1791			RC 396
8.	Salomon Gessners Briefwechsel	1	Dresden	1801	[Salomon Gessner]		RF 168
	<u>Profání spisy lékařství II.</u>						
1.	Dissertatio medica de sensibus internis	1	Prago	1749	Wenceslai Forst		
2.	Chirurgo = Pharmacopomachia de procellentia artis Chirurgico ante Pharmarenticam /: dvojiště:/						
3.	Opus divinum	1	Basileo	1532	Pauli Aegineto		
4.	Methodus, seu ratio coquoscendi oeram solidam q. Medicinam	1	Parisiis	1580	Leonard Fuchsio		
	<u>Philologie III.</u>						
1.	Vocabularis brevilognus	1		1485			
2.	Lusus poetici et allegorici	1	Prago	1684	Petri Justi. Santel		
3.	Enarrationes in omnes in Tullii Ciceronis orationes	1	Basileo	1553			
4.	M. T. Ciceronis Filosoficorum Vol. II.	1	Irgentorati	1541			
5.	Epistolarum Familiarium Lib. XVI.	1	Norimbergo	1669	M. Tullii Ciceronis		RA 65

6.	Virgilii Mornis opera	1	Norimbero	1669	M. Tullii Ciceronis		
7.	Ars Rhetorica ad Tullia narationem ex acta	1	Wenetiis	1748	Gabi. Fr. Le Jay		
8.	Gramatica linguo latine	1	Vitenbergo	1544	Gabi. Fr. Le Jay		
9.	Methodus conscribendi epistolas	1	Aug. Vind.	1724	P. Alberto Schauer		RA 116
10.	Thesaurus conscribendarum Epistolarum	1	Prago	1736	J. Buchler		RD 4
11.	Formular Buch der schriftlichen Aufsätze	1	Dantzig	1647	Tobias Hintzius		RA 108
12.	Elegantie ex epistolas Ciceronis collecto	1	Lipsio	1583	Georg Fab. Chem.		
13.	Rhetorica adolescentum ingeniis accommodata	1	Monachii	1657	J. Hautini		RD 85
14.	Ars metrica, sive Ars condendorum eleganter versuum	1	Prago	1733	Societato Jesu		RD 39
15.	Phoenix Rhetorum seu rarioris Allicismi nec vulgaris Eloquentio Fundamento	1	Prago	1690	Joan. Kwiatkiewicz		RC 103
16.	Manuale Rhetorum seu quaestiones in Rhetoricam Cypriani Soarii	1	Prago	1716	Gregor Worp		RD 92
17.	Lateinisch deutsches Handlexikon	2	Wien und Tierst	1818	Franz X. Schönberger		RF 196
18.	Grammaine Francaise	1	Paris	1776	Fran. De Wailly		RC 148
19.	Lucián syn Fortunátův	1	Praha	1827	J. Javornický		RC 460
20.	Opera omnia	1	Stuttgart	1827	Horatius Flaans		

21.	Elementarbuch	1		1833	Seidenstücker		RF 250
22.	Německá mluvnice	1	Praha	1860			
23.	Druhá čítanka a mluvnice	1	Praha				
24.	Schellers lateinisch deutsches Wörterbuch	1					
	<u>Rozmanité spisy IV.</u>						
1.	Oekonomische Hefte für den Stadt u[nd] Landwirth.	3	Leipzig	1792	neznámo od koho		RE 211; RE 212
2.	Salium Millenarii secundi mere Disticha	1		1701	Aut. P. Sebast. Rokyzanenzi ⁴⁰³		RD 42
3.	Hof. Staats Handbuch	1		1880			
4.	Geschichte des Kaiserthums Oesterreich	1	Wien	1807	Jos. Armeth		
5.	Statistisches Compendium von Böhmen	1	Prag	1850	Hennig & Tempský		RC 284
6.	Lesebuch für die II. Classe	1	Wien	1845			
7.	Sämmtliche Werke	1	Stuttgart	1838	Schiller		RA 27; RA 53; RC 34; RC 64; RC 65; RC 66; RC 87; RC 414; RD 119; RD 121; RD 235
8.	Personalstand der Wiener Erzdiöcese	1	Wien	1868			RC 61
9.	Lesebuch für die II. Classe	1	Prag	1847			

⁴⁰³ V katalogu knihovny uveden jako autor Labe, Sebastianus (1635–1710).

10.	Der oesterreichische Zuschauer	2	Wien	1838	J. S. Ebersberg		RC 320
11.	Geschichte von Paraguay	1	Wien	1830	P. Franciscus de Charleroise		
12.	Morgenzeitvertreib oder kleine Erzählungen	1	Breslau und Leipzig	1784	Imbert		RD 197
13.	Erzählungen in neuer Form	1	Wien	1840	Jos. Moshamer		RC 123
14.	Dramatische Spiele zur geselligen Unterhaltung	1	Berlin	1803	A. von Kotzebue		RC 23
15.	Jugendseuche	1	Braunschweig	1794	J. West		
16.	Geschichte eine Schule der Weisheit und Jugend	1	Brünn	1843	Engelb. Eligius Richter		RC 164
17.	Anleitung zur Erdbeschreibung 365 Fragen	1	Prag	1835	Löwy Humpoletz		RC 358
18.	Von Babylon nach Jerusalem	1	Mainz	1851	Ida Gräfie Hahn		RC 152
19.	Básně a řeči	1	Budín	1844	Jan Kollár		RC 296
20.	Račinka aneb	1	Hr. Král.	1824	N. Vaněk		RC 68
21.	Morgenzeitvertreib povídky	2	Breslau	1784	Imbert		RD 197
22.	Ewald Kleists sämtliche Werke	1	Wien & Prag	1804	Wil. Körte		RD 124
23.	Begebenheiten des Enkolp.	2	Roma	1773	Petron		RC 124; RC 125
	V Rokycanech, dne						

